ΟΜΑΔΑ
ΤΑ ΝΕΑ
ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ
19-20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2022

WORLD CUP 2022

Το Μουντιάλ που αλλάζει την Ιστορία

Ολα είναι έτοιμα για τη σέντρα στο Παγκόσμιο Κύπελλο του Κατάρ. Το πρώτο χειμερινό στην ιστορία του θεσμού. Με δεκάδες καινοτομίες, χαμηλό οικολογικό αποτύπωμα, πολλά ρεκόρ, αλλά και βαριές σκιές που αφήνουν οι χιλιάδες ψυχές που χάθηκαν σε εργατικά δυστυχήματα κατά την ανέγερση των σταδίων και των άλλων υποδομών.

Η ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ 32 ΦΙΝΑΛΙΣΤ, ΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ, ΕΝΑ ΚΟΥΙΖ ΚΑΙ ΤΟ ΠΛΗΡΕΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΓΩΝΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΔΟΣΕΩΝ

ΑΠΟ ΜΗΧΑΝΗΣ... ΓΡΑΦΙΑΣ

ΤΟΥ **ΚΩΣΤΑ ΚΟΦΙΝΑ**
kkofina@tanea.gr

Απομυθοποίηση...

Οι φωτογραφίες που σώθηκαν, αυτές που είχαν τραβήξει στο παρελθόν κάποιοι ρομαντικοί και ήταν ασπρόμαυρες...
Το γκολ του Αλσίντες Γκίντζια το '50, ο θρίαμβος της Ουρουγουάης, το Μαρακανάζο, η αφόρητη λύπη και το εθνικό πένθος για τη Βραζιλία...
Θαύμα θαυμάτων το '54 και σίγουρα «θαύμα της Βέρνης» που δεν πήρε το Μουντιάλ η τρομερή Ελβετία αλλά η Δυτική Γερμανία...
Το 1958 ήταν όταν μας πρωτοσυστήθηκε ο Πελέ στα γήπεδα της Σουηδίας...
Και μετά μπήκε το χρώμα στη ζωή μας, χωρίς όμως να είναι σίγουρο πως αυτή έγινε καλύτερη: το εκπληκτικό Παγκόσμιο Κύπελλο του '70 στο Μεξικό, με το θέαμα να καθηλώνει...
Η Αργεντινή του '78, τα χιλιάδες χαρτάκια στα γήπεδα, ο δικτάτορας Βιντέλα και οι αστέρες Φιλιόλ, Πασαρέλα, Κέμπες, Λούκε...
Μετά το '82, ένα μπουκέτο αισιοδοξίας στα γήπεδα της Ισπανίας. Η παράσταση του Ρόσι, το ντεμπούτο Μαραντόνα και η θλίψη για τους αρτίστες της Βραζιλίας που «αιχμαλώτισαν» το κοινό, μα οι ίδιοι δεν κατάφεραν να δραπετεύσουν από την επιπολαιότητά τους...
Για το '86, ό,τι και να πεις, περιττό: ο Ντιέγκο ο Θεός...
Η Πόλη του Φωτός φωτίστηκε παραπάνω το '98 με τον θρίαμβο των Γάλλων του Ζιντάν...
Τέσσερα χρόνια μετά, το Φαινόμενο πήρε ρεβάνς με τη Βραζιλία...
Δεν είναι μόνον αυτές οι στιγμές. Χιλιάδες. Καθένας έχει μια χούφτα αναμνήσεις που τις κρατά γερά, μην

ΣΤΟΝ ΒΩΜΟ ΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ ΟΛΑ ΘΥΣΙΑΣΤΗΚΑΝ, ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΠΟΥ ΔΟΥΛΕΨΑΝ ΝΥΧΘΗΜΕΡΟΝ ΩΣΤΕ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΟΛΑ ΕΤΟΙΜΑ ΣΤΗΝ ΩΡΑ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΔΕΝ ΘΥΜΑΤΑΙ ΚΑΝΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΟΥΣ

ξεφύγουν από τη μνήμη του. Αλλά τούτο το Μουντιάλ που έρχεται μοιάζει με την πλήρη απομυθοποίηση του ποδοσφαίρου. Το Κατάρ και ο πλούτος του, το πετρέλαιο που ρέει, δεν διοργανώνουν απλώς την κορυφαία διοργάνωση, αλλά η αλήθεια είναι πως την «αγόρασαν». Σε μια χώρα ελάχιστων εκατομμυρίων κατοίκων και με ιστορία ποδοσφαιρική... υπό το μηδέν, τι είδους αγώνες θα δούμε; Και πού είναι το συναίσθημα, αλήθεια; Στον βωμό του κέρδους όλα θυσιάστηκαν, ακόμη και εργάτες που δούλεψαν νυχθημερόν ώστε να είναι όλα έτοιμα στην ώρα τους και τώρα δεν θυμάται κανείς την προσπάθειά τους. Λες και κρατούσαν κάποιοι κομμάτια της κόλασης, έτσι έφτασαν στον παράδεισο. Μέσα στον χειμώνα Μουντιάλ; Αυτό κι αν είναι οξύμωρο, αλλά όσοι το επέλεξαν δεν θα αποχωριστούν τις τύψεις τους για μια επιλογή που ξένισε πολλούς, διαφοροποιεί δεδομένα και ειωθότα. Οποιος και να πανηγυρίσει το απόγευμα της 18ης Δεκεμβρίου, είναι αμφίβολο αν η νίκη θα έχει αντίκρισμα γιατί το αληθινό ποδόσφαιρο μάλλον δέχθηκε καίριο πλήγμα. Οι δε φωτογραφίες αυτής της γιορτής θα μπουν σε ένα ξεχωριστό άλμπουμ που θα γράφει απ' έξω «πλήρης εμπορευματοποίηση»...

ΤΟΥ **ΓΙΩΡΓΟΥ ΝΑΣΜΗ**

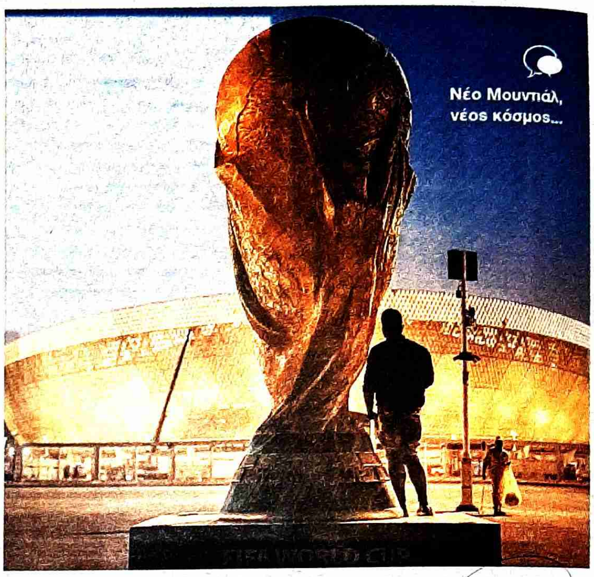

Νέο Μουντιάλ, νέος κόσμος...

REUTERS

Ενα Μουντιάλ σε διαφορετικό κόσμο

Τα παράξενα, τα ασυνήθιστα και τα παράλογα της επιλογής του Κατάρ για τη διεξαγωγή ενός Παγκοσμίου Κυπέλλου και οι αντιδράσεις που κορυφώνονται λίγο πριν από τη σέντρα

Πόσο ασυνήθιστο μπορεί να είναι το Παγκόσμιο Κύπελλο στο Κατάρ; Οσο παράξενο μπορεί να ακούγεται ότι το ένα λίτρο βενζίνης κοστίζει στο μικρό εμιράτο 54 λεπτά έναντι 30 ευρώ που πρέπει να πληρώσεις για την ίδια ποσότητα μπίρας.

Οταν στις 2 Δεκεμβρίου 2010 ο Σεπ Μπλάτερ άνοιγε τον φάκελο που περιλάμβανε το όνομα του Κατάρ, λίγοι είχαν συνειδητοποιήσει πως η σημαντικότερη ποδοσφαιρική διοργάνωση έκανε το πρώτο βήμα για το ταξίδι της σε έναν άλλον, διαφορετικό κόσμο.

Εκεί όπου δεν μπορούν να φιλοξενηθούν αγώνες το καλοκαίρι, όπου μέχρι πρόσφατα οι εργάτες αντιμετωπίζονταν ως σύγχρονοι σκλάβοι, οι γυναίκες δεν είναι ισότιμες με τους άνδρες, όπου κατά τον Χαλίντ Σαλμάν θεωρείται «βλάβη στον εγκέφαλο» η ομοφυλοφιλία και τιμωρείται ως το χειρότερο έγκλημα, εκεί όπου δεν πίνουν αλκοόλ, απαγορεύεται να δείχνεις γόνατο ή ώμους, να εκφράζεις δημόσια συναισθήματα.

Η επιλογή του Κατάρ κατέστη προβληματική πριν ακόμα την ψηφοφορία των μελών της εκτελεστικής επιτροπής της FIFA, όταν αποπέμφθηκαν δύο εκλέκτορες ως ύποπτοι για διαφθορά σχετικά με τις ψήφους τους.

Η επιτροπή αξιολόγησης είχε καταστήσει σαφές πως ελλοχεύει «υψηλός λειτουργικός κίνδυνος» στην υποψηφιότητα του Κατάρ και ένας από τους πολλούς προφανείς λόγους είναι πως τους καλοκαιρινούς μήνες δεν μπορεί να διεξαχθεί το τουρνουά στη συγκεκριμένη περιοχή.

Το μπλοκ των 11 ψήφων που στην τελική ψηφοφορία έγιναν 14 αψήφησε κάθε κίνδυνο και προειδοποίηση για να καταλήξουμε σήμερα, τέλη Νοεμβρίου, για πρώτη φορά στην ιστορία της διοργάνωσης, να ετοιμαζόμαστε για τη σέντρα.

Από την ημέρα της επιλογής του Κατάρ πέρασαν 12 χρόνια αλλά οι αντιδράσεις για την κουλτούρα και τους νόμους του μικρού εμιράτου που έρχονται σε αντίθεση με τον ανοιχτό Δυτικό Κόσμο, κορυφώνονται τούτες τις ημέρες κάνοντας πολλούς να αναρωτηθούν πόση σημασία έχουν τελικά;

Το εξοργιστικό στην ιστορία είναι πως οι πολιτικές ηγεσίες και οι διάφορες ΜΚΟ πιέζουν τους ποδοσφαιριστές να μετατραπούν σε σάρισες για να πιέσουν το Κατάρ σε ρεφορμιστικές αποφάσεις που σχετίζονται με τα μέλη της κοινότητας ΛΟΑΤΚΙ+, τα δικαιώματα των εργατών και τις γυναίκες όταν κάποιες απ' αυτές είτε πρωταγωνίστησαν στο παρασκήνιο για να καταλήξει στον αραβικό κόσμο το Μουντιάλ, είτε ανέλαβαν τα μεγάλα δημόσια έργα στο εμιράτο.

Ο αρχηγός της κατόχου του τίτλου Γαλλίας, Ούγκο Λιορίς έθεσε το ζήτημα στη σωστή του διάσταση λέγοντας πως οι παίκτες δέχονται μεγάλη πίεση ενώ θα έπρεπε να είναι προσηλωμένοι αποκλειστικά στο ποδόσφαιρο «σαν αθλητές και όχι ως πολιτικοί».

«Αν ήθελαν να ασκήσουν πίεση αυτό έπρεπε να είχε γίνει πριν από δέκα χρόνια. Τώρα είναι πολύ αργά». Είπε επίσης κάτι πολύ σημαντικό: «Οταν έρχονται οι άνθρωποι στη Γαλλία απαιτούμε να σέβονται την κουλτούρα και τις συνήθειές μας. Ετσι πρέπει να κάνουμε κι εμείς όταν πηγαίνουμε σε χώρες με διαφορετική κουλτούρα».

Το Κατάρ ετοίμασε το ακριβότερο διαφημιστικό σποτ, αξίας 200 δισ. δολαρίων διεκδικώντας πρωταγωνιστικό ρόλο στον κόσμο. Πολλά από τα δημόσια έργα που κατασκευάστηκαν είχαν ενταχθεί στο πρότζεκτ «Εθνικό Οραμα 2030» αλλά επισπεύσθηκαν λόγω του Μουντιάλ που αποτελεί το πολυτιμότερο πετράδι των σχεδίων του.

Η μικρή αλλά πλούσια κουκίδα της αραβικής χερσονήσου διεκδικεί ρόλο μεγαλύτερης βαρύτητας στο διεθνές προσκήνιο με την ενίσχυση της εικόνας του και τη βελτίωση των σχέσεών του με τον υπόλοιπο κόσμο.

Το γερμανικής κατασκευής νέο μετρό που σε πηγαίνει παντού χωρίς μηχανοδηγούς με τρελές ταχύτητες και την τιμή του ολοήμερου εισιτηρίου στο 1,65 ευρώ, στο οποίο αλλού κάθονται οι οικογένειες και οι γυναίκες που ταξιδεύουν μόνες και αλλού οι άνδρες, οι ταχύτητες 5G του Ιντερνετ ακόμα και στην έρημο, οι αυτοκινητόδρομοι, τα μεγάλα εμπορικά κέντρα και τα σύγχρονα στάδια με κλιματισμό έχουν αναλάβει τον δύσκολο ρόλο να εντυπωσιάσουν τους καχύποπτους επισκέπτες, οι οποίοι θα πρέπει να ακολουθήσουν ειδικούς κανόνες σωστής συμπεριφοράς για να μην έχουν μπελάδες.

ΑΜΦΙΣΗΜΑ

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΝΑΣΜΗ

gnasmis@tanea.gr

Μνημόσυνο με ξένα κόλλυβα

Στα είκοσι ένα προηγούμενα Παγκόσμια Κύπελλα η έκβαση των αγώνων της διοργάνωσης επηρέαζε λίγο έως καθόλου τις εθνικές διοργανώσεις. Το πολύ πολύ να προκαλούσε κάποια αναταραχή στο μεταγραφικό μέτωπο με τους πρωταγωνιστές του Μουντιάλ να αναζητούν καλύτερα συμβόλαια σε πλουσιότερες ομάδες.

Αυτή τη φορά η κατάσταση είναι πολύ διαφορετική. Οταν αύριο θα γίνει η σέντρα στο στάδιο Αλ Μπαΐτ ανάμεσα στη διοργανώτρια ομάδα του Κατάρ και τον Ισημερινό, οι περισσότεροι προπονητές των μεγάλων ομάδων θα σταυρώνουν τα δάκτυλά τους για να πάνε όλα κατ' ευχήν.

Από την Μπάγερν θα συμμετάσχουν στη διοργάνωση 17 παίκτες, από τις Μάντσεστερ Σίτι και Μπαρτσελόνα 16, από τη Γιουνάιτεντ 14, από τη Ρεάλ 13. Ομως δεν είναι μόνο αυτές που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή του μουντιαλικού μετώπου και κινδυνεύουν με απώλειες. Συνολικά 164 παίκτες της Πρέμιερ Λιγκ θα αγωνιστούν στα γήπεδα του Κατάρ, 83 από τη Λα Λίγκα, 78 από την Μπουντεσλίγκα και 67 από τη Serie A.

Από την κατάσταση που θα βρίσκονται οι παίκτες όταν επιστρέψουν, κούραση, τραυματισμοί, κακή ψυχολογία, θα κριθούν σε μεγάλο ποσοστό και οι εξελίξεις στα εθνικά πρωταθλήματα και τα Κύπελλα Ευρώπης.

Ουσιαστικά Μουντιάλ και συλλογικές διοργανώσεις έχουν μετατραπεί σε συγκοινωνούντα δοχεία από τις επιλογές και τις άστοχες αποφάσεις των διοικούντων του διεθνούς ποδοσφαίρου.

Οι περισσότερες κορυφαίες ομάδες δεν μπορούν να κάνουν ούτε προετοιμασία στη διάρκεια της άνευ προηγουμένου διακοπής των εθνικών πρωταθλημάτων, αφού έχουν μείνει πίσω μόλις τέσσερις και πέντε παίκτες.

Το μετα-μουντιαλικό διακύβευμα αφορά πολλά εκατομμύρια που συνδέονται άμεσα ή έμμεσα με την κατάκτηση του τίτλου, την εξασφάλιση θέσης στο Τσάμπιονς Λιγκ αλλά και παραμονής στην κατηγορία.

Σ' αυτό ακριβώς το σημείο αποκαλύπτεται ο εγωκεντρισμός που επέδειξε η FIFA η οποία φρόντισε να εξυπηρετήσει τα δικά της οικονομικά συμφέροντα εις βάρος των συλλόγων που είναι οι πραγματικοί εργοδότες των πρωταγωνιστών της δικής της διοργάνωσης.

Οπως πάντα ο Τζιάνι Ινφαντίνο και οι συνεργάτες του κάνουν μνημόσυνο με ξένα κόλλυβα.

Το ισχυρό μήνυμα των γυναικών διαιτητών στο Κατάρ

Πρώτη φορά που σφυρίζουν γυναίκες σε Παγκόσμιο Κύπελλο, σε μια χώρα που δεν φημίζεται για την ισότητα των φύλων

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΝΑΣΜΗ

Το πρώτο Παγκόσμιο Κύπελλο του αραβικού κόσμου, το πρώτο χειμερινό Μουντιάλ, η πρώτη διοργάνωση που θα εφαρμοστεί το ημιαυτόματο οφσάιντ, η τελευταία διοργάνωση με 32 φιναλίστ, αλλά το πιο σημαντικό, το πρώτο μεγάλο ποδοσφαιρικό ραντεβού στο οποίο θα διευθύνουν αγώνες γυναίκες διαιτητές σε μία χώρα που επικρίνεται συχνά για τη διαχείριση της θέσης της γυναίκας στην κοινωνία. Η Γαλλίδα Στεφανί Φραπάρ, η Γιαπωνέζα Γιοσίμι Γιαμασίτα και η Σαλίμα Μουκασάνγκα από τη Ρουάντα είναι οι πρωτοπόρες της διεθνούς διαιτησίας που θα γράψουν ιστορία τις επόμενες ημέρες στο Κατάρ. Μαζί με τη Βραζιλιάνα Νέουζα Μπακ, τη Μεξικανή Κάρεν Ντίας και την Αμερικανίδα Κάθριν Νέσμπιτ που θα έχουν ρόλο βοηθού θα διαταράξουν την καθεστηκυία τάξη ενός ανδροκρατούμενου κάστρου χάρη στην άψογη μέχρι τώρα πορεία τους στον δύσκολο δρόμο που επέλεξαν. «Αποδίδουν σε υψηλά επίπεδα εδώ και αρκετά χρόνια», παρατηρεί ο θρύλος της διαιτησίας Πιερλουίτζι Κολίνα. Για την 38χρονη Στεφανί Φραπάρ η συμμετοχή της στο Μουντιάλ αποτελεί τη φυσική εξέλιξη της μετεωρικής ανόδου της στον χώρο της παγκόσμιας διαιτησίας.

Πρώτη γυναίκα διαιτητής στη δεύτερη κατηγορία του γαλλικού πρωταθλήματος (2014), στη συνέχεια στη Λιγκ 1 (2019), στο ευρωπαϊκό Σούπερ Καπ, στο Τσάμπιονς Λιγκ και στον τελικό του Κυπέλλου Γαλλίας, η Φραπάρ θεωρείται ήδη μια καταξιωμένη ρέφερι στο γαλλικό και ευρωπαϊκό ποδόσφαιρο.

Η Φραπάρ θεωρεί τη συμμετοχή της στο Παγκόσμιο Κύπελλο το αποκορύφωμα της καριέρας της. «Είμαι συγκινημένη γιατί δεν ήταν απαραίτητα αναμενόμενο», δήλωσε.

«Μεγάλη ευθύνη»

Η κατά δύο χρόνια νεότερή της Γιοσίμι Γιαμασίτα έχει βιώσει ανάλογη πορεία στην Ιαπωνία και το 2019 έγινε η πρώτη γυναίκα διαιτητής που διηύθυνε αγώνα του ασιατικού Τσάμπιονς Λιγκ, μια εξέλιξη που την έφερε ακόμα πιο κοντά στην επαγγελματική διαιτησία.

«Το να διευθύνω στο Παγκόσμιο Κύπελλο είναι μεγάλη ευθύνη αλλά είμαι χαρούμενη που την αναλαμβάνω», υπογράμμισε η Γιαμασίτα η οποία δεν είχε φανταστεί ποτέ ότι θα έφτανε τόσο μακριά.

Αλλωστε η ενασχόλησή της με τη διαιτησία δεν οφείλεται σε κάποια δική της εμμονή αλλά στην παρότρυνση ενός πανεπιστημιακού φίλου της που τη «μισοέσυρε» να διαιτητεύσει έναν αγώνα. Εκτοτε δεν άφησε ξανά τη σφυρίχτρα.

Για το Μουντιάλ του Κατάρ επιλέχθηκε επίσης η πρώτη γυναίκα διαιτητής που διηύθυνε αγώνα του Κυπέλλου Εθνών Αφρικής τον περασμένο Ιανουάριο. Πρόκειται για τη Σαλίμα Μουκασάνγκα, 34 ετών η οποία ονειρευόταν να γίνει επαγγελματίας παίκτρια του μπάσκετ πριν ασχοληθεί με τη διαιτησία. Στα 20 της διηύθυνε ήδη αγώνες στο πρωτάθλημα γυναικών της Ρουάντα.

«Ή τη διαιτησία ή τη δουλειά»

Η συνομοσπονδία της Βόρειας και Κεντρικής Αμερικής θα εκπροσωπηθεί από την Αμερικανίδα Νέσμπιρ και τη Μεξικανή Κάρεν Ντίας. Η τελευταία ενσαρκώνει το σύμβολο μιας χώρας όπου η ισότητα των φύλων εξελίσσεται δειλά. Στα 38 της χρόνια η Ντίας αποδεικνύει σε όλες τις γυναίκες του Μεξικού πως όλα είναι πιθανά. «Το γεγονός για εμάς τις γυναίκες να φτάσουμε σε σημαντικούς φορείς και να πετύχουμε τα όνειρά μας είναι καρπός της συνεχούς δουλειάς μας αλλά και εκείνων που μας ανοίγουν την πόρτα για πρώτη φορά», δήλωσε, ευχαριστώντας την οικογένειά της, τα ΜΜΕ και την Ομοσπονδία. Δεν παραλείπει ποτέ να αποτίσει φόρο τιμής στον πατέρα της που λάτρευε το ποδόσφαιρο και της μετέδωσε το πάθος του. «Ξεκίνησα να παίζω ποδόσφαιρο όταν ήμουν οκτώ ετών», θυμάται. Εχει σπουδάσει γεωργικός μηχανικός και διαιτητεύει από το 2016 στα ματς του μεξικάνικου πρωταθλήματος.

Η αγάπη της για τη διαιτησία την ανάγκασε να εγκαταλείψει τη μόνιμη δουλειά της. «Ή τη διαιτησία ή τη δουλειά», της είπε ένα πρωί το αφεντικό της. Η Ντίας δεν δίστασε λεπτό για να απαντήσει, αποχαιρετώντας ένα σταθερό εισόδημα. Πριν από μερικούς μήνες η Γιαμασίτα δήλωνε στην ιστοσελίδα της FIFA πως στόχος της είναι να αναδείξει την ομορφιά του ποδοσφαίρου. «Δεν με ενδιαφέρει η δύναμη ή ο έλεγχος». Κατά τη Φραπάρ οι γυναίκες διαιτητές αποτελούν το πανόραμα του ποδοσφαίρου και η παρουσία τους δεν είναι πλέον ζήτημα φύλου αλλά ικανότητας.

Η πρώτη συμμετοχή γυναικών διαιτητών σε Μουντιάλ, το οποίο μάλιστα φιλοξενείται σε χώρα που δεν φημίζεται για την ισότητα των δύο φύλων, αποτελεί ένα από τα πιο ισχυρά μηνύματα που στέλνει το ποδόσφαιρο αλλά τόσο έχει υποτιμηθεί.

2

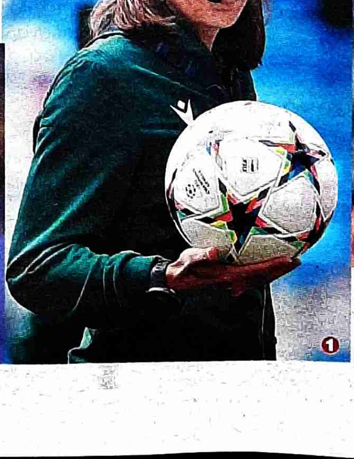

1

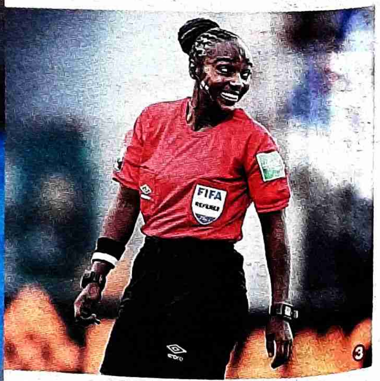

3

Η Στεφανί Φραπάρ (1), η Γιασίμι Γιαμασίτα (2) και η Σαλίμα Μουκανσάνγκ (3) θα είναι οι πρώτες γυναίκες που θα σφυρίξουν αγώνες Μουντιάλ

Οι αριθμοί του 22ου Παγκοσμίου Κυπέλλου

Λίγες ώρες απομένουν για το Μουντιάλ με τις περισσότερες και τις μεγαλύτερες τομές στην ιστορία του θεσμού, οι οποίες δεν εξαντλούνται μόνο στην εποχή της διεξαγωγής του αλλά σε – κυριολεκτικά – όλες τις εκφάνσεις του

ΤΟΥ **ΓΙΩΡΓΟΥ ΝΑΣΜΗ**

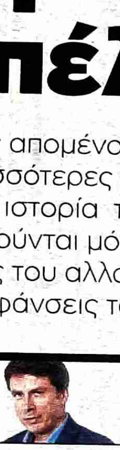

Ας ξεκινήσουμε από το βασικό: πρόκειται για το ακριβότερο Παγκόσμιο Κύπελλο στην Ιστορία. Τα νούμερα που αφορούν τις δαπάνες κατασκευής των υποδομών, του εξοπλισμού, αλλά – δυστυχώς – και το κόστος σε ανθρώπινες ζωές προκειμένου να αναγερθούν τα φαραωνικά έργα είναι τεράστιο και άνευ προηγουμένου. Ας δούμε μερικά από αυτά.

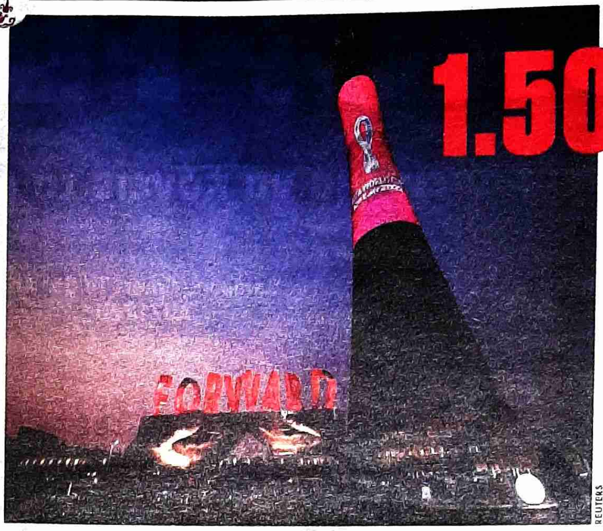

REUTERS

1.500.000 φίλαθλοι

αναμένεται να ταξιδέψουν στο Κατάρ για να παρακολουθήσουν τους αγώνες του Μουντιάλ.

1.607 δολ.

κοστίζει το εισιτήριο (φωτογραφία) για τον τελικό και είναι 46% ακριβότερο σε σχέση με την προηγούμενη διοργάνωση στη Ρωσία.

220 δισ. δολ.

δαπανήθηκαν από το Κατάρ για να υποδεχτεί το μεγαλύτερο ποδοσφαιρικό γεγονός. Πρόκειται για το πιο ακριβό Παγκόσμιο Κύπελλο στην ιστορία της διοργάνωσης.

974 αποκαλείται

το στάδιο στη Ρας Αμπού Αμπούντ και φέρει το όνομά του από τον διεθνή τηλεφωνικό κωδικό του Κατάρ. Κατασκευάστηκε από αντίστοιχου αριθμού ανακυκλωμένα κοντέινερ και μετά το Μουντιάλ θα εξαφανιστεί.

26 παίκτες

έχουν το δικαίωμα να δηλώσουν στα ρόστερ τους οι 32 φιναλίστ, από 23 που ίσχυε μέχρι την προηγούμενη διοργάνωση.

38 εκάτ. ευρώ

θα λάβει η νικήτρια του Παγκοσμίου Κυπέλλου. Η φιναλίστ θα πάρει 27,27 εκατ. ευρώ.

1.300 πτήσεις

θα εξυπηρετεί κάθε μέρα το αεροδρόμιο του Κατάρ (φωτογραφία) για διάστημα ενός μηνός.

REUTERS

84 χιλιάδες

τόνοι δομικού χάλυβα χρησιμοποιήθηκαν για την κατασκευή των οκτώ σταδίων.

1.600 φίλαθλοι

από τις ομάδες που θα συμμετάσχουν στο Μουντιάλ θα βρεθούν στο Κατάρ με όλα τα έξοδα πληρωμένα για να τραγουδήσουν στην τελετή έναρξης και να συμμετάσχουν στην καμπάνια των θετικών μηνυμάτων για τη χώρα στα social media.

REUTERS

6.751 εργάτες

φέρεται ότι έχουν χάσει τη ζωή τους στα έργα για τη διοργάνωση, σύμφωνα με δημοσίευμα της «Γκάρντιαν» τον Φεβρουάριο του 2021 (φωτογραφία). Η Διεθνής Αμνηστία υπολογίζει πως περισσότεροι από 15.000 εργάτες που δεν κατάγονται από το Κατάρ έχασαν τη ζωή τους μεταξύ 2010 - 2019 στα έργα.

160 εκατ. ευρώ

είναι η αξία του Κιλιάν Εμπαπέ (φωτογραφία), του ακριβότερου ποδοσφαιριστή που θα συμμετάσχει στο Μουντιάλ.

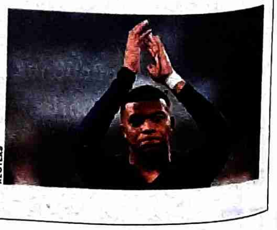

REUTERS

50 χιλιάδες

άνδρες και γυναίκες θα αναλάβουν να εγγυηθούν τον ευαίσθητο τομέα της ασφάλειας

36 δισ. δολ.

κόστισε η κατασκευή του μετρό στο Κατάρ με 37 νέους σταθμούς στις τρεις γραμμές.

ΤΟΥ
ΓΙΑΝΝΗ
ΛΑΜΠΙΡΗ

Ο Γκονζάλο Πλάτα του Ισημερινού στο πρόσφατο φιλικό με το επίσης μουντιαλικό Ιράν. Οι Λατινοαμερικανοί έχουν την ευκαιρία να ξεκινήσουν νικηφόρα το Παγκόσμιο Κύπελλο κόντρα στο Κατάρ

REUTERS

ΚΑΤΑΡ - ΙΣΗΜΕΡΙΝΟΣ

Το επίκεντρο του πλανήτη

Οι οικοδεσπότες πλην ποδοσφαιρικά αδύναμοι Καταριανοί και η ομάδα της Λατινικής Αμερικής, θεωρητικό φαβορί στο μεταξύ τους ματς, έχουν τη μεγάλη τιμή να ανοίξουν απόψε την αυλαία της παγκόσμιας ποδοσφαιρικής γιορτής

Η κορυφαία ποδοσφαιρική γιορτή του πλανήτη αρχίζει αύριο το απόγευμα στο Κατάρ. Το Μουντιάλ βρίσκεται πλέον προ των πυλών και η σέντρα θα γίνει στις 18.00 την Κυριακή με τον αγώνα των διοργανωτών κόντρα στον Ισημερινό.

Η τελετή έναρξης – που θα προηγηθεί – όπως και ο πρώτος αγώνας της διοργάνωσης θα πραγματοποιηθεί στο στάδιο Αλ Μπαΐτ, στην πόλη Αλ Χορ, βόρεια της πρωτεύουσας της Ντόχα.

Εκεί θα πραγματοποιηθούν και οι δύο ημιτελικοί του Παγκοσμίου Κυπέλλου. Ο σχεδιασμός του είναι εμπνευσμένος από τις σκηνές των Βεδουίνων. Η χωρητικότητά του ξεπερνά τις 60 χιλιάδες θέσεις, ενώ αποτελεί μέρος ενός συγκροτήματος που περιλαμβάνει εμπορικά κέντρα, νοσοκομείο και αρκετές ακόμη δομές. Οι Καταριανοί περιμένουν με ανυπομονησία και τη διοργάνωση αλλά και την παρουσία της εθνικής τους ομάδας και αισιοδοξούν ακόμα και για το θαύμα της πρόκρισης πίσω από το φαβορί του ομίλου (Ολλανδία) και μπροστά από τη Σενεγάλη και τον Ισημερινό, αλλά αγωνιστικά κάτι τέτοιο θα ισοδυναμεί με θαύμα.

Σκιές

Οπως συμβαίνει συνήθως στις μεγάλες διοργανώσεις (και στους Ολυμπιακούς Αγώνες είναι συχνό το φαινόμενο) οι αγώνες επισκιάζουν όλα όσα έχουν προηγηθεί και δεν ήταν λίγα. Ο θάνατος πάρα πολλών εργαζομένων μεταναστών για την κατασκευή των γηπέδων προκάλεσε την αντίδραση της Διεθνούς Αμνηστίας αλλά και πολλών χωρών και ακόμα και ποδοσφαιριστών.

Η ανάθεση στη χώρα του Μουντιάλ, από τη ΦΙΦΑ το 2010 αποτέλεσε την αρχή του τέλους για τον πανίσχυρο πρόεδρό της Ζεπ Μπλάτερ, που... θυμήθηκε πριν από λίγες μέρες να δηλώσει ότι ήταν λάθος της ομοσπονδίας η επιλογή του Κατάρ!

Τότε είχαν προκύψει σοβαρές καταγγελίες περί δωροδοκίας και διαφθοράς κατά τη διαδικασία επιλογής των οικοδεσποτών, συμπεριλαμβανομένων μελών της εκτελεστικής επιτροπής της Διεθνούς Ομοσπονδίας (ΦΙΦΑ). Αυτό το Παγκόσμιο Κύπελλο έχει την ιδιαιτερότητα να διεξάγεται σε μία πόλη και όχι σε πολλές, όπως σε όλα τα προηγούμενα. Η περιοχή της Ντόχα είναι 132 τετραγωνικά χιλιόμετρα, ενώ συνολικά το πλούσιο εμιράτο λόγω του Κόλπου, είναι ένα από τα μικρότερα αραβικά κράτη με έκταση 11.571 τετραγωνικά χιλιόμετρα. Ετσι θα είναι η πιο μικρή χώρα στην ιστορία που θα φιλοξενήσει το Μουντιάλ ενώ μέχρι σήμερα ήταν η Ελβετία (υποδέχτηκε το Μουντιάλ το 1954).

Η άλλη ξεχωριστή ιδιαιτερότητα είναι ότι για πρώτη φορά στην ιστορία το Παγκόσμιο Κύπελλο θα διεξαχθεί χειμώνα και όχι μέσα στους καλοκαιρινούς μήνες, όπως είχε συμβεί σε όλες τις προηγούμενες διοργανώσεις.

Οι Καταριανοί αναμένεται να γεμίσουν αύριο το στάδιο «Αλ Μπαΐτ» για να ζήσουν αφενός την τελετή έναρξης αλλά κυρίως να υποστηρίξουν την εθνική τους ομάδα σε έναν αγώνα που με νίκη θα τους ανοίξει διάπλατα το όνειρο της πρόκρισης στα νοκάουτ παιχνίδια.

«Πιστέψτε το»

Ο 47χρονος ισπανός τεχνικός της ομάδας Φέλιξ Σάντσεθ, επιμένει να επιχειρεί να περάσει στο μυαλό των παικτών του (όλοι αγωνίζονται σε ομάδες της λίγκας της χώρας) ότι «όλα είναι δυνατά, αρκεί να το πιστέψετε».

Από την πλευρά του ο Ισημερινός του Γκουστάβο Αλφάρο και μόνο που θα παραταχθεί αύριο το απόγευμα στο στάδιο «Αλ Μπαΐτ» είναι ήδη κερδισμένος. Καθώς μπορεί να πήρε την πρόκριση – αγωνιστικά – μέσω του ομίλου της Νότιας Αμερικής, αλλά τα διαβατήρια των παικτών για το Κατάρ σφραγίστηκαν στη... Λωζάνη από το CAS!

Το Αθλητικό Διαιτητικό Δικαστήριο πριν από λίγες μέρες αποφάνθηκε ότι ο παίκτης της εθνικής ομάδας της χώρας Μπάιρον Καστίγιο είναι υπήκοος Ισημερινού και είχε δικαίωμα να αγωνιστεί στα προκριματικά. Καταρρίπτοντας έτσι την προσφυγή της Χιλής, η οποία ισχυριζόταν (σύμφωνα και με ένα έγγραφο που είχε αποκαλύψει η «Daily Mail») ότι ο παίκτης έχει κολομβιανή υπηκοότητα.

Ο Ισημερινός είχε τερματίσει στην 4η θέση της βαθμολογίας στη ζώνη της Νότιας Αμερικής, εξασφαλίζοντας την τελευταία θέση απευθείας πρόκρισης στο Μουντιάλ του Κατάρ, ενώ το Περού που ήταν 5ο έπαιξε μπαράζ με την Αυστραλία και ηττήθηκε στα πέναλτι (5-4) χάνοντας την πρόκριση. Πρώτο το Περού λοιπόν είχε κάνει ένσταση στην πειθαρχική επιτροπή της ΦΙΦΑ για το ίδιο θέμα, αλλά επίσης ο Ισημερινός δικαιώθηκε και εκεί.

Αναδρομική τιμωρία

Ωστόσο, από την εθνική ομάδα του Ισημερινού θα αφαιρεθούν τρεις βαθμοί στην έναρξη του επόμενου γύρου των προκριματικών του Παγκοσμίου Κυπέλλου 2026 και επίσης η ποδοσφαιρική ομοσπονδία της χώρας θα κληθεί να πληρώσει πρόστιμο 100.000 ελβετικών φράγκων, για «χρήση εγγράφου που περιέχει ψευδείς πληροφορίες», όπως έκανε γνωστό το CAS.

Εκτός αγωνιστικών η χώρα μαστίζεται από την εγκληματικότητα και είναι χαρακτηριστικό ότι ο πρόεδρος του Ισημερινού Γκιγιέρμο Λάσο αποφάσισε να μην παρευρεθεί στον εναρκτήριο αγώνα του Μουντιάλ επικαλούμενος εγχώριες αναταραχές.

«Ευχαριστώ τον εμίρη του Κατάρ για την πρόσκληση να παρακολουθήσω τον εναρκτήριο αγώνα μεταξύ των ομάδων μας. Ωστόσο, αποφάσισα να μην πάω. Η παρακολούθηση της κατάστασης της εθνικής ασφάλειας είναι προτεραιότητά μου», έγραψε χαρακτηριστικά στο Twitter ο ηγέτης του Ισημερινού, ο οποίος είχε αναγκαστεί τον περασμένο Αύγουστο να κηρύξει σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης την οικονομική πρωτεύουσα της χώρας Γουγιακίλ, μετά από έκρηξη βόμβας, που σκότωσε πέντε ανθρώπους και τραυμάτισε άλλους 17 και αποδίδεται στο οργανωμένο έγκλημα της χώρας.

Αντί για τον Λάσο, στον αγώνα θα εκπροσωπήσει τον Ισημερινό ο αντιπρόεδρός του Αλφρέντο Μπορέρο, σύμφωνα με ανακοίνωση της προεδρίας.

200 δισ. δολάρια. Τόσο κόστισαν τα έργα για να φιλοξενήσει το Κατάρ το Μουντιάλ. Κάπως έτσι η εθνική ομάδα της χώρας θα λάβει μέρος για πρώτη φορά στην ιστορία της σε τελικά Παγκοσμίου Κυπέλλου.

Αλμοέζ Αλί

Νίκησε και τους αμφισβητίες

Ο γεννημένος στο Χαρτούμ πρωτεργάτης της προσπάθειας των διοργανωτών δεν πτοήθηκε από την καταγγελία των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων προκειμένου να ακυρωθεί το δελτίο του

ΤΟΥ **ΒΑΣΙΛΗ ΜΟΙΡΩΤΣΟΥ**

Ραντεβού με την ιστορία. Για μια ομάδα που για πρώτη φορά βρίσκεται στα τελικά Παγκοσμίου Κυπέλλου και που είναι άγνωστο αν θα κατάφερνε να βρεθεί εκεί αν δεν το διοργάνωνε. Το Κατάρ δεν θέλει να έχει την τύχη της Νότιας Αφρικής, η οποία ήταν η μοναδική διοργανώτρια χώρα που δεν κατάφερε να προκριθεί από τον όμιλό της. Αλλά με τη Σαουδική Αραβία και την Γκάνα να είναι οι μοναδικές που βρίσκονται πιο κάτω στο UEFA Ranking από εκείνη ανάμεσα στις 32 ομάδες που θα λάβουν μέρος στο τουρνουά, η αποστολή των γηπεδούχων είναι μάλλον δύσκολη. Σε έναν όμιλο με το φαβορί, που είναι η Ολλανδία, να έχει μεγάλες βλέψεις για κάτι πολύ δυνατό και με Σενεγάλη και Ισημερινό να συμπληρώνουν, το Κατάρ θα παλέψει για τη δεύτερη θέση. Με μια γενιά παικτών που κέρδισε για πρώτη φορά το τρόπαιο του πρωταθλητή Ασίας και που προετοιμάζεται εδώ και χρόνια γι' αυτή τη μεγάλη πρόκληση.

Και με... πρωτεργάτη σε αυτή την προσπάθεια; Τον Αλμοέζ Αλί, τον άνθρωπο που είναι κάτι σαν εθνικός ήρωας στο Κατάρ και για τον οποίο πριν από μερικά χρόνια υπήρξε ολόκληρη ιστορία που αφορούσε το αν νόμιμα αγωνίζεται στην Εθνική του Κατάρ ή όχι. Μια ιστορία που ξεκίνησε έπειτα από καταγγελία των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων, επειδή ο Αλί είχε γεννηθεί στο Χαρτούμ του Σουδάν και στο Κατάρ μετοίκησε στα 7 του χρόνια. Η καταγγελία έλαβε χώρα μετά τη διεξαγωγή του ημιτελικού του Asia Cup του 2019. Το Κατάρ είχε επιβληθεί 4-0, με το όγδοο γκολ του Αλί στη διοργάνωση, και οι οικοδεσπότες του τουρνουά απαίτησαν την ακύρωση του δελτίου του, διότι παραβιάζονταν οι κανονισμοί. Μια καταγγελία που έπεσε στο κενό τόσο από την AFC όσο και από το CAS.

Ο Αλί είναι από τους ελάχιστους ποδοσφαιριστές στις επιλογές του εκλέκτορα Φέλιξ Σάντσες με κάμποσες ευρωπαϊκές παραστάσεις, έχοντας αγωνιστεί στην Εουπέν του Βελγίου, στη Λεονέσα της Ισπανίας και στη ΛΑΣΚ Λιντς της Αυστρίας. Εγινε μάλιστα ο πρώτος Καταριανός στην ιστορία που σκόραρε σε οποιοδήποτε πρωτάθλημα της Ισπανίας. Από το 2016 έχει επιστρέψει στη χώρα του, αγωνίζεται με την Αλ Ντουχαΐλ και στην εθνική ομάδα του Κατάρ μετράει 40 γκολ σε 83 εμφανίσεις. Τι σημαίνει αυτό; Στα 26 του είναι τρίτος σκόρερ όλων των εποχών για το Κατάρ και απέχει μόλις δύο γκολ από τον πρώτο της λίστας, τον Μανσούρ Μουφτάχ. Ο Αλί έγινε το 2021 μόλις ο δεύτερος ποδοσφαιριστής στην ιστορία, μετά τον Μεξικανό, Λουίς Ερνάντεζ, που βγαίνει πρώτος σκόρερ σε δύο διαφορετικές ηπειρωτικές διοργανώσεις. Στο AFC Asian Cup του 2019 με εννιά γκολ και στο CONCACAF Gold Cup 2021 με τέσσερα.

REUTERS

ΚΑΤΑΡ

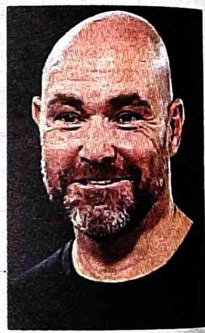

Ο ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ

ΦΕΛΙΞ ΣΑΝΤΣΕΣ

Ενα γνήσιο τέκνο της περιβόητης Μασία της Μπαρτσελόνα, στην οποία δούλεψε για μία δεκαετία, από το 1996 έως το 2006, ο Φελίξ Σάντσες αποφάσισε τότε να αναλάβει μια πρόκληση που του προτάθηκε. Να εγκατασταθεί μόνιμα στο Κατάρ και να είναι ο επικεφαλής της Aspire Academy, δηλαδή της ακαδημίας ολόκληρου του ποδοσφαίρου στο Κατάρ, η οποία με σταθερά βήματα θα έφτιαχνε τους ποδοσφαιριστές του μέλλοντος. Και εκείνους που θα έφερναν ποδοσφαιρικές επιτυχίες στη χώρα. Στόχος... επετεύχθη, ο Σάντσες έκανε καταπληκτική δουλειά για μια επταετία και πλέον μετράει 16 ολόκληρα χρόνια στο Κατάρ. Την τελευταία πενταετία βρίσκεται στον πάγκο της εθνικής ομάδας. Οι προθέσεις του ενόψει Μουντιάλ; Να αφήνει την κατοχή στον αντίπαλο και να χτυπάει στο transition παιχνίδι.

3 είναι οι συμμετοχές του Ισημερινός έως τώρα σε Παγκόσμιο Κύπελλο. Πρώτη φορά το 2002 σε Νότια Κορέα/Ιαπωνία, δεύτερη το 2006 στη Γερμανία, εκεί που έκανε και τη μεγαλύτερη επιτυχία του φτάνοντας στους «16» και τρίτη το 2014 στη Βραζιλία.

REUTERS

REUTERS

Ο ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ

ΓΚΟΥΣΤΑΒΟ ΑΛΦΑΡΟ

Ο Γκουστάβο Αλφαρο είναι ο προπονητής που έχει αναλάβει την «ανοικοδόμηση» του Ισημερινού. Και το ότι κατάφερε να το φέρει ως το Κατάρ είναι τεράστια επιτυχία. Ξεκίνησε την προπονητική σε μικρή ηλικία και στα 30 του ανέλαβε την Ατλέτικο Ραφαέλα. Αναμφίβολα η μεγαλύτερη ομάδα που ανέλαβε ήταν η Μπόκα Τζούνιορς, αλλά άντεξε 11 μήνες, από τον Ιανουάριο του 2019 ως τον Δεκέμβριο του ίδιου έτους. Εχει μανατζάρει, ακόμη, τις Κίλμες, Μπελγράνο, Ολίμπο, Σαν Λορέντζο, Αρσεναλ Σαραντί, Ροζάριο Σεντράλ, Τίγκρε, Χιμνάσια Λα Πλάτα και Ουρακάν, στην Αργεντινή. Η προηγούμενη μοναδική φορά που είχε βγει εκτός χώρας να εργαστεί ήταν στα μέσα του 2009 όταν ανέλαβε την Αλ Αχλί στη Σαουδική Αραβία. Τότε, άντεξε μόλις 7 μήνες και 12 αγώνες.

Μοϊσές Καϊσέδο

Αφησε έξω μεγαθήρια

Με πρωταγωνιστή τον 21χρονο που αγωνίζεται στην Premier League και κοστολογείται στα 25 εκατομμύρια ευρώ, ο Ισημερινός πηγαίνει στο Κατάρ για να ζήσει το όνειρο

ΤΟΥ **ΒΑΣΙΛΗ ΜΟΙΡΩΤΣΟΥ**

Προκάλεσε πολύ μεγάλη έκπληξη η πρόκριση του Ισημερινού στην τελική φάση του Μουντιάλ. Αφησε εκτός διοργάνωσης ομάδες με πολύ μεγαλύτερη παράδοση και ιστορία, όπως η Κολομβία, η Χιλή ή ακόμα και η Παραγουάη. Την τελευταία αγωνιστική των προκριματικών, στον τομέα της Νότιας Αμερικής, πήρε 1-1 με την Αργεντινή και ήταν έτσι κι αλλιώς αρκετό να του δώσει την τελευταία θέση (4η) που οδηγούσε σε απευθείας πρόκριση. Εμεινε πίσω μόνο από τα μεγαθήρια: Βραζιλία, Αργεντινή, Ουρουγουάη. Συγκέντρωσε 26 βαθμούς με 7-5-6 και 27-19 τέρματα. Αναμφίβολα, ξεχώρισαν οι πολύ μεγάλες νίκες με 6-1 επί της Κολομβίας, με 4-2 επί της Ουρουγουάης, με 2-0 επί της Χιλής, ενώ πήρε αποτέλεσμα από Βραζιλία (1-1 εντός) και Αργεντινή (1-1 εντός).

Ηγέτης; Ενα 21χρονο παιχνίδι, ο Μόισες Καϊσέδο, που έχει παρουσιάσει συνταρακτική βελτίωση, αγωνίζεται στην Premier League με τα χρώματα της Μπράιτον και ήδη τα media στη Βρετανία μιλούν για ενδιαφέρον από Λίβερπουλ, Αρσεναλ και Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ. Η μεταγραφή του τον περασμένο Ιανουάριο από τη βελγική Μπέερσοτ στην Μπράιτον κόστισε 4,5 εκατομμύρια ευρώ και μέσα σε δέκα μήνες... εκτοξεύτηκε στα 25 εκατομμύρια. Τόσο τον κοστολογεί τούτη την ώρα ο σύλλογός του. Στον οποίο ευελπιστούν να κάνει και ένα καλό Παγκόσμιο Κύπελλο προκειμένου να ανέβει ακόμα περισσότερο. Αν μπει κανείς στον λογαριασμό του στο Instagram θα δει την πρώτη του φωτογραφία που ανέβασε ποτέ το 2017. Εκεί δίπλα στους γονείς του, σε ένα αεροδρόμιο στο Εκουαδόρ, η λεζάντα λέει «Μια ημέρα θα είστε υπερήφανοι για μένα, σας το υπόσχομαι». Σήμερα οι γονείς του τον βλέπουν να ετοιμάζεται για τη μεγαλύτερη διάκριση της καριέρας του; τη συμμετοχή σε ένα Παγκόσμιο Κύπελλο.

Μια διάκριση που ονειρευόταν από μικρός, στο Σάντο Ντομίνγκο του Ισημερινού όπου και μεγάλωσε. Είναι ο πιο μικρός από συνολικά δέκα αδέλφια, κοιμόταν με σορτσάκι, φανέλα και ποδοσφαιρικά παπούτσια για να μη χάνει χρόνο όταν ξυπνάει και να είναι έτοιμος να πάει για ποδόσφαιρο. Εχει κατακτήσει το Κόπα Λιμπερταδόρες κάτω των 20 ετών με την Ιντεπεντιέντε ντελ Βάγιε, την πρώτη ομάδα που αγωνίστηκε, έκανε ντεμπούτο με την εθνική ανδρών του Εκουαδόρ στα 19 του σε ματς απέναντι στην Αργεντινή στο Μπομπονέρα, σκόραρε στη δεύτερη συμμετοχή του στη νίκη με 4-2 απέναντι στην Ουρουγουάη και έγινε ο πιο νέος σκόρερ στην ιστορία του Εκουαδόρ και ταυτόχρονα ο πρώτος παίκτης γεννημένος στον αιώνα που ζούμε που σκοράρει σε προκριματικά Μουντιάλ στη Ν. Αμερική. Τα μάτια σας πάνω του...

ΙΣΗΜΕΡΙΝΟΣ

ΟΜΑΔΑ 10

1ος ΟΜΙΛΟΣ

ΜΟΥΝΤΙΑΛ 2022

2 ομάδες από την Αφρική έχουν καταφέρει να φτάσουν μέχρι τη φάση των προημιτελικών ενός Παγκοσμίου Κυπέλλου. Η Σενεγάλη είναι η μία απ' αυτές και το κατάφερε το 2002, 12 χρόνια μετά το Καμερούν.

Σαντιό Μανέ

Μια χώρα κρατάει την ανάσα της

Δύο εβδομάδες πριν από το Μουντιάλ στο Κατάρ η Σενεγάλη είδε τον Σαντιό Μανέ να τραυματίζεται. Και οι συμπατριώτες του ετοιμάζονται έως και μάγια να του κάνουν

ΤΟΥ **ΒΑΣΙΛΗ ΜΟΙΡΩΤΣΟΥ**

Η νυν πρωταθλήτρια Αφρικής πηγαίνει στο Κατάρ με μεγάλες φιλοδοξίες και πολλά όνειρα. Και στόχο; Να φτάσει εκεί που κατάφερε να φτάσει και η θρυλική ομάδα του 2002, όταν βρέθηκε στα προημιτελικά του Μουντιάλ Κορέας/Ιαπωνίας. Είκοσι χρόνια μετά απ' αυτό το επίτευγμα το Παγκόσμιο Κύπελλο επιστρέφει σε ασιατικό έδαφος, κάτι που για τους προληπτικούς μπορεί να θεωρηθεί και ως σημάδι. Οι Σενεγαλέζοι, άλλωστε, θεωρούν πως αυτή η ομάδα που διαθέτουν σήμερα είναι η καλύτερη που είχαν στην ιστορία τους. Και βλέποντας τι κάνουν οι ποδοσφαιριστές τους που αγωνίζονται στην Ευρώπη, ξεχωρίζουν οι συμμετοχές σενεγαλέζων ποδοσφαιριστών σε τελικούς Champions League τα τελευταία χρόνια. Ο Σαντιό Μανέ το 2019 και το 2022 με τη Λίβερπουλ, οι Γκέιγ και Ντιαλό το 2020 με την Παρί Σεν Ζερμέν, ο Μεντί το 2021 με την Τσέλσι. Στηρίζονται πολύ και στον Αλιού Σισέ, έναν προπονητή που βρίσκεται στον πάγκο μια εφταετία και έχει δημιουργήσει ένα σύνολο το οποίο ξεχωρίζει. Δεν αναδείχτηκε τυχαία πρωταθλήτρια Αφρικής.

Φιλοδοξίες, πάντως, που άρχισαν να μειώνονται στο άκουσμα της είδησης πως ο Σαντιό Μανέ τραυματίστηκε σε ματς της Μπάγερν Μονάχου πριν από δύο εβδομάδες. Ο ηγέτης της ομάδας, ο οποίος λατρεύεται στη χώρα του όχι μόνο για το ποδόσφαιρο και τις διακρίσεις που έχει μέσω αυτού, αλλά και για την κοινωνική του προσφορά, θα ταξιδέψει στο Κατάρ με την υπόλοιπη αποστολή, ωστόσο είναι εξαιρετικά αμφίβολο αν θα καταφέρει να αγωνιστεί. Όλη η χώρα... κρατάει την ανάσα της για τον ηγέτη της ομάδας και μάλιστα υπήρξαν δηλώσεις ακόμα και δημοσίων προσώπων που έλεγαν πως θα γίνουν... μάγια στον Μανέ ώστε να είναι έτοιμος. Για τον Μανέ δεν χρειάζονται συστάσεις.

Στα 30 του χρόνια, έχοντας κατακτήσει τα πάντα με τη Λίβερπουλ και κάνοντας το περασμένο καλοκαίρι μία από τις πλέον πολυσυζητημένες μεταγραφές στην Ευρώπη, αφού μετακινήθηκε στην Μπάγερν Μονάχου, ο Μανέ μοιάζει να βρίσκεται ακόμα στο πικ του. Σκοράρει, σερβίρει, ηγείται, διψάει για ακόμα περισσότερες επιτυχίες. Σε συλλογικό, εθνικό και ατομικό επίπεδο. Τον περασμένο Ιούνιο έγραψε ακόμα μια μεγάλη σελίδα στην πλούσια καριέρα του. Με το χατ τρικ που σημείωσε στη νίκη με 3-1 της Σενεγάλης κόντρα στην Μπενίν για τα προκριματικά του Κυπέλλου Εθνών Αφρικής του 2023 έφτασε τα 32 γκολ (πλέον έχει 34) και έγινε ο πρώτος σκόρερ όλων των εποχών για την Εθνική Σενεγάλης. Ξεπερνώντας έναν θρύλο της χώρας, τον Ανρί Καμαρά, ο οποίος είχε σημειώσει 29. Στο πλάι του υπάρχουν σπουδαίοι ποδοσφαιριστές, όπως ο Κουλιμπαλί, ο Ντιαλό, ο Γκέιγ, ο Μεντί, ο Κουγιατέ, παίκτες που κάνουν σπουδαία καριέρα σε μεγάλα πρωταθλήματα της Ευρώπης. Και όλοι μαζί δημιουργούν ένα εκρηκτικό και άκρως γοητευτικό ποδοσφαιρικό μείγμα.

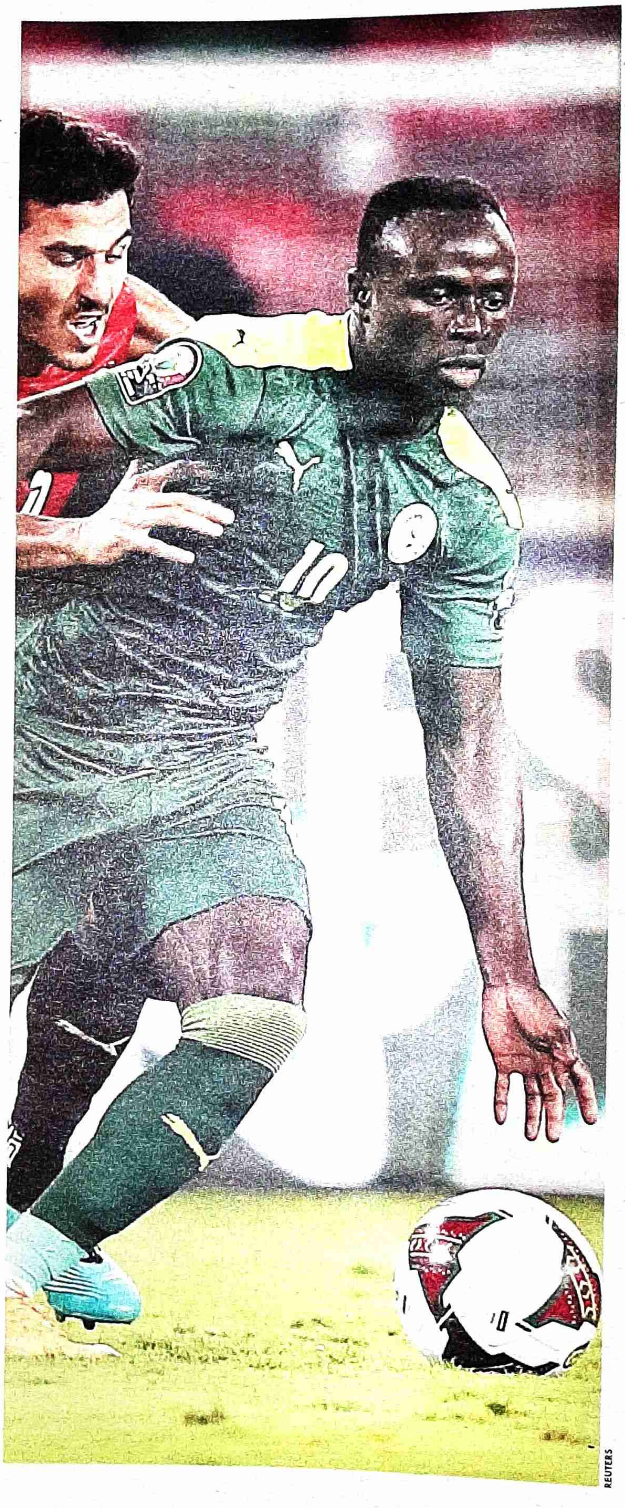

REUTERS

ΣΕΝΕΓΑΛΗ

Ο ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ

ΑΛΙΟΥ ΣΙΣΕ

Ως ποδοσφαιριστής, ήταν αμυντικός μέσος και αγωνίστηκε κυρίως στη Γαλλία με τις φανέλες των Λιλ, Σεντάν, Παρί Σεν Ζερμέν, Μονπελιέ και έκλεισε την καριέρα του το 2009 στη Νιμ. Επαιξε και στην Premier League με τις Μπέρμιγχαμ και Πόρτσμουθ, ενώ είχε φορέσει 35 φορές τη φανέλα της Εθνικής Σενεγάλης. Ανέλαβε προπονητής της U23 της χώρας το 2013 και έπειτα από δύο χρόνια τον κάλεσαν για να κάτσει στον πάγκο της πρώτης ομάδας. Με βασικό σύστημα το 4-3-3, μετράει 79 παιχνίδια στον πάγκο της Εθνικής (51 νίκες, 18 ισοπαλίες, 10 ήττες). Οδήγησε τη Σενεγάλη στην κατάκτηση του Κυπέλλου Εθνών Αφρικής και πέρασε στην αιωνιότητα. Αυτός ήταν ο πρώτος διεθνής τίτλος που κατακτά η χώρα και ήρθε απέναντι στην Αίγυπτο με το τελικό 4-2 στα πέναλτι. Στο Κατάρ θα ζήσει το δεύτερο Μουντιάλ της καριέρας του μετά από εκείνο του 2018.

3 χαμένους τελικούς έχει η Εθνική Ολλανδίας σε Παγκόσμια Κύπελλα. Το 1974 που έχασε από τη Δυτική Γερμανία με 2-1, το 1978 όταν ηττήθηκε με 3-1 από την Αργεντινή και το 2010 με την Ισπανία να επικρατεί με 1-0 στην παράταση.

Φρένκι Ντε Γιονγκ

Με οδηγό τετραετίας 2010-2014

Σβήνουν από τη μνήμη τους την απουσία από το Μουντιάλ του 2018 και την αποτυχία του πρόσφατου Euro, και με οδηγό τον 25χρονο άσο, οι Ολλανδοί θέλουν να επιστρέψουν για τα καλά στο παγκόσμιο ποδοσφαιρικό στερέωμα

ΤΟΥ **ΒΑΣΙΛΗ ΜΟΙΡΩΤΣΟΥ**

Με τους περισσότερους ποδοσφαιριστές να προέρχονται από τη... δεξαμενή του Αγιαξ, όπως συμβαίνει σχεδόν πάντα στην Εθνική Ολλανδίας, αλλά και με αρκετούς που κάνουν καριέρα σε μεγάλα πρωταθλήματα, οι Οράνιε έχουν σβήσει από τη μνήμη τους την απουσία από το Μουντιάλ της Ρωσίας και φιλοδοξούν να πετύχουν κάτι ανάλογο με τις επιτυχίες του 2010 και του 2014. Στην πρώτη περίπτωση έφτασαν στον τελικό, στη δεύτερη – τέσσερα χρόνια αργότερα – σταμάτησαν στα ημιτελικά, έχοντας στον πάγκο τον ίδιο άνθρωπο που έχουν και σήμερα. Τον Λουίς Φαν Χάαλ. Χωρίς ήττα από τις 27 Ιουνίου 2021, όταν έχασαν από την Τσεχία στο Euro 2020 και αποκλείστηκαν στους 16, είχαν μια υπέροχη πορεία στα προκριματικά, αφήνοντας πίσω τους Τουρκία και Νορβηγία. Και έμειναν αήττητοι σε έξι ματς στο πρόσφατο Nations League.

Στα 25 του χρόνια ο Φρένκι Ντε Γιονγκ είναι εκείνος που θα πάρει τον ρόλο του ηγέτη στην Εθνική Ολλανδίας. Υπάρχουν κι άλλοι. Ο Βίρτζιλ Φαν Ντάικ μοιάζει να περιμένει περισσότερο από ποτέ αυτή τη μεγάλη πρόκληση, ο Κλάασεν και ο Μπέρχαους του Αγιαξ δίνουν μεγάλη επιθετικότητα, ο Ντεπάι αν είναι υγιής θα προσφέρει σίγουρα θέαμα και ουσία, ο Μάλεν της Ντόρτμουντ είναι ικανότατος εκτελεστής. Ομως ο 25χρονος μέσος της Μπαρτσελόνα είναι το μυαλό ολόκληρης της ομάδας. Ο συνδετικός κρίκος όλων των γραμμών, εκείνος που θα πάρει την πρώτη μπάλα από την άμυνα, θα έχει το βάρος της δημιουργίας, θα πατήσει στην αντίπαλη περιοχή για να απειλήσει. Η Μπαρτσελόνα θέλησε να τον πουλήσει το καλοκαίρι, λόγω οικονομικών προβλημάτων, ο ίδιος δεν ήθελε να φύγει και φυσικά ο Τσάβι δεν μπορεί παρά να τον εμπιστεύεται. Το ίδιο και ο Φαν Χάαλ. Ενα γνήσιο... τέκνο της μεγάλης του Αγιαξ σχολής, που μετράει ήδη 45 συμμετοχές με το εθνόσημο, έχοντας περάσει νωρίτερα απ' όλα τα τμήματα της Εθνικής Ολλανδίας.

Ο Γκόντι Χάπκο

Πού αλλού πρέπει να έχουμε στραμμένα τα μάτια μας; Στον εκρηκτικό και υπέροχο Γκόντι Χάκπο της Αϊντχόφεν. Εναν εξτρέμ με μπόι 1 μέτρο και 87 εκατοστά, πράγμα σπάνιο για τη συγκεκριμένη θέση, που έχει ήδη τρία γκολ σε εννιά συμμετοχές με τη φανέλα της εθνικής ομάδας και κάνει πράγματα και θαύματα στον σύλλογό του. Είναι χαρακτηριστικό ότι στα πρώτα 20 παιχνίδια της φετινής σεζόν με Ολλανδία και Αϊντχόφεν, ο Χάκπο μέτρησε 14 γκολ και 12 ασίστ, με τον επίσημο λογαριασμό της Εθνικής Ολλανδίας στο Twitter να μην το αφήνει ασχολίαστο.

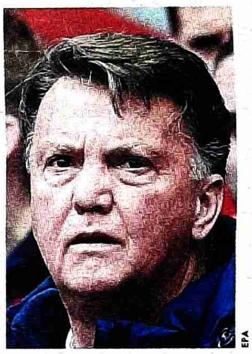

EPA

Ο ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ
ΛΟΥΙΣ ΦΑΝ ΧΑΑΛ

Για τρίτη φορά και τελευταία όπως όλα δείχνουν ο Λουίς Φαν Χάαλ βρίσκεται στον πάγκο της Εθνικής Ολλανδίας, παίρνοντας τη σκυτάλη από τον Φραν ντε Μπουρ που του χρεώθηκε η αποτυχία του EURO 2020. Από τον Αύγουστο του 2021 όταν και ανέλαβε ο 71χρονος πολύπειρος προπονητής, έχει την Ολλανδία αήττητη. Και καλείται να την οδηγήσει σε μια μεγάλη επιτυχία στο Παγκόσμιο Κύπελλο που έρχεται στο Κατάρ. Την περασμένη άνοιξη ο Φαν Χάαλ ανακοίνωσε πως λαμβάνει θεραπεία για τον καρκίνο του προστάτη, αυτό ωστόσο δεν τον εμποδίζει να βρίσκεται στον πάγκο της εθνικής ομάδας και να είναι ένας από τους λόγους που οι Οράνιε φιλοδοξούν να φτάσουν ψηλά. Αλλωστε με εκείνον έφτασαν μια ανάσα από τον τελικό του Μουντιάλ πριν από οχτώ χρόνια.

ΟΛΛΑΝΔΙΑ

1 φορά έχει κατακτήσει το Παγκόσμιο Κύπελλο η εθνική ομάδα της Αγγλίας. Ηταν το 1966 όταν και το φιλοξένησε (νίκησε 4-2 τη Δυτ. Γερμανία στον τελικό του «Γουέμπλεϊ»). Από τότε έχει φτάσει μόλις δυο φορές ως την τέταρτη θέση.

Χάρι Κέιν

Πάνω του κρέμεται μια χώρα!

Ο άσος της Τότεναμ είναι η μεγάλη ελπίδα των Λιονταριών για να φωνάξουν πραγματικά το «it's coming home»

ΤΟΥ **ΓΙΩΡΓΟΥ ΜΑΖΙΑ**

Θα είναι ο Χάρι Κέιν το... Χαρικέιν (θρυλικό μαχητικό αεροσκάφος της Αγγλίας στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο) το όπλο που θα κατακάψει τους αντιπάλους των Λιονταριών και το «It's coming home» θα πάρει, επιτέλους, σάρκα και οστά; Γιατί, κακά τα ψέματα, ο στόχος της αγγλικής ομάδας δεν είναι τίποτε λιγότερο από την κορυφή σε αυτό το Παγκόσμιο Κύπελλο.

Η αλήθεια είναι ότι αυτή την εποχή οι προβολείς της δημοσιότητας πέφτουν, τόσο των Αγγλων όσο και των υπόλοιπων ποδοσφαιρόφιλων, στον Ερλινγκ Χάαλαντ.

Η «Haaland-mania» επισκιάζει τους υπόλοιπους φορ του νησιού, μεταξύ των οποίων και ο 29χρονος άσος της Τότεναμ. Μόνο που ο Χάρι Κέιν δεν είναι ένας επιθετικός του συρμού, αλλά ακόμη και μέσα στον παγκόσμιο θαυμασμό για τον νορβηγό ομότεχνό του παραμένει ένας στράικερ ολκής. Που δεν παίζει, απλώς, μέσα στο «κουτί», αλλά βγαίνει και έξω, δίνει βοήθειες, μοιράζει πάσες στον Ριτσάρλισον και τον Σον. Μιλάμε, άλλωστε, για έναν κυνηγό, ο οποίος έχει εγγράψει στο παλμαρέ του 193 γκολ με τους Σπερς και 44 ασίστ. Ξέρετε πολλούς με τέτοια νούμερα στην Πρέμιερ Λιγκ; Ηδη στο τρέχον πρωτάθλημα έχει σκοράρει 10 φορές. Στη δε εθνική ομάδα της Αγγλίας, ο Κέιν είναι, επίσης, ένα μεγάλο ατού, από τα μεγαλύτερα. Το «λένε» τα 50 και πλέον γκολ που έχει σημειώσει με τη φανέλα της.

Ενας Λονδρέζος, που ξεκίνησε από την Αρσεναλ, αλλά θεωρήθηκε λίγο... παχουλός και γι' αυτό «πήρε πόδι» από τις ακαδημίες της, για να φτάσει σήμερα στα 51 γκολ με την εθνική ομάδα της Αγγλίας, κυνηγώντας στο Μουντιάλ του Κατάρ να σπάσει το ρεκόρ του Γουέιν Ρούνεϊ, ο οποίος είναι πρώτος σκόρερ στην ιστορία της με 53 τέρματα.

Τον στιγματίζει, βέβαια, το γεγονός ότι τόσο με το αντιπροσωπευτικό συγκρότημα της πατρίδας του όσο και σε διασυλλογικό επίπεδο (ανήκει εδώ και δέκα χρόνια στην Τότεναμ) είναι άτιτλος, όμως ποτέ δεν ξέρεις πότε θα γίνει η αρχή. Και στο Κατάρ ο Κέιν αισιοδοξεί ότι ως αρχηγός της Αγγλίας θα σηκώσει ένα τρόπαιο που πολλοί μεγάλοι άσοι των γηπέδων απέτυχαν να κατακτήσουν. Ο ομοσπονδιακός τεχνικός των Αγγλων, Γκάρεθ Σαουθγκέιτ, ποντάρει πολλά στο «εννιάρι» του, όπως βέβαια και οι φανατικοί οπαδοί της ομάδας. Τα υπόλοιπα, επί χόρτου...

ΣΤΟ ΚΑΤΑΡ Ο ΚΕΪΝ ΑΙΣΙΟΔΟΞΕΙ ΟΤΙ ΩΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΘΑ ΣΗΚΩΣΕΙ ΤΟ ΤΡΟΠΑΙΟ ΠΟΥ ΠΟΛΛΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΣΟΙ ΑΠΕΤΥΧΑΝ ΝΑ ΚΑΤΑΚΤΗΣΟΥΝ

REUTERS

ΑΓΓΛΙΑ

ENGLAND

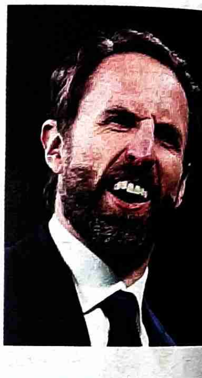

Ο ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ

ΓΚΑΡΕΘ ΣΑΟΥΘΓΚΕΪΤ

Ο Γκάρεθ Σάουθγκεϊτ κάθεται στον πάγκο της Εθνικής Αγγλίας από το 2016. Αυτό θα είναι το δεύτερο Παγκόσμιο Κύπελλο της καριέρας του 52χρονου τεχνικού και το 5ο μεγάλο τουρνουά συμπεριλαμβανομένου του EURO και των UEFA Nations League. Με εξαίρεση το διάστημα από το περασμένο καλοκαίρι μέχρι την... τελική ευθεία για το Μουντιάλ του Κατάρ, τα Τρία Λιοντάρια υπό τις οδηγίες του εμφάνισαν σταθερή πρόοδο. Ωστόσο, πλέον, βρίσκεται υπό πίεση μετά την ήττα στον τελικό του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος από την Ιταλία και την κακή πορεία στο UEFA Nations League. Αμφισβητείται ανοικτά η ικανότητά του να κοουτσάρει στη διάρκεια των αγώνων, αλλά και να πάρει το μάξιμουμ από ορισμένους από τους πιο ταλαντούχους παίκτες που έχει στη διάθεσή του.

5 φορές έχει βρεθεί σε τελική φάση Παγκοσμίου Κυπέλλου η εθνική ομάδα του Ιράν (1978, 1998, 2006, 2014, 2018). Και στις πέντε προηγούμενες οι Πέρσες δεν μπόρεσαν ποτέ να περάσουν από τον όμιλο στα νοκάουτ.

Μεχντί Ταρεμί

Ο νέος πέρσης στρατηγός

Παραλίγο κάτοικος πλατείας... Νέας Σμύρνης ο ιρανός αρχισκόρερ της Πόρτο υπόσχεται πολλά γκολ και στα γήπεδα του Κατάρ

ΤΟΥ **ΓΙΩΡΓΟΥ ΜΑΖΙΑ**

Πριν από πέντε χρόνια άγνωστος μεταξύ αγνώστων βρέθηκε μια ανάσα από τον Πανιώνιο. Σε αντίθεση με άλλους ιρανούς διεθνείς τελικά δεν ήρθε ποτέ στη Νέα Σμύρνη. Προτίμησε την Πορτογαλία και του βγήκε σε καλό. Το 2017 από την Περσέπολις πήγε στην Αλ Γκαραφά του Κατάρ και μετά στην άσημη Ρίο Αβε. Το 2019, ο Μεχντί Ταρεμί στην παρθενική του σεζόν στο ευρωπαϊκό ποδόσφαιρο ήταν εντυπωσιακός καταφέρνοντας να ολοκληρώσει τη χρονιά με τη φανέλα της πορτογαλικής ομάδας με 18 γκολ σε 30 ματς. Πρώτος σκόρερ της Primeira Liga με το «καλημέρα»!

Αυτό ήταν αρκετό για μια μεγάλη μεταγραφή. Το 2020, η Πόρτο έδωσε δέκα εκατομμύρια για να τον κάνει δικό της. Δεν λάθεψε. Ο Ταρεμί έγινε πηγέτης της και ένα από τα αστέρια του Τσάμπιονς Λιγκ. Τώρα θα ηγηθεί του Ιράν στο Παγκόσμιο Κύπελλο του Κατάρ.

Τα τέσσερα χρόνια του ιρανού επιθετικού στο πορτογαλικό ποδόσφαιρο έχουν μετατρέψει τις αδιαμφισβήτητες δυνατότητες σε ένα από τα πιο ισχυρά όπλα που έχει στη διάθεσή του ο προπονητής της περσικής εθνικής ομάδας Κάρλος Κεϊρός.

Στο τελευταίο Παγκόσμιο Κύπελλο έχασε μοναδική ευκαιρία κόντρα στην Πορτογαλία για να στείλει το Ιράν για πρώτη φορά στα νοκάουτ. Τώρα περιμένει να πάρει τη δική του εκδίκηση.

Εχει βελτιωθεί ακόμη περισσότερο και όλοι πια τρέμουν τον 30χρονο άσο από το Μπουσέρ που έχει μετατραπεί σε μηχανή σκοραρίσματος.

Με την Πόρτο έχει κατακτήσει τα πάντα. Πριν από λίγες μέρες την οδήγησε και πάλι στους «16» του Champions League.

Για την UEFA είναι παίκτης - σύμβολο της κορυφαίας ευρωπαϊκής διασυλλογικής διοργάνωσης αφού σκόραρε το γκολ της σεζόν για τη διοργάνωση του 2021 με ένα θεαματικό ψαλιδάκι στη νίκη επί της Τσέλσι.

Μια αντιπαράθεση με τον κροάτη ομοσπονδιακό του Ιράν, Ντράγκαν Σκότσιτς, τον οδήγησε να αποχωρήσει από τα προκριματικά του Παγκοσμίου Κυπέλλου εναντίον του Λιβάνου και της Συρίας πέρυσι. Οι δυο τους τα βρήκαν και ο Ταρεμί επέστρεψε στην Εθνική.

Η εκ νέου πρόσληψη του Κάρλος Κεϊρός έφερε ηρεμία στην ομάδα και τον Ταρεμί. Ο αρχισκόρερ της ομάδας φιλοδοξεί στο Μουντιάλ του Κατάρ να ξεπεράσει τα 28 γκολ που έχει πετύχει σε 60 αγώνες με το ιρανικό εθνόσημο στη φανέλα.

Το Ιράν δείχνει πιο δυνατό από ποτέ. Ο Ταρεμί μαζί με τον Σαρντάρ Αζμούν (αν ο άσος της Λεβερκούζεν είναι πανέτοιμος) είναι σε θέση να κάνουν ζημιές στον όμιλο και να γίνουν η έκπληξη του Παγκοσμίου Κυπέλλου.

REUTERS

ΙΡΑΝ

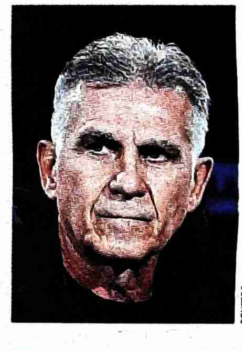

REUTERS

ΟΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ

ΚΑΡΛΟΣ ΚΕΪΡΟΖ

Η Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία του Ιράν τον προσέλαβε τον περασμένο Σεπτέμβριο, αφού απέλυσε τον Ντράγκαν Σκότσιτς, τον προπονητή που οδήγησε την ομάδα στο Παγκόσμιο Κύπελλο του Κατάρ. Αυτό θα είναι το τρίτο Μουντιάλ του Κάρλος Κεϊρόζ με την ασιατική χώρα έχοντας κάτσει στον πάγκο της προηγουμένως το 2014 και το 2018. Ξέρει πρόσωπα και καταστάσεις και πώς να διαχειρίζεται μια ομάδα που σημαίνει πολλά για την πολιτική ηγεσία. Στο παρελθόν είχε τη δυνατότητα να δημιουργήσει ανταγωνιστικές ομάδες. Αφότου έφυγε από το Ιράν το 2019, πάντως, είχε αποτυχίες. Ανέλαβε την Κολομβία και τον απέλυσαν στις αρχές της προκριματικής διαδικασίας. Με την Αίγυπτο έχασε στον τελικό του Κυπέλλου Εθνών Αφρικής και έπειτα στο μπαράζ για την πρόκριση στο Παγκόσμιο Κύπελλο – και τις δύο φορές από τη Σενεγάλη.

13 ομάδες συμμετείχαν στο πρώτο Μουντιάλ και η εθνική των ΗΠΑ ήταν μια από αυτές που πήγαν στην Ουρουγουάη το 1930. Το 1994 όταν ήταν διοργανώτρια έχασε 1-0, στη φάση των «16», από τη μετέπειτα νικήτρια του τουρνουά, Βραζιλία.

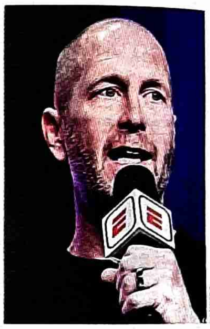

Ο ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ

ΓΚΡΕΓΚ ΜΠΕΡΧΑΛΤΕΡ

Ο Γκρεγκ Μπερχάλτερ ανέλαβε την εθνική ομάδα των ΗΠΑ τον Δεκέμβριο του 2018. Με πλούσια παρουσία στην Ευρώπη ως ποδοσφαιριστής επιλέχθηκε ως ο κατάλληλος για να ανεβάσει επίπεδο το συγκρότημα. Για τον 49χρονο αμερικανό προπονητή αυτό θα είναι το πρώτο Παγκόσμιο Κύπελλο της καριέρας του. Μέχρι στιγμής, οι μεγαλύτερες επιτυχίες του στον πάγκο των Ηνωμένων Πολιτειών είναι η κατάκτηση του Γκολντ Καπ το 2021 και η πρόκριση για το Μουντιάλ του Κατάρ. Σ' αυτά τα τέσσερα χρόνια, η κριτική που του έχει ασκηθεί είναι τεράστια. Με το άθλημα να εξελίσσεται ραγδαία στη χώρα, οι ενίοτε αρνητικές τακτικές του Μπερχάλτερ και η αδυναμία εκμετάλλευσης του επιθετικού ταλέντου της ομάδας τον έβαλαν στο... μάτι του κυκλώνα. Το τελευταίο διάστημα, πάντως, δείχνει να υπάρχει και πάλι πρόοδος.

Κρίστιαν Πούλισιτς

Κάπτεν Αμέρικα για το θαύμα

Οι Ηνωμένες Πολιτείες επιστρέφουν σε τελική φάση Παγκοσμίου Κυπέλλου και χάρη στον άσο της Τσέλσι έχουν υψηλές βλέψεις

ΤΟΥ **ΓΙΩΡΓΟΥ ΜΑΖΙΑ**

Με κροατικές ρίζες ο Κρίστιαν Πούλισιτς είναι ο «Κάπτεν Αμέρικα» της Εθνικής των ΗΠΑ. Ο ίδιος προτιμά το «Πούλισικ» ως προφορά του επωνύμου του. Είναι Αμερικανός και το δηλώνει ο άσος της Τσέλσι. Παιδί της αναπτυξιακής ομάδας της αμερικάνικης ακαδημίας ποδοσφαίρου πήγε στα 16 του στην Ντόρτμουντ. Εδειξε από νωρίς το ταλέντο του. Από το 2019 είναι βασικός στην Τσέλσι με την οποία κατέκτησε το Τσάμπιονς Λιγκ του 2021. Ο 24χρονος άσος θα είναι ένα από τα αστέρια Μουντιάλ και θα οδηγήσει τη χώρα του στο πρώτο μεγάλο τουρνουά της μετά από οκτώ χρόνια.

Δεν παίζει από τύχη ποδόσφαιρο. Οταν γεννήθηκε στις 18 Σεπτεμβρίου 1998 στο Χέρσεϊ της Πενσιλβάνια η «στρογγυλή θεά» κυλούσε ήδη στο αίμα του. Οι γονείς του, Μαρκ και Κέλι, γνωρίστηκαν παίζοντας soccer στο πανεπιστήμιο Τζορτζ Μέισον. Εκεί όπου έκανε καί τα πρώτα του ποδοσφαιρικά βήματα.

Ο όμιλος Β, με την Αγγλία, την Ουαλία και το Ιράν είναι μια δύσκολη αποστολή για τις ΗΠΑ. Μια πρόκληση για τον Πούλισιτς και τους συμπαίκτες του. Δεν κατάφεραν να προκριθούν στο Παγκόσμιο Κύπελλο το 2018 όταν αυτός ήταν 19 ετών. Αυτή θα είναι η πρώτη φορά σε ένα μεγάλο τουρνουά για την πλειονότητα της ομάδας του.

Για ορισμένους Αμερικανούς και μόνο που βλέπουν την εθνική ομάδα ανδρών των ΗΠΑ να επιστρέφει στο Παγκόσμιο Κύπελλο μετά την αποτυχία τους να προκριθούν στο Russia 2018 θεωρείται επιτυχία.

Ο Πούλισιτς από την πλευρά του έχει ένα όνειρο... τρελό. «Νομίζω ότι πάμε εκεί με την πρόθεση να πάμε να κερδίσουμε το Παγκόσμιο Κύπελλο», είπε ο νεαρός Αμερικάνος δίχως την παραμικρή δόση χιούμορ.

Κάτοχος πληθώρας ρεκόρ «νεότερου παίκτη» για σύλλογο και χώρα, ο 24χρονος σημείωσε άλλο ένα τον Ιανουάριο του 2019, πετυχαίνοντας ένα ποσό ρεκόρ μεταγραφής Αμερικάνου αφού έναντι 73 εκατομμυρίων δολαρίων πήγε από την Ντόρτμουντ στην Τσέλσι.

Η USMNT (αυτή είναι η κωδικοποιημένη ονομασία της Εθνικής των ΗΠΑ), η οποία βρίσκεται στο Νο. 14 της τελευταίας παγκόσμιας κατάταξης της FIFA, προκρίθηκε σε κάθε Παγκόσμιο Κύπελλο από το 1990 ως το 2014 πριν χάσει την τελευταία διοργάνωση. Η καλύτερη της θέση ήταν ο προημιτελικός το 2002, ενώ η ομάδα του 1930 τερμάτισε τρίτη αφού πέρασε στον ημιτελικό.

Χαρακτηρίζεται δημιουργικός, δυναμικός και «θανατηφόρος» για κάθε αντίπαλη άμυνα. Οι Αγγλοι που τον ζουν καθημερινά λένε ότι είναι «Μπέκαμ και Ρουνέϊ μαζί» για την Εθνική των ΗΠΑ.

Ο Πούλισιτς αναμένεται να οριστεί αρχηγός της αμερικάνικης Εθνικής, με τον 24χρονο να είναι ο ενεργός πρώτος σκόρερ της με 21 γκολ σε 52 συμμετοχές.

ΗΠΑ

101 εκατ. ευρώ είναι το ποσό – παγκόσμιο ρεκόρ για την εποχή – το οποίο δαπάνησε η Ρεάλ το 2013 για να τον φέρει στη Μαδρίτη από την Τότεναμ.

Γκάρεθ Μπέιλ

Η φλόγα του τελευταίου «δράκου»

Ο πρώην άσος της Ρεάλ θέλει στο αντίο του να οδηγήσει την Εθνική Ουαλίας στη μεγαλύτερη διάκριση της ιστορίας της

ΤΟΥ **ΓΙΩΡΓΟΥ ΜΑΖΙΑ**

Φυσικά και διαθέτει εγκαταστάσεις για γκολφ η πρωτεύουσα του Κατάρ, η Ντόχα. Αλίμονο. Αλλά για να μην προτρέχουν οι δύσπιστοι απέναντι στον Γκάρεθ Μπέιλ, που του έχει βγει το όνομα ότι ενδιαφέρεται περισσότερο για το συγκεκριμένο σπορ παρά για το ποδόσφαιρο, στη λίστα με τα 100 κορυφαία γήπεδα γκολφ παγκοσμίως δεν περιλαμβάνεται το Doha Golf Club, οπότε ο 33χρονος Ουαλός μπορεί να κάνει υπομονή για μερικές εβδομάδες και να κρατήσει τα... μπαστούνια του για την Αμερική (κάτοικος Λος Άντζελες πλέον) ή για τη Βρετανία, τις χώρες όπου πλεονάζουν οι αστεράτες εκτάσεις.

Άλλωστε, όσοι ανησυχούν για τους πειρασμούς που πιθανόν θ' αποσπάσουν τον Μπέιλ από την αποστολή του, έχουν στο μυαλό τους τον παίκτη της Ρεάλ. Τον ποδοσφαιριστή, που το 2013 μεταγράφηκε με ποσό παγκόσμιο ρεκόρ για την εποχή (101 εκατ. ευρώ), πηγαίνοντας από την Τότεναμ στη Μαδρίτη. Που ενώ την πρώτη διετία πήγε καλά, μετά άρχισε να κάνει... νερά. Λίγο οι συχνοί τραυματισμοί του «γυάλινου» Ουαλού (περισσότεροι κι από τα τρόπαια που κατέκτησε με τους Μερένχες!), λίγο η φλόγα για μπάλα, η οποία τρεμόσβηνε, λίγο το ένα, λίγο τ' άλλο... Ε, δεν ήθελε και πολύ για να κατηγορηθεί ο Μπέιλ πως «καθόταν» απλώς στο ηγεμονικό του συμβόλαιο. Οι εκλάμψεις, βέβαια, πάντοτε υπήρχαν, όπως εκείνο το υπέροχο γκολ με «ψαλίδι» στον τελικό του Τσάμπιονς Λιγκ εναντίον της Λίβερπουλ το 2018. Ωστόσο, δεν ήταν αρκετές για να εξωραΐσουν τη γενική εντύπωση. Άλλος, όμως, ο Μπέιλ της Ρεάλ κι άλλος της εθνικής ομάδας της Ουαλίας.

Στην Ισπανία, το παιδί απ' το Κάρντιφ, με την τρομερή ταχύτητα και το αριστερό πόδι που μπορούσε να κάνει «παπάδες», ήταν... ό,τι ήταν, αλλά με το αντιπροσωπευτικό συγκρότημα της πατρίδας γινόταν ένας άλλος άνθρωπος. Οι 108 συμμετοχές και τα 39 γκολ με μία εθνική ομάδα που ουδέποτε ανήκε στις υπερδυνάμεις, φανερώνουν πολλά. Επί των ημερών του, η Ουαλία επέστρεψε μετά από πολλά χρόνια στις μεγάλες διοργανώσεις (Euro 2016 και 2020), ενώ στο Κατάρ θα επανεμφανιστεί για πρώτη φορά σε Μουντιάλ μετά το Παγκόσμιο Κύπελλο του 1958! Η Ουαλία έχει βγάλει ορισμένους εμβληματικούς παίκτες, όπως ο Ράιαν Γκιγκς, ο Ιαν Ρας και ο Τζον Τσαρλς. Εντούτοις κανείς τους δεν κατόρθωσε να ταυτιστεί σε τέτοιο σημείο με τους «δράκους» όσο ο Μπέιλ.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΤΟΥ ΚΕΪΝ, Η ΟΥΑΛΙΑ ΕΠΕΣΤΡΕΨΕ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΠΟΛΛΑ ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΙΣ ΜΕΓΑΛΕΣ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ, ΕΝΩ ΣΤΟ ΚΑΤΑΡ ΘΑ ΕΠΑΝΕΜΦΑΝΙΣΤΕΙ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΣΕ ΜΟΥΝΤΙΑΛ ΑΠΟ ΤΟ 1958!

REUTERS

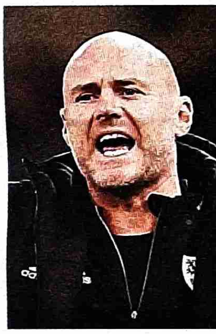

REUTERS

ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ

ΡΟΜΠ ΠΕΪΤΖ

Ο 48χρονος Ρομπ Πέιτζ άρχισε να προπονεί επαγγελματικά το 2011. Το 2017 τον κάλεσε η Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία της Ουαλίας προκειμένου να ενταχθεί στο τεχνικό τιμ της πρώτης ομάδας και να αναλάβει κάποιες μικρότερες εθνικές. Τα νομικά προβλήματα που αντιμετώπισε ο (πρώην, πλέον) πρώτος προπονητής Ράιαν Γκιγκς, τον έφεραν στο προσκήνιο. Ανέλαβε την ομάδα με υπηρεσιακό ρόλο τον Νοέμβριο του 2020. Τα πήγε περίφημα στο UEFA Nations League (άνοδος), καθώς και στο EURO (φάση των «16») και κέρδισε με το «σπαθί» του την παραμονή του. Δίνει κυρίως βάση στην αμυντική οργάνωση με την Ουαλία να είναι επικίνδυνη σε στατικές φάσεις και αντεπιθέσεις. Μπορεί να μην κατατάσσεται στους... σοφιστικέ προπονητές, αλλά έχει «δέσει» με την ομάδα και οι παίκτες τον ακολουθούν.

ΟΥΑΛΙΑ

2 χρόνια συμπληρώνονται από τον θάνατο του Ντιέγκο Μαραντόνα, παραμονή του δεύτερου ματς της φάσης των ομίλων κόντρα στο Μεξικό. Έφυγε από τη ζωή στις 25 Νοεμβρίου 2020. Αυτό το Παγκόσμιο Κύπελλο δεν θα το δει από τις κερκίδες. Θα το κοιτάζει από ψηλά...

Λιονέλ Μέσι

Το κύκνειο άσμα ενός θρύλου

Ο πιο κοντινός ποδοσφαιρικός «γιος» του Ντιέγκο Μαραντόνα στα 35 του θα αναζητήσει μάλλον για τελευταία φορά το μοναδικό τρόπαιο που λείπει από τη συλλογή του

ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΗ ΔΕΛΛΗ

Εκείνο το απόγευμα της 16ης Ιουνίου του 2006 στη «Φέλτινς Αρένα» του Γκελζενκίρχεν οι περισσότεροι κατάλαβαν πως η εκπλήρωση της «προφητείας» δεν αργεί. Ντεμπούτο με τα φρένα σπασμένα: γκολ και ασίστ μέσα σε είκοσι λεπτά συμμετοχής σε εκείνη την 6-0 ραψωδία της Αργεντινής επί της Σερβίας. Το τέλειο «πρελούδιο» του 19χρονου Λιονέλ Μέσι στον κόσμο των Μουντιάλ.

Οι πιο προκαρπισμένοι μάλιστα είχαν αρχίσει και άλλου είδους υπολογισμούς. Ο Ντιέγκο Μαραντόνα ήταν 26 χρόνων στο Μεξικό το 1986 όταν απέδειξε πως ένας μόνος του μπορεί να τα βάλει με ολόκληρο τον κόσμο. Ο πιο κοντινός ποδοσφαιρικός του «γιος» θα ήταν 27 το 2014 στη Βραζιλία και η Αργεντινή θα είχε την απόλυτη ευκαιρία να ξανακαθίσει στον θρόνο μέσα στο σπίτι της αιώνιου αντιπάλου της. Μια ανάσα μακριά έφτασαν από την επιβεβαίωση. Εκείνο το γκολ του Μάριο Γκέτσε (113') στην παράταση του τελικού με τη Γερμανία (1-0) στο «Μαρακανά» ακόμη στοιχειώνει τα όνειρα των Γκαούτσος.

Φτάσαμε στο 2022 και ο 35χρονος Μέσι είναι πιο κοντά στη δύση της ποδοσφαιρικής του βασιλείας. Σαν Δον Κιχώτης όμως θα αναζητήσει για μια ακόμη φορά τη Δουλτσινέα του. Το μοναδικό τρόπαιο που λείπει από την απόλυτη συλλογή του καλύτερου ποδοσφαιριστή που είδαμε στον 21ο αιώνα. Σκέφτηκε να τα παρατήσει μετά το «κάζο» του 2018 στα γήπεδα της Ρωσίας, πήρε κουράγιο... εκδίκηση από το Μαρακανά το περασμένο καλοκαίρι οδηγώντας την Αργεντινή στην κατάκτηση του Copa America νικώντας στον τελικό τη Βραζιλία. Ξέρει πως είναι πιο μπροστά από τον «τελευταίο καρό» με το εθνόσημο στο στήθος. Εκείνο που τιμησ; όσο άλλος κανείς σύμφωνα με τους αριθμούς (164 συμμ., 90 γκολ, 51 ασίστ). Θα καταφέρει να φτάσει και να νικήσει το τελευταίο παιχνίδι στις 18 Δεκεμβρίου, στον επίλογο του 5ου Μουντιάλ της ένδοξης καριέρας του; Επτά «Χρυσές Μπάλες», 1 Copa America, 1 χρυσό Ολυμπιακό μετάλλιο (2008), 1 Παγκόσμιο Κύπελλο Νέων (2005), τρία Διηπειρωτικά, άλλα τόσα ευρωπαϊκά Super Cup καθώς και τέσσερα τρόπαια Champions League με την Μπαρτσελόνα περιμένουν να κάνουν άκρη στο δωμάτιο με τα τρόπαια. Για εκείνο το «μονάκριβο» που λείπει από την προσωπική συλλογή του κορυφαίου ποδοσφαιρικού «συλλέκτη». Ο χρόνος (ήδη) μετρά αντίστροφα...

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΝΑ ΤΑ ΠΑΡΑΤΗΣΕΙ ΜΕΤΑ ΤΟ «ΚΑΖΟ» ΤΟΥ 2018, ΠΗΡΕ ΚΟΥΡΑΓΙΟ ΑΠΟ ΤΟ ΜΑΡΑΚΑΝΑ ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΟΔΗΓΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ ΤΟΥ COPA AMERICA

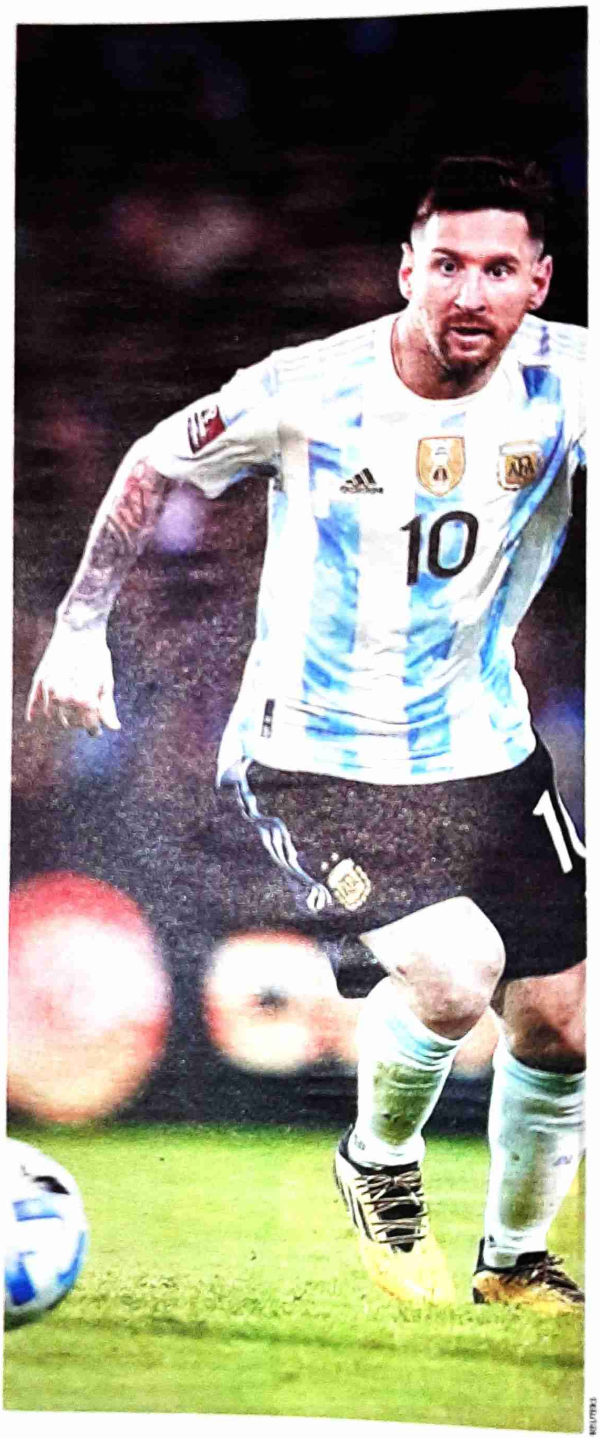

REUTERS

ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ

Ο ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ

ΛΙΟΝΕΛ ΣΚΑΛΟΝΙ

Το 2006 στα γήπεδα της Γερμανίας ήταν ακόμη συμπαίκτης του Λιονέλ Μέσι. Αγωνίστηκε μάλιστα και στο 120' του θρίλερ με αντίπαλο το Μεξικό (2-1) που έδωσε στην Αργεντινή το εισιτήριο για τους προημιτελικούς. Ελβετικός σουγιάς στα χέρια του «σοφού» - και μέντορά του - Χοσέ Πέκερμαν από την εποχή που ήταν μικρό παιδί - πρωταθλητής κόσμου με τους Νέους το 1997. Ο Λιονέλ Σκαλόνι όμως έχει ήδη βάλει πλώρη να μπει σε εκείνη τη λίστα με τους ανθρώπους του ποδοσφαίρου που ως προπονητές ξεπέρασαν την προηγούμενη φήμη τους. Είναι μια τετραετία τώρα που ανέλαβε την ευθύνη έπειτα από το «κάζο» Σαμπάολι στα γήπεδα της Ρωσίας. Και μοιάζει ο κατάλληλος άνθρωπος στην κατάλληλη θέση.

Η Σαουδική Αραβία αγωνίστηκε διαδοχικά στα Μουντιάλ από το 1994 ως το 2006. Στα γήπεδα της Αμερικής μάλιστα το 1994 έφτασε ως τα νοκάουτ χάνοντας το εισιτήριο για τους προημιτελικούς από τη Σουηδία του Μπρολίν και του Νταλίν που εκείνο το καλοκαίρι ταξίδεψαν ως τους ημιτελικούς

Σαλέμ Αλ Νταουσάρι

Ο τρίτος καλύτερος Ασιάτης

Ο winger της Αλ Χιλάλ αποτελεί εδώ και χρόνια σημείο αναφοράς όχι μόνο για το ποδόσφαιρο της Σαουδικής Αραβίας αλλά συνολικά για την Ασία

ΤΟΥ **ΔΙΟΝΥΣΗ ΔΕΛΛΗ**

Σύμφωνα με τη Διεθνή Ομοσπονδία Ιστορίας και Στατιστικής του Ποδοσφαίρου (IFFHS) ο Σαλέμ Αλ Νταουσάρι είναι ο τρίτος καλύτερος ποδοσφαιριστής της Ασίας για τη δεκαετία 2010-2020. Τον προσπέρασαν σε αυτή την κούρσα μόνο ο περίφημος Χιουνγκ Μιν Σον της Τότεναμ και ο Κεϊσούκε Χόντα από την Ιαπωνία. Η κατάταξη βεβαίως λίγη σημασία έχει. Η ουσία είναι πως η λίστα επιβεβαιώνει ότι ο winger της Αλ Χιλάλ αποτελεί εδώ και χρόνια σημείο αναφοράς όχι μόνο για το ποδόσφαιρο της Σαουδικής Αραβίας και κατ' επέκταση για την εθνική του ομάδα (53 συμμ., 15 γκολ) αλλά συνολικά για την ήπειρό του. Πιο... μακριά είναι μάλλον απίθανο καθώς οι Σαουδάραβες ακόμη ψάχνουν τρόπο για να ισορροπήσουν ανάμεσα σε δύο βασικές τους ποδοσφαιρικές σκέψεις: Πώς θα διατηρήσουν το ισχυρό τους πρωτάθλημα με τα μυθικά συμβόλαια και την ίδια στιγμή πώς θα αναδείξουν ποδοσφαιριστές για το υψηλότερο επίπεδο που θα αγωνιστούν σε top clubs της Ευρώπης. Ως ότου να το αποφασίσουν, η κατάσταση χάνεται στη... μετάφραση. Βρέθηκε το 2018 ο Σαλέμ στην Ισπανία. Δανεικός στη Βιγιαρεάλ όπως και άλλοι επτά συμπατριώτες του σε άλλες ομάδες του ισπανικού πρωταθλήματος σε μια κεντρική «συμφωνία». Τελικά όμως πήρε μόλις μια ευκαιρία συμμετοχής, τελευταία αγωνιστική του πρωταθλήματος όταν και πέρασε σαν αλλαγή για μισή ώρα στο ματς με αντίπαλο τη Ρεάλ Μαδρίτης. Ουσιαστικά η «κεντρική σκηνή» του ποδοσφαίρου τους ποδοσφαιριστές της Σαουδικής Αραβίας τους συναντά μόνο στα Μουντιάλ. Ο 31χρονος άσος για παράδειγμα ήταν εκεί και το 2018, σκοράροντας μάλιστα στο πέμπτο λεπτό των καθυστερήσεων το νικητήριο γκολ στη 2-1 επικράτηση επί της Αιγύπτου. Η πρώτη νίκη σε τελική φάση Παγκοσμίου Κυπέλλου από το μακρινό 1994. Ενδιάμεσα χώρεσαν δέκα ήττες και μόλις δύο ισοπαλίες. Εννοείται πως και αυτή τη φορά η Σαουδική Αραβία θα είναι το αουτσάιντερ στον όμιλό της. Ο στόχος της όμως είναι παίζοντας δίπλα στο σπίτι τους οι Green Falcons να ξεπεράσουν τα προγνωστικά. Και γιατί όχι; Να καταφέρουν κάτι που θα αποτελέσει την επανεκκίνηση συνολικά για το ποδόσφαιρο της χώρας τους.

Η ΠΡΩΤΗ ΝΙΚΗ ΣΕ ΤΕΛΙΚΗ ΦΑΣΗ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΚΥΠΕΛΛΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΜΑΚΡΙΝΟ 1994. ΕΝΔΙΑΜΕΣΑ ΧΩΡΕΣΑΝ ΔΕΚΑ ΗΤΤΕΣ ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΔΥΟ ΙΣΟΠΑΛΙΕΣ. ΕΝΝΟΕΙΤΑΙ ΠΩΣ ΚΑΙ ΑΥΤΗ ΤΗ ΦΟΡΑ Η ΣΑΟΥΔΙΚΗ ΑΡΑΒΙΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΟΥΤΣΑΪΝΤΕΡ ΣΤΟΝ ΟΜΙΛΟ ΤΗΣ

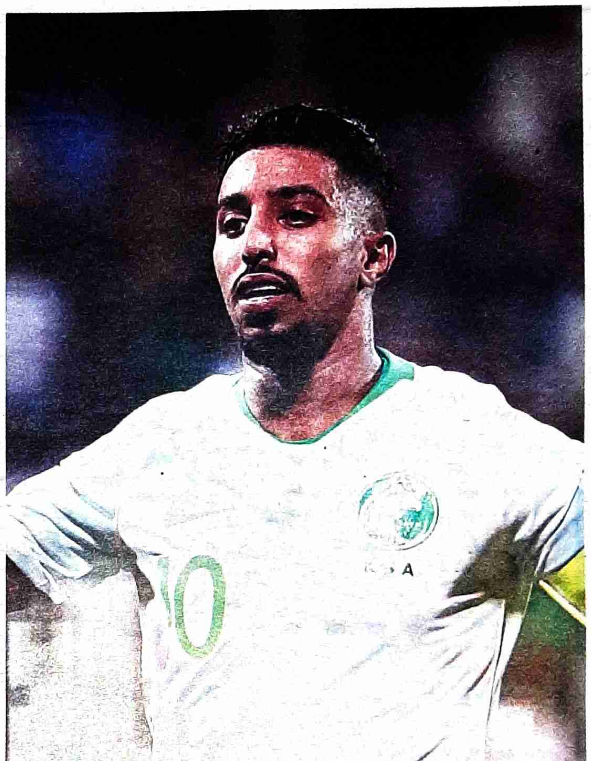
REUTERS

REUTERS

ΟΙ ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ

ΕΡΒΕ ΡΕΝΑΡ

Στην Ευρώπη τον γνωρίζουμε ελάχιστα. Κάποιοι λίγοι μήνες στον πάγκο της Λιλ το 2015 με συνολικά 14 ματς και νωρίτερα σχεδόν μια σεζόν στη Σοσό (2013-14 και 33 ματς). Πέρα μακριά όμως ο Ερβέ Ρενάρ απολαμβάνει τιμές και η προπονητική του καριέρα τον έφτασε κάποια στιγμή στο σημείο να τον συνοδεύει η φήμη του «μάγου της Αφρικής». Δύο φορές κάτοχος του «Κόπα Αφρικα» με τη Ζάμπια (2012) και την Ακτή του Ελεφαντοστού (2015). Και μια φορά ως το Μουντιάλ (2018, Μαρόκο). Δεν έχασε την ευκαιρία η ομοσπονδία της Σαουδικής Αραβίας το καλοκαίρι του 2019. Ο Ρενάρ είναι Γάλλος με καταγωγή από την Πολωνία. Η Σαουδική Αραβία αντιμετωπίζει την Πολωνία τη 2η αγωνιστική. Και αν όντως κάνει κάποια μεγάλη έκπληξη στο γκρουπ, είναι πολύ πιθανό στους «16» να βρεθεί απέναντι στη Γαλλία!

Σ. ΑΡΑΒΙΑ

7 διοργανώσεις στη σειρά με τον ίδιο επίλογο: Από το 1994 και μέχρι το 2018 το Μεξικό αποκλείεται πάντα στους «16» του τουρνουά. Που δεν αποκλείεται καθόλου να γίνουν οκτώ με βάση το format.

REUTERS

Ιρβινγκ Λοσάνο

Ο «Τσάκι» του... Σατανά

Δεκαέξι γκολ σε 14 επίσημες εμφανίσεις έχει σκοράρει ο 27χρονος με το εθνόσημο στο στήθος και οι El Tri βλέπουν στο πρόσωπό του τον απόλυτο σκόρερ

ΤΟΥ **ΔΙΟΝΥΣΗ ΔΕΛΛΗ**

Ο μύθος λέει πως ήταν η νεανική συνήθειά του να κρύβεται κάτω από τα κρεβάτια και μέσα στις ντουλάπες για να τρομάζει τους συμπαίκτες του στις ακαδημίες της Πατσούκα, που προκάλεσε το παράξενο παρατσούκλι του που έμελλε να αντικαταστήσει το ίδιο το όνομά του. Κανείς από το την Πόλη του Μεξικού που έλκει την καταγωγή του ως τον ιταλικό νότο και τη Νάπολι όπου απολαμβάνει ποδοσφαιρικές τιμές, δεν τον αποκαλεί Ιρβινγκ. «Τσάκι» τον ξέρουν όλοι. «Τσάκι» Λοσάνο, από την περίφημη «κούκλα του Σατάνα» που εδώ και τριάντα τέσσερα χρόνια «στοιχειώνει» τα όνειρα των πιτσιρικάδων μέσα από τη σειρά οκτώ ταινιών θρίλερ «Childs play». Μεταξύ μας: Καθόλου δεν θα τον πειράξει να επιβεβαιώσει τον «τρόμο» στους αμυντικούς της Πολωνίας, της Αργεντινής και της Σαουδικής Αραβίας με τις οποίες το Μεξικό συγκατοικεί στο group C του Μουντιάλ. Διότι αν τα καταφέρει, τότε οι El Tri (Τρικολόρ) ίσως να έχουν κάνει τη μισή δουλειά για την πρόκριση στα νοκάουτ: Δεκαέξι γκολ σε δεκατέσσερις επίσημες εμφανίσεις (από τις 59 της καριέρας του) έχει σκοράρει ο 27χρονος winger με το εθνόσημο στο στήθος.

Το Μεξικό έχει νικήσει στις δεκατρείς – υπάρχει και μια ισοπαλία με το Βέλγιο. Κανονική σχέση «εξάρτησης» που κορυφώθηκε στο Μουντιάλ 2018, όταν το δικό του γκολ (Μεξικό - Γερμανία 1-0) και η δική του νικητήρια ασίστ (Μεξικό - Κορέα 2-1) έφεραν την πρόκριση στους «16» του τουρνουά. Δέκατη έβδομη συμμετοχή του Μεξικού σε τελική φάση Παγκοσμίου Κυπέλλου αυτή που έρχεται και σε καμία έξω από τη χώρα του (όπου έγιναν τα τουρνουά του 1970 και του 1986 και συνδυάστηκαν με παρουσία στους προημιτελικούς) δεν έχει καταφέρει να πάει παρακάτω αυτόν τον δρόμο. Μεταξύ μας; Δύσκολα θα τα καταφέρει και τώρα. Διότι στον όμιλο που βρίσκεται η παρέα του «Τσάκι», η πρώτη θέση μοιάζει σχεδόν εξασφαλισμένη από τη φορμαρισμένη Αργεντινή. Και αν επιβεβαιωθεί ο χρησμός για τη 2η που οδηγεί στα νοκάουτ: πιθανότατα στέλνει πάνω στη Γαλλία που με τη σειρά της είναι ένα από τα φαβορί για το τρόπαιο. Ζόρικα αλλά ο «Τσάκι» έχει συνηθίσει να τρομάζει τους άλλους και όχι να τρομάζει από τους άλλους...

ΔΕΚΑΤΗ ΕΒΔΟΜΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΜΕΞΙΚΟΥ ΣΕ ΤΕΛΙΚΗ ΦΑΣΗ ΑΥΤΗ ΠΟΥ ΕΡΧΕΤΑΙ ΚΑΙ ΣΕ ΚΑΜΙΑ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΗ ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΚΑΤΑΦΕΡΕΙ ΝΑ ΠΑΕΙ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ

ΜΕΞΙΚΟ

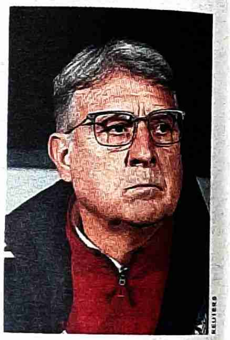

REUTERS

Ο ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ

ΧΕΡΑΡΔΟ ΜΑΡΤΙΝΟ

Και κάπου εδώ το κλίμα στον 3ο Ομιλο C γίνεται σχεδόν «οικογενειακό». Δεν είναι μόνο ότι ο Χεράρδο Μαρτίνο, ο «Τάτα, είναι Αργεντινός και από τον πάγκο του Μεξικού θα πρέπει να τα βάλει με την... πατρίδα του. Είναι ότι πρόκειται για έναν από τους πιο αγαπημένους του Λιονέλ Μέσι.

Ποιος ξεχνά ότι ο 35χρονος σούπερσταρ είχε ουσιαστικά επιβάλει τον Μαρτίνο στην Μπαρτσελόνα, όταν εκείνη αναγκάστηκε να αποχαιρετήσει τον Τίτο Βιλανόβα. Και βέβαια ότι ο «Τάτα» μετά τη Βαρκελώνη βρέθηκε στον πάγκο της Εθνικής Αργεντινής αντικαθιστώντας τον Αλεχάντρο Σαμπέγια μετά το τέλος του Μουντιάλ του 2014. Εμεινε στον πάγκο των «Γκαούτσος» δύο χρόνια και έχασε σε ισάριθμους τελικούς Copa America στα πέναλτι από τη Χιλή. Η σχέση όμως μοιάζει... παντοτινή.

2η συνεχόμενη συμμετοχή για την Πολωνία σε τελική φάση Μουντιάλ. Επίδοση σημαντική, αλλά δίχως ακόμη να μπορεί να μπει στη σύγκριση με τη δωδεκαετία 1974-1986. Τότε που η ομάδα που έφτιαξε ο Καζιμίρ Γκόρσκι (1971-1976) έφτασε δύο φορές ως την τρίτη θέση του κόσμου (1974, 1982)

3ος ΟΜΙΛΟΣ

PZPN

REUTERS

Ρόμπερτ Λεβαντόφσκι

«Θωρηκτό» ξανά!

Το κοντέρ γράφει 603 γκολ καριέρας για έναν από τους χαρισματικότερους επιθετικούς του 21ου αιώνα στον οποίο η Πολωνία στηρίζει τα πάντα

ΤΟΥ **ΔΙΟΝΥΣΗ ΔΕΛΛΗ**

Αν κάθε γκολ που πέτυχε ως τώρα στην καριέρα του ισοδυναμούσε με ένα βήμα, δεν αποκλείεται καθόλου ο Ρόμπερτ Λεβαντόφσκι να μη χρειαζόταν αεροπλάνο για να φτάσει ως την Ντόχα και το περίφημο stadium 974 για το εναρκτήριο ματς της Πολωνίας με αντίπαλο το Μεξικό (22/11). Θα μπορούσε να το... κόψει με τα πόδια και να αποδειχθεί μια χαρά συνεπής στο ραντεβού του: 603 γκολ καριέρας γράφει το κοντέρ.

Με την εθνική ομάδα (76) αλλά κυρίως σε συλλογικό επίπεδο για τον στράικερ της Μπαρτσελόνα. Για έναν από τους χαρισματικότερους επιθετικούς του 21ου αιώνα, που πάντως ακόμη βρίσκει το όνομά του κάποιος στα ποδοσφαιρικά trivial pursuit, στο «πακέτο» με τις δύσκολες ερωτήσεις. Διότι υπήρξαν πολλοί σπουδαίοι που λόγω καταγωγής δεν είχαν την ευκαιρία να αγωνιστούν σε ένα Μουντιάλ.

Σπουδαίοι όμως στα... κυβικά του που έπαιξαν και δεν σκόραραν πρέπει να είναι μετρημένοι στα δάχτυλα. Ηταν εκεί ο «Λέβα» το 2018 με την Πολωνία. Στα γήπεδα της Ρωσίας και σε έναν όμιλο που δημιουργούσε προσδοκίες μιας και απουσίαζε κάποιο μεγάλο όνομα αντιπάλου (Κολομβία, Σενεγάλη και Ιαπωνία ήταν οι «συγκάτοικοι»). Τελικά όμως το εγχείρημα απέτυχε παταγωδώς. Μια νίκη με την Ιαπωνία τελευταία αγωνιστική, δύο γκολ όλα και όλα στο τουρνουά, κανένα ο «αρχηγός» Ρόμπερτ Λεβαντόφσκι.

Ωρα για ρεβάνς;

Ακόμη τον «θυμώνει» εκείνο το καλοκαίρι. Και ακόμη ταξιδεύει στον κόσμο του Διαδικτύου εκείνη η φωτογραφία του με την απογοήτευση ζωγραφισμένη στο πρόσωπό του να ψάχνει παρηγοριά στην αγκαλιά της συζύγου του Αννας, έπειτα από την ήττα της πρεμιέρας με τη Σενεγάλη. Αν ήρθε η ώρα για τη ρεβάνς; Δεν μοιάζει εγωιστικό να σκεφτεί κανείς πως όσο νωρίτερα ο Λεβαντόφσκι πετύχει το πρώτο του γκολ σε Μουντιάλ, τόσο και θα αυξάνονται οι πιθανότητες για κάτι καλό από την Πολωνία. Διότι μετά το Μεξικό, περιμένει στο καλαντάρι η Σαουδική Αραβία. Και εν πολλοίς αυτά τα δύο ματς θα κρίνουν την κατάταξη της δεύτερης θέσης, αν υποθέσουμε ότι η Αργεντινή θα επιβεβαιώσει τις δικές της πιθανότητες στο τουρνουά. Για την ιστορία; Μην μπερδευτείτε αν στην πρεμιέρα δείτε τον 34χρονο επιθετικό να φορά στο μπράτσο του το περιβραχιόνιο της Ουκρανίας.

Του το έκανε δώρο τον Σεπτέμβρη ο μεγάλος Αντρέι Σεφτσένκο ως δείγμα της ευγνωμοσύνης του λαού του για τη βοήθεια της Πολωνίας όλους αυτούς τους μήνες του τραγικού πολέμου. Δώρο που του ζήτησε να το φορέσει ξανά, όπως έκανε ως αρχηγός της Μπάγερν Μονάχου τον Φλεβάρη – στο ματς της Bundesliga με αντίπαλο την Αϊντραχτ.

ΠΟΛΩΝΙΑ

Ο ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ

ΤΣΕΣΛΑΦ ΜΙΧΝΙΕΒΙΤΣ

Του ταίριαζε περισσότερο το κοστούμι του «φουλ τάιμ» προπονητή. Απολάμβανε τον σεβασμό ενός πραγματικά επιτυχημένου κόουτς στην Πολωνία έχοντας κατακτήσει όλα τα εγχώρια τρόπαια με τρεις διαφορετικές ομάδες (Λεχ Πόζναν, Ζαγκλέμπιε Λούμπιν, Λέγκια Βαρσοβίας). Στο νέο του ξεκίνημα; Το Nations League τον έριξε απευθείας στα βαθιά του πρώτου γκρουπ και η Πολωνία κατάφερε δύο νίκες με αντίπαλο την Ουαλία. Εκείνο το 6-1 από το Βέλγιο όμως (8/6) ακόμη δεν το έχει χωνέψει. Οπως δεν «χωνεύει» το γεγονός ότι δεν έχει ιδιαίτερο διάστημα προετοιμασίας με την ομάδα του πριν μπει στον χορό του Μουντιάλ. Ετσι είναι για όλους όμως. Ετσι για τον Τσέσλαφ Μιχνιέβιτς που σαν αουτσάιντερ θα θελήσει να οδηγήσει την Πολωνία μίνιμουμ ως τους 16 του τουρνουά.

ΟΜΑΔΑ 20

4ος ΟΜΙΛΟΣ

ΜΟΥΝΤΙΑΛ 2022

139 συμμετοχές έχει ο Ούγκο Γιορίς με το εθνόσημο στο στήθος και θα μπορούσε να γίνει recordman συμμετοχών αφού ο Λιλιάν Τουράμ που είναι πρώτος έχει σταματήσει στις 142.

Καρίμ Μπενζεμά

Λουσμένος με χρυσόσκονη

Μετά από μία ονειρική χρονιά με τη φανέλα της Ρεάλ, ο Καρίμ Μπενζεμά θέλει να οδηγήσει τη Γαλλία στο back to back στο Κατάρ

ΤΟΥ **ΣΤΑΥΡΟΥ ΧΑΤΖΑΤΟΓΛΟΥ**

Στη 16η της συμμετοχή σε Παγκόσμιο Κύπελλο η Γαλλία θέλει να καταφέρει στο Κατάρ κάτι που έχει να συμβεί 60 ολόκληρα χρόνια. Να κατακτήσει το τρόπαιο για δεύτερη σερί φορά, όπως η Βραζιλία το 1958 και το 1962. Το έργο για την πρωταθλήτρια κόσμου δεν θα είναι εύκολο, αλλά έχει όλα τα φόντα για να πετύχει ακόμη έναν θρίαμβο.

Τα αστέρια στο ρόστερ της πολλά. Εμπαπέ, Γκριεζμάν, Ντεμπελέ και πολλοί ακόμη, συνθέτουν ένα παζλ, ικανό να τρομάξει κάθε αντίπαλο. Λίγο περισσότερο απ' όλους όμως, τα φώτα πάνω του ίσως στρέψει ο Καρίμ Μπενζεμά. Ναι, ο Εμπαπέ είναι το next big thing στο παγκόσμιο ποδόσφαιρο, όμως ο φορ της Ρεάλ βρίσκεται στα καλύτερά του. Μετά από μία μαγική χρονιά όπου κατέκτησε τα πάντα με τη Ρεάλ, όντας ο απόλυτος πρωταγωνιστής, και ως κάτοχος πλέον της «Χρυσής Μπάλας», ο Μπενζεμά θέλει να σηκώσει ένα μεγάλο τρόπαιο και με την εθνική του ομάδα. Δεν ήταν το 2018 στη Ρωσία αφού είχε αποκλειστεί από το αντιπροσωπευτικό του συγκρότημα από το 2015 λόγω της εμπλοκής του στο γνωστό σκάνδαλο εκβιασμού του Ματιέ Βαλμπουενά. Έμεινε για 5,5 χρόνια εκτός και επέστρεψε στο Euro 2020, μετρώντας έκτοτε 10 γκολ σε 16 εμφανίσεις με το εθνόσημο.

Αυτό θα είναι πιθανότατα το τελευταίο Μουντιάλ της καριέρας του και η τελευταία του ίσως ευκαιρία για διάκριση σε μία μεγάλη διοργάνωση με την Εθνική. Κάτι που δεν έχει κρύψει πως θέλει πάρα πολύ. Πέρα από τα υπερόπλα της βέβαια, η Γαλλία θα ταξιδέψει στο Κατάρ και με δύο μεγάλες απουσίες αφού λόγω τραυματισμού δεν θα είναι στην αποστολή οι Πογκμπά και Καντέ. Ο ενθουσιασμός στις τάξεις των Τρικολόρ δεν είναι τόσο μεγάλος όσο σε προηγούμενες διοργανώσεις, αφού προέρχονται από ένα κακό Euro με αποκλεισμό στη φάση των «16» ενώ και στο πρόσφατο Nations League δεν τα πήγαν καλά. Στα προκριματικά πάντως έκαναν τη δουλειά εύκολα, παίρνοντας την πρόκριση ως πρώτοι από τον τέταρτο όμιλο και μάλιστα χωρίς να κάνουν ήττα. Στην τελική φάση έχουν κληρωθεί στον τέταρτο όμιλο, μαζί με Δανία, Αυστραλία και Τυνησία. Το εντυπωσιακό είναι πως εκτός από την τελευταία, με τις άλλες δύο ήταν στον ίδιο όμιλο και στο Μουντιάλ της Ρωσίας. Αν μη τι άλλο εντυπωσιακό. Όσο για την πρεμιέρα της ομάδας του Ντεσάν, αυτή είναι προγραμματισμένη για τις 22/11 κόντρα στην Αυστραλία.

ΤΑ ΑΣΤΕΡΙΑ ΣΤΟ ΡΟΣΤΕΡ ΤΗΣ ΠΟΛΛΑ. ΕΜΠΑΠΕ, ΓΚΡΙΕΖΜΑΝ, ΝΤΕΜΠΕΛΕ ΣΥΝΘΕΤΟΥΝ ΕΝΑ ΠΑΖΛ, ΙΚΑΝΟ ΝΑ ΤΡΟΜΑΞΕΙ ΚΑΘΕ ΑΝΤΙΠΑΛΟ

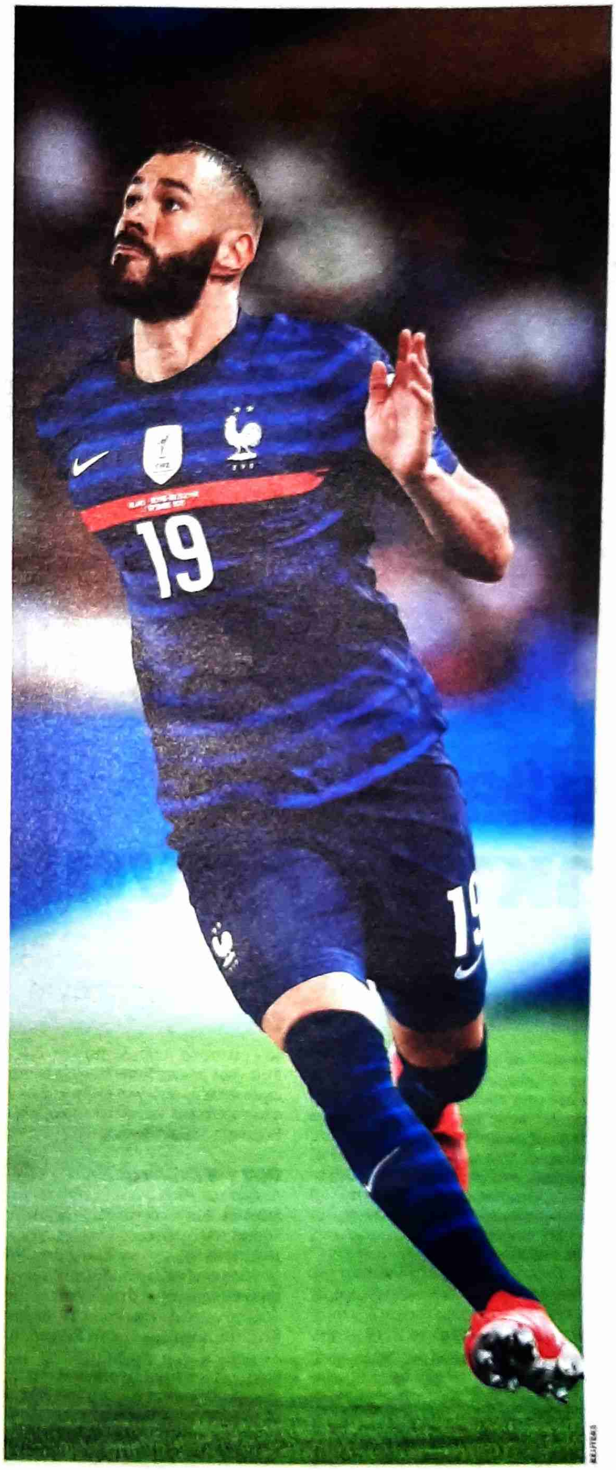

REUTERS

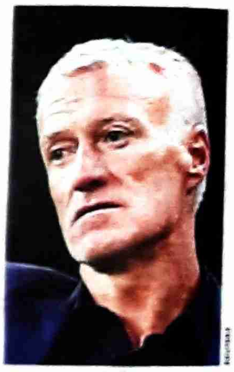

Ο ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ
ΝΤΙΝΤΙΕ ΝΤΕΣΑΝ

Συμπληρώνει δέκα ολόκληρα χρόνια στον πάγκο της εθνικής ομάδας ο Ντεσάν και η αλήθεια είναι πως τον τελευταίο 1½ χρόνο δεν έζησε και τις καλύτερες στιγμές του. Η κριτική μετά τον πρόωρο αποκλεισμό στο Euro ήταν σφοδρή, ωστόσο εκείνος δεν το έβαλε κάτω και πιστεύει πως μπορεί να οδηγήσει τη Γαλλία σε νέες επιτυχίες. Έχει κατακτήσει το τρόπαιο και ως παίκτης (1998) και ως προπονητής (2018) και τώρα θέλει να γράψει ιστορία με back to back. Στη Ρωσία είχε βασιστεί κατά κύριο λόγο σε μία διάταξη με 4-2-3-1, ωστόσο λόγω των απουσιών στη μεσαία γραμμή αλλά και της τεράστιας ποιότητας στην επίθεση, πιθανότατα θα επιλέξει ένα σύστημα με 3-4-3 και τους Γκριεζμάν, Μπενζεμά και Εμπαπέ μπροστά.

ΓΑΛΛΙΑ

Μπορεί ο Σίμον Κίερ να είναι ο αρχηγός της Εθνικής Δανίας, αλλά ο ηγέτης της εντός αγωνιστικού χώρου είναι ο Κρίστιαν Ερικσεν.

Κρίστιαν Ερικσεν

Η μεγάλη καρδιά του πρωταθλητή

Ο 30χρονος αμυντικός επέστρεψε πιο δυνατός από ποτέ μετά τη μεγάλη περιπέτεια της υγείας του και είναι έτοιμος να οδηγήσει τη Δανία σε ακόμη καλύτερες μέρες

ΤΟΥ **ΣΤΑΥΡΟΥ ΧΑΤΖΑΤΟΓΛΟΥ**

Πολύ πρόσφατες είναι ακόμη οι μνήμες από το Euro 2020 όπου η Δανία βρέθηκε στο επίκεντρο τόσο λόγω της εξαιρετικής της παρουσίας, φτάνοντας μέχρι τα ημιτελικά της διοργάνωσης, όσο και λόγω του σοκ με τον Κρίστιαν Ερικσεν. Ο τότε άσος της Ιντερ σωριάστηκε στον αγωνιστικό χώρο κατά τη διάρκεια του ματς με τη Φινλανδία, προκαλώντας ανατριχίλα σε όλο τον ποδοσφαιρικό κόσμο.

Η καρδιά του είχε σταματήσει, για λίγα λεπτά το νήμα της ζωής του φάνηκε να κόβεται, αλλά χάρη στην έγκαιρη επέμβαση των γιατρών και την τοποθέτηση απινιδωτή, ο Ερικσεν ξεγέλασε τον θάνατο και ενάμισι χρόνο μετά μπορεί να θυμάται όσα έζησε εκείνο το απόγευμα στο Parken ως μία κακή ανάμνηση. Πλέον, έχει επιστρέψει στο κορυφαίο επίπεδο, με τη φανέλα της Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ, ενώ όντας και πάλι μέλος της εθνικής ομάδας έχει μπροστά του την κορυφαία πρόκληση.

Τη συμμετοχή στο Μουντιάλ του Κατάρ με όνειρο μία μεγάλη διάκριση σε παγκόσμιο επίπεδο. Η Δανία βρίσκεται σε εξαιρετική κατάσταση αφού μετά τα όσα πέτυχε στο Euro τα πήγε περίφημα και στα προκριματικά. Προκρίθηκε ως πρώτη και μάλιστα με 8/8 και μηδέν παθητικό μέχρι τη στιγμή που εξασφάλισε και μαθηματικά την πρόκριση, ενώ εντυπωσιακή ήταν και στο Nations League όπου νίκησε δύο φορές την παγκόσμια πρωταθλήτρια Γαλλία.

«Είναι η καρδιά και ο ρυθμός αυτής της ομάδας» είπε ο προπονητής του αντιπροσωπευτικού συγκροτήματος, Κάσπερ Χιούλμαντ, αναφερόμενος στον Ερικσεν από τον οποίο περιμένει πολλά σε αυτό το τουρνουά. Ο έμπειρος άσος είναι το μυαλό αυτής της ομάδας και ο παίκτης που αποτελεί έμπνευση και για τους υπόλοιπους. Οπως για τον Μίκελ Ντάμσγκαρντ, μία από τις μεγάλες ελπίδες του ποδοσφαίρου της χώρας, που έκανε το δικό του «μπαμ» στο προηγούμενο Euro και δεν έχει κρύψει πως είδωλό του είναι ο Ερικσεν.

Η Δανία κάνει πρεμιέρα στις 22/11 με αντίπαλο την Τυνησία και θα είναι παρούσα σε Μουντιάλ για έκτη φορά στην ιστορία της. Από τις προηγούμενες πέντε, μόλις τη μία δεν κατάφερε να προκριθεί από τον όμιλο, ενώ μεγαλύτερη επιτυχία της ήταν η οκτάδα το 1998. Για τους περισσότερους βέβαια, κορυφαία ομάδα όλων των εποχών ήταν εκείνη που εμφανίστηκε στα γήπεδα του Μεξικού το 1986 με ποδοσφαιριστές όπως ο Λάουντρουπ, ο Μέλμπι, ο Αρνεσεν. Καλύτερη ακόμη κι από την ομάδα που ανέβηκε στην κορυφή της Ευρώπης το 1992, σε μία από τις μεγαλύτερες εκπλήξεις στην ιστορία του ποδοσφαίρου.

Η ΔΑΝΙΑ ΚΑΝΕΙ ΠΡΕΜΙΕΡΑ ΣΤΙΣ 22/11 ΜΕ ΑΝΤΙΠΑΛΟ ΤΗΝ ΤΥΝΗΣΙΑ ΚΑΙ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΕ ΜΟΥΝΤΙΑΛ ΓΙΑ ΕΚΤΗ ΦΟΡΑ

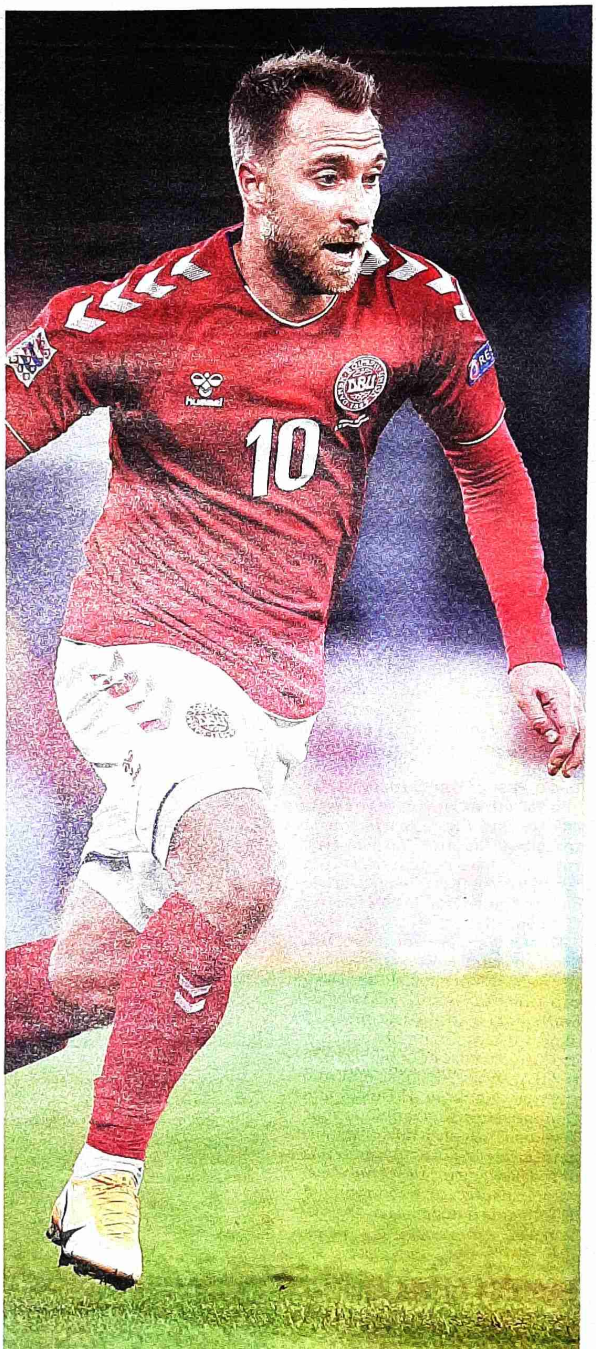

REUTERS

ΔΑΝΙΑ

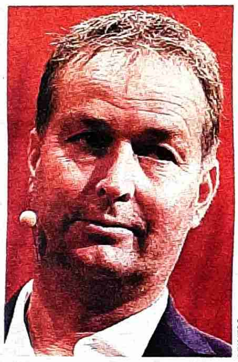

REUTERS

ΟΙ ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ

ΚΑΣΠΕΡ ΧΙΟΥΛΜΑΝΤ

«Εχουμε δύο στόχους σε αυτή την ομάδα. Ο ένας είναι να κερδίσουμε κάτι και ο άλλος να εμπνεύσουμε και να ενώσουμε τη χώρα μας», έχει πει σε μία δήλωσή του ο Χιούλμαντ και το δεύτερο κομμάτι το έχει ήδη πετύχει. Το ποδόσφαιρο που παίζει η Δανία εμπνέει και ενώνει τους οπαδούς της που απολαμβάνουν να τη βλέπουν να αγωνίζεται. Ενα ποδόσφαιρο σύγχρονο, επιθετικό, κυριαρχικό, ακόμη και κόντρα σε θεωρητικά ανώτερες ομάδες. Ο Χιούλμαντ έχει δώσει ταυτότητα στη Δανία, κερδίζοντας την αναγνώριση από τον ποδοσφαιρικό κόσμο. Ο 50χρονος τεχνικός βρίσκεται εδώ και 2,5 χρόνια στο τιμόνι της Δανίας και παρότι στην καριέρα του ως ποδοσφαιριστής έβγαλε το... ψωμί του ως αμυντικός, αποδεικνύει πως ξέρει πολύ καλά να παίζει και επίθεση.

Η πίστη και η αισιοδοξία που υπάρχει στη χώρα γι' αυτή την ομάδα, φαίνεται πως είναι μεγαλύτερες από τις πραγματικές δυνατότητές της.

Ελιές Σκίρι

Με όλα τα βλέμματα πάνω του

Ενας... Γερμανός η μεγάλη ελπίδα της Τυνησίας για διάκριση ενώ αισιοδοξούν πως αυτή η ομάδα θα καταφέρει να πετύχει κάτι καλό σε αυτό το τουρνουά

ΤΟΥ **ΣΤΑΥΡΟΥ ΧΑΤΖΑΤΟΓΛΟΥ**

Η κλήρωση των ομίλων του Μουντιάλ δεν φέρθηκε γενναιόδωρα στην Τυνησία καθώς την τοποθέτησε στο ίδιο γκρουπ με την παγκόσμια πρωταθλήτρια Γαλλία και με τη Δανία, που παίζει ίσως το καλύτερο ποδόσφαιρο σε επίπεδο εθνικών ομάδων τα τελευταία δύο χρόνια. Παρ' όλα αυτά, στη χώρα της Βόρειας Αφρικής υπάρχει μεγάλη αισιοδοξία και πολύ υψηλές προσδοκίες πως αυτή η ομάδα θα καταφέρει να πετύχει κάτι καλό σε αυτό το τουρνουά.

Αν αναλογιστεί κανείς πως στις προηγούμενες πέντε συμμετοχές της σε Μουντιάλ η Τυνησία δεν κατάφερε να περάσει ποτέ τον όμιλο και μόλις το 2018 πέτυχε την πρώτη της νίκη, γίνεται εύκολα αντιληπτό τι μπορεί να θεωρηθεί επιτυχία στη χώρα. Από το ρόστερ της Τυνησίας λείπουν τα μεγάλα αστέρια, υπάρχει όμως ένας ποδοσφαιριστής που συγκεντρώνει πάνω του τα βλέμματα και αποτελεί λόγο αισιοδοξίας για τους συμπατριώτες τους.

Αυτός δεν είναι άλλος από τον Ελιές Σκίρι, τον 27χρονο μέσο που από το 2019 αγωνίζεται στην Bundesliga με τη φανέλα της Κολωνίας κι ενώ προηγουμένως έπαιξε και στη Ligue 1 με τη Μονπελιέ. Ο ψηλόσωμος (1,85) άσος κλήθηκε για πρώτη φορά στην ομάδα ανδρών της Τυνησίας το 2018 και έκτοτε αποτελεί βασικό και αναντικατάστατο μέλος της. Είναι box to box χαφ που φημίζεται τόσο για τις ικανότητές του στο ανασταλτικό κομμάτι όσο και στο δημιουργικό αφού διαθέτει εξαιρετική τεχνική κατάρτιση και πολύ καλό δεξί πόδι.

Δικαιολογημένα θεωρείται πυλώνας για την Τυνησία και φυσικά από τη δική του απόδοση θα εξαρτηθεί σε πολύ μεγάλο βαθμό η εικόνα της ομάδας στα γήπεδα του Κατάρ και το κατά πόσο θα μπορέσει να φανεί ανταγωνιστική. Μόνο εύκολο δεν θα είναι το έργο της, αλλά η παρουσία της Αυστραλίας στον όμιλο της δίνει την ευκαιρία να πετύχει τη δεύτερή της νίκη σε Μουντιάλ μιας και οι δύο ομάδες βρίσκονται πάνω κάτω στα ίδια κυβικά.

Η Τυνησία τερμάτισε πρώτη στη δεύτερη φάση των προκριματικών της Αφρικής και προκρίθηκε τελικά στο Μουντιάλ αφού απέκλεισε σε διπλό μπαράζ το Μάλι με συνολικό σκορ 1-0, ωστόσο η παρουσία της στο Κατάρ τέθηκε σε αμφιβολία από τη FIFA, λίγες εβδομάδες πριν από την πρώτη σέντρα. Η Παγκόσμια Ομοσπονδία προειδοποίησε τους Τυνήσιους πως είναι πιθανό να τους πετάξει ακόμη και εκτός Μουντιάλ αν η κυβέρνηση της χώρας συνεχίσει να παρεμβαίνει σε ποδοσφαιρικά θέματα και να παραβιάζει το αυτοδιοίκητο.

ΕΙΝΑΙ BOX TO BOX ΧΑΦ ΠΟΥ ΦΗΜΙΖΕΤΑΙ ΤΟΣΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΤΟ ΑΝΑΣΤΑΛΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑΤΙ ΟΣΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ

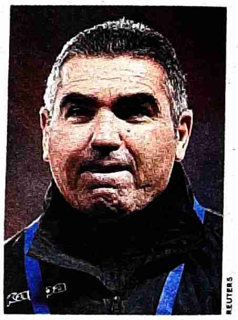

REUTERS

Ο ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ

ΖΑΛΕΛ ΚΑΝΤΡΙ

Δεν έχει κλείσει καν χρόνο στον πάγκο της Τυνησίας ο Καντρί αφού προσελήφθη τον περασμένο Ιανουάριο μετά τον αποκλεισμό της ομάδας στα προημιτελικά του Κυπέλλου Εθνών Αφρικής. Παρ' όλα αυτά, μέσα στο σύντομο αυτό χρονικό διάστημα, έχει καταφέρει να δώσει στην ομάδα μία ταυτότητα κι έναν συγκεκριμένο τρόπο παιχνιδιού που αρέσει και στους οπαδούς της.
Είναι λάτρης του επιθετικού ποδοσφαίρου - στο μέτρο του δυνατού πάντα - με το 4-3-3 να είναι η αγαπημένη του διάταξη ενώ δεν αλλάζει στυλ ούτε και πρόσωπα αν δεν υπάρξει μεγάλη ανάγκη. Του αρέσει να στηρίζεται σε έναν συγκεκριμένο κορμό και αποφεύγει τα ρίσκα. Ενα πολύ ενδιαφέρον στοιχείο, είναι το γεγονός πως ο Καντρί είναι ο πιο φτηνός από τους 32 προπονητές του Μουντιάλ, με απολαβές 130.00 ευρώ τον χρόνο.

ΤΥΝΗΣΙΑ

Η Αυστραλία έγινε η πρώτη ομάδα του Παγκοσμίου Κυπέλλου που έκανε δήλωση διαμαρτυρίας για το ιστορικό καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των εργατών του Κατάρ.

ΜΟΥΝΤΙΑΛ 2022

ΟΜΑΔΑ 23

4ος ΟΜΙΛΟΣ

REUTERS

FOOTBALL FEDERATION AUSTRALIA

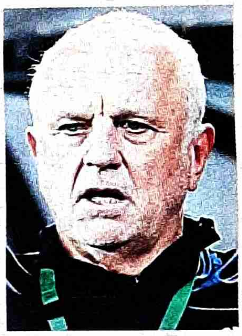
REUTERS

Αϊντιν Χρούστιτς
Το ταλέντο των καγκουρό

Τα τελευταία χρόνια οι Αυστραλοί έχουν μπει σε μία νέα εποχή, με τον Αϊντιν Χρούστιτς να είναι αυτός που θα σηκώσει το μεγαλύτερο βάρος στο Κατάρ

ΤΟΥ **ΣΤΑΥΡΟΥ ΧΑΤΖΑΤΟΓΛΟΥ**

Πιστή στο ραντεβού της με το κορυφαίο ποδοσφαιρικό γεγονός του πλανήτη, η Αυστραλία θα δώσει το παρών σε Μουντιάλ για πέμπτη σερί φορά στην ιστορία της (από το 2006 κι έπειτα δεν έλειψε ποτέ) και έκτη συνολικά. Για να βρεθεί στο Κατάρ χρειάστηκε να προκριθεί στη διαδικασία των πέναλτι στο μπαράζ κόντρα στο Περού, πετυχαίνοντας κάτι που πιθανότατα δεν πίστευε ούτε ο κόσμος της.

Οι προσδοκίες γι' αυτή την ομάδα είναι ίσως οι χαμηλότερες των πολλών τελευταίων ετών αφού πλέον στο ρόστερ δεν υπάρχουν οι παίκτες που υπήρχαν στο παρελθόν. Η παρέα του Τιμ Κέιχιλ παρέδωσε εδώ και καιρό τη σκυτάλη στους επόμενους, οι οποίοι δεν έχουν τη λάμψη των προκατόχων τους. Ο Αϊντιν Χρούστιτς, ωστόσο, αποτελεί ένα αποκούμπι για τους Αυστραλούς και μπορεί να θεωρηθεί ο ηγέτης αυτής της ομάδας.

Από Βόσνιο πατέρα και Ρουμάνα μητέρα, ο διεθνής μεσοεπιθετικός που το περασμένο καλοκαίρι ακούστηκε και για την ΑΕΚ, βγάζει το... ψωμί του πλέον στην Ιταλία με τη φανέλα της Βερόνα κι αφού πέρσι κατέκτησε το Europa League με την Αϊντραχτ Φρανκφούρτης. Είναι ταλαντούχος και ιδιαίτερα αγαπητός στην Αυστραλία στην οποία γεννήθηκε και επέλεξε να εκπροσωπεί ως ποδοσφαιριστής.

Το έργο της Αυστραλίας στον όμιλο μόνο εύκολο δεν θα είναι αφού πέρα από την παγκόσμια πρωταθλήτρια Γαλλία υπάρχει η εξαιρετική Δανία αλλά και η Τυνησία, με τους Socceroos να φαντάζουν ως η πιο αδύναμη ομάδα του γκρουπ. Στην... πλάτη της η Αυστραλία κουβαλάει εκτός των άλλων και το βάρος των κακών εμφανίσεών της στις δύο προηγούμενες διοργανώσεις. Συγκεκριμένα, δεν έχει κερδίσει κανένα από τα έξι τελευταία της παιχνίδια σε Μουντιάλ και έχει πάρει σε αυτά μόλις έναν βαθμό, τερματίζοντας στην τελευταία θέση, τόσο στη Βραζιλία το 2014 όσο και στη Ρωσία το 2018.

Στα θετικά ίσως μπορεί να μπει η επιστροφή του Τομ Ρόγκιτς στο αντιπροσωπευτικό συγκρότημα. Ο διεθνής επιτελικός μέσος είχε κάνει ένα διάλειμμα από την Εθνική για προσωπικούς λόγους (τους οποίους δεν εξήγησε ποτέ) και τώρα επιστρέφει για να βοηθήσει την ομάδα στο Μουντιάλ. Ο Ρόγκιτς είναι έμπειρος και με πολύ μεγάλη θητεία στη Σέλτικ, τη φανέλα της οποίας φόρεσε για εννιά χρόνια, πριν μετακομίσει το περασμένο καλοκαίρι στην Αγγλία για λογαριασμό της Γουέστ Μπρομ.

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Ο ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ
ΓΚΡΕΪΧΑΜ ΑΡΝΟΛΝΤ

Ο Αρνολντ είναι στον πάγκο της Αυστραλίας από το 2018 και χαρακτηρίζεται από τον ιδιαίτερα σφιχτό τρόπο παιχνιδιού του. Ελλείψει βέβαια και κάποιου ιδιαίτερα ποιοτικού ρόστερ, ο Αρνολντ ποντάρει πολλά στις στημένες φάσεις και στις αντεπιθέσεις. Κάτι που τον χαρακτηρίζει σαν άνθρωπο αλλά και σαν προπονητή είναι πως δεν διστάζει να πειραματιστεί και να ρισκάρει προκειμένου να πετύχει. Οπως για παράδειγμα έκανε στο μπαράζ με το Περού. Εκεί όπου για τη διαδικασία των πέναλτι αντικατέστησε τον τερματοφύλακα – και αρχηγό της ομάδας – Ματ Ράιαν, για να βάλει τον Αντριού Ρεντμέιν τον οποίο θεωρούσε καταλληλότερο για τη συγκεκριμένη συνθήκη. Και το αποτέλεσμα τον δικαίωσε, αφού ο Ρεντμέιν απέκρουσε το τελευταίο πέναλτι των Περουβιανών κι έστειλε τη χώρα του στο Κατάρ.

ΜΟΥΝΤΙΑΛ 2022

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

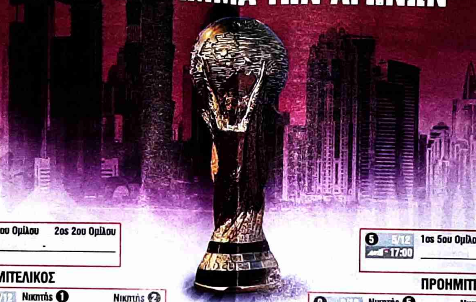

1os ΟΜΙΛΟΣ

- ΚΑΤΑΡ
- ΙΣΗΜΕΡΙΝΟΣ
- ΣΕΝΕΓΑΛΗ
- ΟΛΛΑΝΔΙΑ

Ημερομηνία	Ώρα	Αγώνας	
20/11	ANT1 18:00	Κατάρ	Ισημερινός
21/11	ANT1 18:00	Σενεγάλη	Ολλανδία
25/11	ANT1 15:00	Κατάρ	Σενεγάλη
25/11	ANT1 18:00	Ολλανδία	Ισημερινός
29/11	ANT1 17:00	Ολλανδία	Κατάρ
29/11	ANT1 17:00	Ισημερινός	Σενεγάλη

2os ΟΜΙΛΟΣ

- ΑΓΓΛΙΑ
- ΙΡΑΝ
- ΗΠΑ
- ΟΥΑΛΙΑ

Ημερομηνία	Ώρα	Αγώνας	
21/11	ANT1 15:00	Αγγλία	Ιράν
21/11	ANT1 21:00	ΗΠΑ	Ουαλία
25/11	ANT1 12:00	Ουαλία	Ιράν
25/11	ANT1 21:00	Αγγλία	ΗΠΑ
29/11	ANT1 21:00	Ουαλία	Αγγλία
29/11	ANT1 21:00	Ιράν	ΗΠΑ

3os ΟΜΙΛΟΣ

- ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ
- ΣΑΟΥΔΙΚΗ ΑΡΑΒΙΑ
- ΜΕΞΙΚΟ
- ΠΟΛΩΝΙΑ

Ημερομηνία	Ώρα	Αγώνας	
22/11	ANT1 12:00	Αργεντινή	Σ. Αραβία
22/11	ANT1 18:00	Μεξικό	Πολωνία
26/11	ANT1 15:00	Πολωνία	Σ. Αραβία
26/11	ANT1 21:00	Αργεντινή	Μεξικό
30/11	ANT1 21:00	Πολωνία	Αργεντινή
30/11	ANT1 21:00	Σ. Αραβία	Μεξικό

4os ΟΜΙΛΟΣ

- ΓΑΛΛΙΑ
- ΔΑΝΙΑ
- ΤΥΝΗΣΙΑ
- ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Ημερομηνία	Ώρα	Αγώνας	
22/11	ANT1 15:00	Δανία	Τυνησία
22/11	ANT1 21:00	Γαλλία	Αυστραλία
26/11	ANT1 12:00	Τυνησία	Αυστραλία
26/11	ANT1 18:00	Γαλλία	Δανία
30/11	ANT1 17:00	Τυνησία	Γαλλία
30/11	ANT1 17:00	Αυστραλία	Δανία

ΦΑΣΗ ΤΩΝ 16

Αγώνας	Ημερομηνία	Ώρα		
1	3/12	ANT1 17:00	1ος 1ου Ομίλου	2ος 2ου Ομίλου
2	3/12	ANT1 21:00	1ος 3ου Ομίλου	2ος 4ου Ομίλου
3	4/12	ANT1 17:00	1ος 4ου Ομίλου	2ος 3ου Ομίλου
4	4/12	ANT1 21:00	1ος 2ου Ομίλου	2ος 1ου Ομίλου
5	5/12	ANT1 17:00	1ος 5ου Ομίλου	2ος 6ου Ομίλου
6	5/12	ANT1 21:00	1ος 7ου Ομίλου	2ος 8ου Ομίλου
7	6/12	ANT1 17:00	1ος 6ου Ομίλου	2ος 5ου Ομίλου
8	6/12	ANT1 21:00	1ος 8ου Ομίλου	2ος 7ου Ομίλου

ΠΡΟΗΜΙΤΕΛΙΚΟΣ

Αγώνας	Ημερομηνία	Ώρα		
10	9/12	ANT1 21:00	Νικητής 1	Νικητής 2
9	9/12	ANT1 17:00	Νικητής 5	Νικητής 6
12	10/12	ANT1 21:00	Νικητής 3	Νικητής 4
11	10/12	ANT1 17:00	Νικητής 7	Νικητής 8

ΗΜΙΤΕΛΙΚΟΣ

Αγώνας	Ημερομηνία	Ώρα		
13	[illegible]	ANT1 21:00	Νικητής 10	Νικητής 9
14	14/12	ANT1 21:00	Νικητής 12	Νικητής 11

ΜΙΚΡΟΣ ΤΕΛΙΚΟΣ

Ημερομηνία	Ώρα		
17/12	ANT1 17:00	ΗΤΤΗΜΕΝΟΣ 13	ΗΤΤΗΜΕΝΟΣ 14

ΤΕΛΙΚΟΣ

Ημερομηνία	Ώρα		
[illegible]	ANT1 17:00	Νικητής 13	Νικητής 14

5os ΟΜΙΛΟΣ

- ΙΣΠΑΝΙΑ
- ΓΕΡΜΑΝΙΑ
- ΙΑΠΩΝΙΑ
- ΚΟΣΤΑ ΡΙΚΑ

Ημερομηνία	Ώρα	Αγώνας	
23/11	ANT1 15:00	Γερμανία	Ιαπωνία
23/11	ANT1 18:00	Ισπανία	Κόστα Ρίκα
27/11	ANT1 12:00	Ιαπωνία	Κόστα Ρίκα
27/11	ANT1 21:00	Ισπανία	Γερμανία
1/12	ANT1 21:00	Ιαπωνία	Ισπανία
1/12	ANT1 21:00	Κόστα Ρίκα	Γερμανία

6os ΟΜΙΛΟΣ

- ΒΕΛΓΙΟ
- ΚΑΝΑΔΑΣ
- ΜΑΡΟΚΟ
- ΚΡΟΑΤΙΑ

Ημερομηνία	Ώρα	Αγώνας	
23/11	ANT1 12:00	Μαρόκο	Κροατία
23/11	ANT1 21:00	Βέλγιο	Καναδάς
27/11	ANT1 15:00	Βέλγιο	Μαρόκο
27/11	ANT1 18:00	Κροατία	Καναδάς
1/12	ANT1 17:00	Κροατία	Βέλγιο
1/12	ANT1 17:00	Καναδάς	Μαρόκο

7os ΟΜΙΛΟΣ

- ΒΡΑΖΙΛΙΑ
- ΣΕΡΒΙΑ
- ΕΛΒΕΤΙΑ
- ΚΑΜΕΡΟΥΝ

Ημερομηνία	Ώρα	Αγώνας	
24/11	ANT1 12:00	Ελβετία	Καμερούν
24/11	ANT1 21:00	Βραζιλία	Σερβία
28/11	ANT1 12:00	Καμερούν	Σερβία
28/11	ANT1 18:00	Βραζιλία	Ελβετία
2/12	ANT1 21:00	Καμερούν	Βραζιλία
2/12	ANT1 21:00	Σερβία	Ελβετία

8os ΟΜΙΛΟΣ

- ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ
- ΓΚΑΝΑ
- ΟΥΡΟΥΓΟΥΑΗ
- ΝΟΤΙΑ ΚΟΡΕΑ

Ημερομηνία	Ώρα	Αγώνας	
24/11	ANT1 15:00	Ουρουγουάη	Νότια Κορέα
24/11	ANT1 18:00	Πορτογαλία	Γκάνα
28/11	ANT1 15:00	Νότια Κορέα	Γκάνα
28/11	ANT1 21:00	Πορτογαλία	Ουρουγουάη
2/12	ANT1 17:00	Νότια Κορέα	Πορτογαλία
2/12	ANT1 17:00	Γκάνα	Ουρουγουάη

Η κατάκτηση του τίτλου στο Μουντιάλ 2010 είναι η κορυφαία στιγμή της Ισπανίας στη διοργάνωση. Η «φούρια ρόχα» ήταν επίσης 4η το 1950, ενώ έχει να επιδείξει και άλλες τέσσερις παρουσίες στα προημιτελικά (1934, 1986, 1994, 2002).

Σέρχιο Μπουσκέτς

Συνδέοντας παρελθόν και παρόν

Ο μοναδικός συνδετικός κρίκος ανάμεσα στο 2010 και το σήμερα θέλει να κλείσει ιδανικά τον κύκλο του στην Εθνική

ΤΟΥ **ΔΗΜΗΤΡΗ ΧΡΥΣΑΝΘΗ**

Ανάμεσα στους ποδοσφαιριστές της Εθνικής Ισπανίας που πλαισίωναν τον Ικερ Κασίγιας, την ώρα που αυτός σήκωνε το τρόπαιο του Παγκοσμίου Κυπέλλου στον ουρανό του Γιοχάνεσμπουργκ στις 11 Ιουλίου 2010, ήταν και ο Σέρχιο Μπουσκέτς. Σε ηλικία 22 ετών είχε χρειαστεί μόλις έναν χρόνο για να μονιμοποιηθεί στην ενδεκάδα της Φούρια Ρόχα, έχοντας προηγουμένως αποκτήσει ρόλο-κλειδί στη μεγάλη Μπαρτσελόνα του Γκουαρντιόλα και των Μέσι, Τσάβι, Ινιέστα.

Δώδεκα χρόνια αργότερα ο Μπουσκέτς παραμένει βασικό στέλεχος της Εθνικής Ισπανίας. Είναι πια ο αρχηγός της, ένας ποδοσφαιριστής που έχει φορέσει 138 φορές τη φανέλα με το εθνόσημο και είναι τρίτος στη λίστα με τις περισσότερες συμμετοχές στο αντιπροσωπευτικό συγκρότημα της χώρας του πίσω από τον Σέρχιο Ράμος (180) και τον Κασίγιας (167). Είναι ο μοναδικός συνδετικός κρίκος ανάμεσα στην παγκόσμια πρωταθλήτρια του 2010 και τη σημερινή ομάδα. Είναι αυτός που θα προσπαθήσει στο Κατάρ να κλείσει τον κύκλο του στην Εθνική Ισπανίας έτσι ακριβώς όπως τον άρχισε. Σηκώνοντας το τρόπαιο Ζιλ Ριμέ.

Στο μεταξύ, εκτός από το Μουντιάλ του 2010, έχει κερδίσει μαζί της το Euro του 2012 και μια τρίτη θέση στο περσινό Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα. Είναι ο αγαπημένος ποδοσφαιριστής κάθε προπονητή, επειδή κάνει άριστα μέσα στο γήπεδο όλες εκείνες τις δουλειές που περνούν απαρατήρητες, αλλά είναι τόσο απαραίτητες για τη σωστή λειτουργία της ομάδας. «Μπορεί να παρακολουθήσεις έναν ολόκληρο αγώνα και να μη δεις καθόλου τον Μπουσκέτς. Αλλά αν παρακολουθήσεις τον Μπουσκέτς, τότε θα έχεις δει όλο τον αγώνα», είπε κάποτε γι' αυτόν ο Βιθέντε ντελ Μπόσκε θέλοντας να προσδιορίσει την αγωνιστική ταυτότητα του ποδοσφαιριστή, εκφράζοντας παράλληλα τον θαυμασμό του για τις ικανότητές του. Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, ότι αυτός τον καθιέρωσε στην Εθνική Ισπανίας.

Στην Μπαρτσελόνα τον καθιέρωσε ο Πεπ Γκουαρντιόλα. Τον είχε παίκτη στη Β ομάδα κι όταν ανέλαβε την πρώτη το καλοκαίρι του 2008, τον πήρε μαζί του. Τον έβαλε αμέσως να παίξει δίπλα στους Ινιέστα και Τσάβι σε ηλικία 20 ετών. Και έκτοτε ο Μπουσκέτς δεν φόρεσε άλλη φανέλα.

Από τις 13 Σεπτεμβρίου 2008 και τον αγώνα με τη Σανταντέρ για το πρωτάθλημα, όπου έκανε το ντεμπούτο του, μέχρι σήμερα μετρά πάνω από 600 εμφανίσεις με την Μπάρτσα. Εχει κερδίσει μαζί της τρεις φορές το Τσάμπιονς Λιγκ, 8 πρωταθλήματα, 7 Κύπελλα Ισπανίας και συνολικά 30 τίτλους. Εχει μία καριέρα από την οποία δεν λείπει τίποτα, εκτός ίσως από ένα θριαμβευτικό φινάλε με τα χρώματα της Εθνικής Ισπανίας.

REUTERS

ΙΣΠΑΝΙΑ

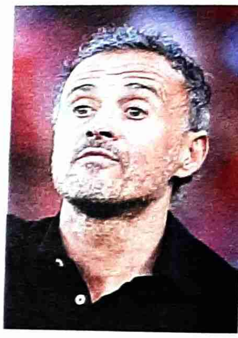

Ο ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ

ΛΟΥΙΣ ΕΝΡΙΚΕ

Μετά από μια σπουδαία καριέρα ως ποδοσφαιριστής, κατά την οποία φόρεσε 62 φορές τη φανέλα με το εθνόσημο το διάστημα 1991-2002 σκοράροντας 12 γκολ, ο Λουίς Ενρίκε κάθισε στον πάγκο της Εθνικής Ισπανίας τον Ιούλιο του 2008 αντικαθιστώντας τον Φερνάντο Ιέρο. Το πρώτο δείγμα που παρουσίασε σε μεγάλη διοργάνωση ήταν θετικό, καθώς η «φούρια ρόχα» κατέλαβε την τρίτη θέση στο περσινό Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα. Είχε δεχθεί μεγάλη κριτική πριν από το Euro, διότι δεν είχε μαζί του στην ομάδα κανέναν παίκτη από τη Ρεάλ και πολλοί τον κατηγόρησαν ότι το έκανε λόγω του ότι προέρχεται από την Μπαρτσελόνα. Ομως το αποτέλεσμα τον δικαίωσε. Λίγους μήνες αργότερα η Ισπανία ολοκλήρωσε το Nations League 2021 στη δεύτερη θέση πίσω από τη Γαλλία.

Είτε ως Δυτική Γερμανία είτε ως ενιαία Γερμανία έχει αναδειχθεί τέσσερις φορές παγκόσμια πρωταθλήτρια (1954, 1974, 1990, 2014). Επίσης, αποτυγχάνει να φτάσει στα προημιτελικά μία φορά κάθε 40 χρόνια! Της έχει συμβεί μόλις τρεις φορές: το 1938, το 1978 και το 2018!

Τόμας Μίλερ

Φοράει βαριά φανέλα

Ο Γερμανός με τους περισσότερους τίτλους στην καριέρα του έχει στόχο να κατακτήσει το δεύτερο Μουντιάλ του

ΤΟΥ **ΔΗΜΗΤΡΗ ΧΡΥΣΑΝΘΗ**

Η φανέλα της Εθνικής Γερμανίας είναι βαριά. Μιλάμε για τη μακράν πιο επιτυχημένη ομάδα στην ιστορία των Παγκοσμίων Κυπέλλων, μαζί φυσικά με τη Βραζιλία. Η φανέλα της Γερμανίας με το νούμερο 13 είναι ακόμα πιο βαριά. Τη φορούσε ο Γκερντ Μίλερ, ένας από τους πιο χαρισματικούς σκόρερ που ανέδειξε ποτέ το παγκόσμιο ποδόσφαιρο. Κι όμως, λίγο πριν από την έναρξη του Μουντιάλ του 2010 ο τότε ομοσπονδιακός προπονητής των «πάντσερ» Γιοακίμ Λεβ δεν δίστασε να τη δώσει σε ένα 21χρονο πρωτόβγαλτο παιδί, που το έλεγαν κι αυτό Μίλερ. Κι εκείνο δεν φοβήθηκε να τη φορέσει.

Εκτοτε την τίμησε δεόντως συνεχίζοντας την παράδοση των Μίλερ με το νούμερο 13. Ο Τόμας Μίλερ έχει αναδειχθεί πλέον σε μία ακόμα εμβληματική φυσιογνωμία του γερμανικού ποδοσφαίρου. Στα 33 του χρόνια ετοιμάζεται να παίξει στο Κατάρ για τέταρτη φορά σε ένα Μουντιάλ, έχοντας ήδη γράψει το όνομά του με χρυσά γράμματα στην ιστορία της διοργάνωσης. Είναι ένας από τους μόλις τρεις ποδοσφαιριστές στα χρονικά που έχει καταφέρει να σκοράρει τουλάχιστον πέντε γκολ σε καθεμιά από τις δύο πρώτες του συμμετοχές σε ένα Παγκόσμιο Κύπελλο. Οι άλλοι δύο είναι ο συμπατριώτης του Μίροσλαβ Κλόζε και ο Περουβιανός Τεόφιλο Κουμπίγιας.

Το 2010 στη Νότια Αφρική, αν και 21 ετών μειράκιο, πέτυχε πέντε γκολ και αναδείχθηκε πρώτος σκόρερ της διοργάνωσης βοηθώντας τη Γερμανία να πάρει την τρίτη θέση. Το 2014 στη Βραζιλία έβαλε άλλα πέντε γκολ και αναδείχθηκε παγκόσμιος πρωταθλητής. Πέτυχε, μάλιστα, το πρώτο από τα επτά γκολ που σημείωσε η Γερμανία σε βάρος της οικοδέσποινας Σελεσάο στον ιστορικό ημιτελικό, που έληξε με σκορ 7-1. Ενα γκολ το οποίο ήταν το υπ' αριθμόν 2.000 στην ιστορία της Νατσιοναλμανσάφτ.

Η φανέλα με το νούμερο 13 της Εθνικής Γερμανίας έγινε πια ασήκωτη από το βάρος που της έχει προσδώσει τα 12 χρόνια που τη φορά ο Τόμας Μίλερ. Εχει φτάσει ήδη τις 118 συμμετοχές με το εθνόσημο και είναι πέμπτος στη σχετική λίστα όλων των εποχών πίσω από τους Λόταρ Ματέους (150), Μίροσλαβ Κλόζε (137), Λούκας Ποντόλσκι (130) και Μπάστιαν Σβαϊνστάιγκερ. Είναι επίσης ο ποδοσφαιριστής που έχει κατακτήσει τους περισσότερους τίτλους από κάθε άλλον Γερμανό στην καριέρα του. Με την Μπάγερν, όπου πήγε σε ηλικία 11 ετών και έκτοτε δεν την έχει εγκαταλείψει, έχει κερδίσει τα πάντα πολλές φορές. Κι έχει φτάσει τα 32 τρόπαια. Θα ήθελε να κερδίσει ένα ακόμα στο Κατάρ.

ΣΤΑ 12 ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΥ ΦΟΡΑ ΤΟ Νο 13 Ο ΜΙΛΕΡ ΕΧΕΙ ΦΤΑΣΕΙ ΗΔΗ ΤΙΣ 118 ΣΥΜΜΕΤΟΧΕΣ

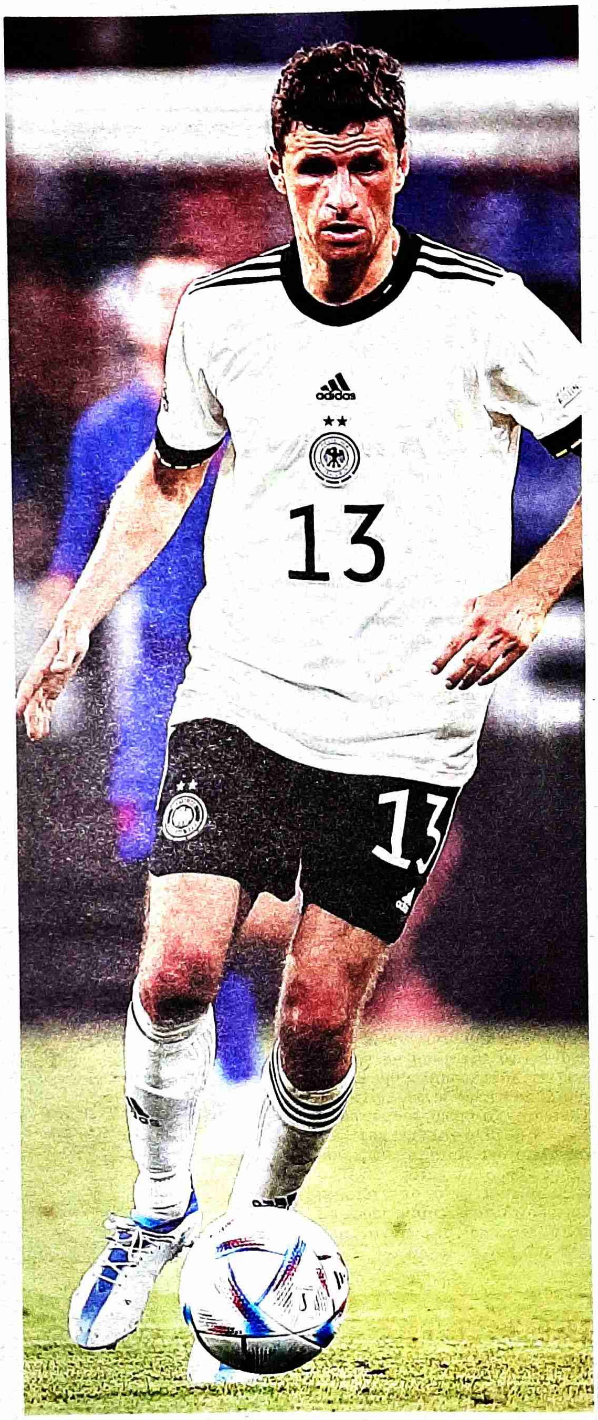

REUTERS

REUTERS

Ο ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ

ΧΑΝΣΙ ΦΛΙΚ

Αναλαμβάνοντας την Εθνική Γερμανίας αμέσως μετά το περσινό Euro ο Χάνσι Φλικ βρέθηκε μπροστά σε μια πολύ δύσκολη αποστολή: να βαδίσει με την ίδια επιτυχία στον δρόμο που χάραξε ο προκάτοχός του, Γιοακίμ Λεβ, ο οποίος επί 15 συναπτά έτη (2006-2021) οδήγησε τα «πάντσερ» στην κατάκτηση του Μουντιάλ 2014 και τουλάχιστον στα ημιτελικά των έξι από τις οκτώ μεγάλες διοργανώσεις που πήραν μέρος σε αυτό το διάστημα. Στα πρώτα δέκα παιχνίδια του ως ομοσπονδιακός προπονητής παρέμεινε αήττητος, κάτι που στο παρελθόν πέτυχαν μόνο δύο ακόμα προπονητές: ο Ζεπ Χερμπέργκερ και ο Γιουπ Ντέρβαλ. Ομως τα δύσκολα αρχίζουν τώρα. Στο Κατάρ, όπου πρέπει να δείξει ότι τα καταφέρνει εξίσου καλά με την Μπάγερν, την οποία οδήγησε στην κατάκτηση του Τσάμπιονς Λιγκ και του τρεμπλ το 2020.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Η Ιαπωνία έπαιξε για πρώτη φορά σε Μουντιάλ το 1998 στη Γαλλία, αλλά έκτοτε δεν έχει λείψει από κανένα. Από τη φάση των ομίλων έχει περάσει τρεις φορές (2002, 2010, 2018), όμως και τις τρεις σταμάτησε στους «16» και δεν προχώρησε πιο πέρα.

Γιούτο Ναγκατόμο

Παίκτης - σύμβολο την οδηγεί

Σε ηλικία 36 ετών και με αδιάλειπτη παρουσία επί 14 χρόνια με τη φανέλα της Εθνικής, έχει μια τελευταία ευκαιρία να ξεπεράσει τη φάση των ομίλων

ΤΟΥ **ΔΗΜΗΤΡΗ ΧΡΥΣΑΝΘΗ**

Για μια χώρα σαν την Ιαπωνία, που δεν έχει ιδιαίτερη παράδοση στο ποδόσφαιρο ούτε φημίζεται για την παραγωγή παικτών πολύ υψηλού επιπέδου, το να διαθέτει έναν ποδοσφαιριστή ο οποίος έχει διατελέσει αρχηγός μιας από τις κορυφαίες ευρωπαϊκές ομάδες, όπως η Ιντερ, σε ένα από τα καλύτερα πρωταθλήματα του κόσμου, όπως το Καμπιονάτο, είναι μεγάλη υπόθεση. Ο Γιούτο Ναγκατόμο έχει φορέσει το περιβραχιόνιο στους Νερατζούρι για ένα διάστημα τη σεζόν 2014-15, ενώ έχει αγωνιστεί μαζί τους στα προημιτελικά του Τσάμπιονς Λιγκ, κάτι που ελάχιστοι ιάπωνες ποδοσφαιριστές μπορούν να υπερηφανεύονται ότι έχουν καταφέρει.

Γενικότερα έχει να επιδείξει μια αξιοζήλευτη καριέρα στα ευρωπαϊκά γήπεδα. Από το 2011 μέχρι και πέρυσι συμπλήρωσε 10 χρόνια με ως επί το πλείστον γεμάτες χρονιές σε ορισμένες πολύ δυνατές ομάδες της Ευρώπης. Κατά πρώτο και κύριο λόγο στην Ιντερ, τη φανέλα της οποίας φόρεσε για πάνω από 200 φορές κερδίζοντας μαζί της ένα Κύπελλο Ιταλίας. Της Γαλατασαράι, με την οποία κέρδισε δύο πρωταθλήματα και ένα νταμπλ στην Τουρκία, και της Μαρσέιγ, από την οποία έφυγε πέρυσι για να επιστρέψει στην πατρίδα του και στην ομάδα FC Τόκιο, όπου ξεκίνησε την καριέρα του.

Είναι πια 36 ετών και έχει αναδειχθεί σε παίκτη-σύμβολο για το ιαπωνικό ποδόσφαιρο, κάτι που φαίνεται και από την αδιάλειπτη παρουσία του στην εθνική ομάδα. Φόρεσε για πρώτη φορά το εθνόσημο τον Μάιο του 2008 σε ένα φιλικό με την Ακτή του Ελεφαντοστού και έκτοτε δεν έχει λείψει από κανένα μεγάλο ραντεβού της εθνικής ομάδας. Ηταν μάλιστα βασικό στέλεχός της στο Πανασιατικό Πρωτάθλημα του 2011, τότε που η Ιαπωνία με προπονητή τον Ιταλό Αλμπέρτο Τζακερόνι αναδείχθηκε πρωταθλήτρια Ασίας. Είναι ο σημαντικότερος τίτλος που έχει κερδίσει στην καριέρα του ο Ναγκατόμο.

Συνολικά έχει παίξει με την Εθνική σε 137 αγώνες μέχρι σήμερα και είναι ο παίκτης με τις περισσότερες συμμετοχές στο αντιπροσωπευτικό συγκρότημα πίσω μόνο από τον Γιασουχίτο Εντο, ο οποίος έχει 152. Εχει αντιμετωπίσει και την εθνική μας ομάδα στο Μουντιάλ του 2014 σε έναν αγώνα για τη φάση των ομίλων, που είχε λήξει ισόπαλος 0-0. Επειτα από αυτόν η Ιαπωνία ήθελε νίκη απέναντι στην Κολομβία για να περάσει στους «16», αλλά ηττήθηκε με 4-1 και αποκλείστηκε. Αυτή την πρόκριση στους «16» ο Ναγκατόμο θέλει να τη διεκδικήσει φέτος στην τέταρτη και πιθανότατα τελευταία παρουσία του σε Μουντιάλ, μέσα πάντως από έναν πολύ δύσκολο όμιλο.

ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΕΧΕΙ ΠΑΙΞΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΣΕ 137 ΑΓΩΝΕΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

JAPAN

JFA

REUTERS

Ο ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ

ΧΑΤΖΙΜΕ ΜΟΡΙΓΙΑΣΟΥ

Ο Χατζίμε Μοριγιάσου είναι ένας πιστός στρατιώτης της εθνικής Ιαπωνίας, καθώς την έχει υπηρετήσει και ως ποδοσφαιριστής φορώντας 35 φορές τη φανέλα της τη δεκαετία του 1990. Οταν έγινε προπονητής, ανέλαβε την Εθνική Νέων, οδηγώντας τη στο παγκόσμιο πρωτάθλημα του 2007, ενώ κάθισε στον πάγκο και της Εθνικής U-23 που εκπροσώπησε τη χώρα στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Τόκιο. Στο μεταξύ, είχε ήδη γίνει ομοσπονδιακός προπονητής. Στο Μουντιάλ της Ρωσίας το 2018 ήταν στο προπονητικό επιτελείο ως βοηθός του Ακίρα Νισίνο και αμέσως μετά το τέλος του, όταν ο Νισίνο παραιτήθηκε, ανέλαβε αυτός την τεχνική ηγεσία. Την οποία κρατά ακόμα, έχοντας παράλληλα οδηγήσει την Ιαπωνία στη δεύτερη θέση στο Πανασιατικό Πρωτάθλημα του 2019.

ΙΑΠΩΝΙΑ

Η Κόστα Ρίκα θα παίξει για 6η φορά σε Μουντιάλ. Στην παρθενική της εμφάνιση το 1990 στην Ιταλία προκρίθηκε στη φάση των «16» και η μοναδική φορά που κατάφερε κάτι τέτοιο έκτοτε ήταν το 2014 στη Βραζιλία, όταν έφτασε ως τα προημιτελικά.

Κέιλορ Νάβας

Το «τείχος» προστασίας

Με τρεις συνεχόμενες εμφανίσεις σε τελική φάση Μουντιάλ, έχει συνδέσει το όνομά του με μια χρυσή περίοδο της ομάδας

ΤΟΥ **ΔΗΜΗΤΡΗ ΧΡΥΣΑΝΘΗ**

Τον Ιούνιο του 2014 η Εθνική Ελλάδας έδειχνε ικανή να φτάσει στα προημιτελικά του Μουντιάλ και να σημειώσει ένα επίτευγμα που δεν είχε (και εξακολουθεί να μην έχει) προηγούμενο στην ιστορία της. Επεσε όμως πάνω σε τοίχο. Ή, καλύτερα, πάνω στον Κέιλορ Νάβας.

Ο τερματοφύλακας της Κόστα Ρίκα ήταν ανίκητος εκείνο το βράδυ της 29ης Ιουνίου 2014 στην Αρένα Περναμπούκο του Ρεσίφε. Πραγματοποίησε 15 αποκρούσεις, κρατώντας μόνος του το 1-1 στην κανονική διάρκεια και την παράταση του αγώνα για τη φάση των «16» κόντρα στη Εθνική μας. Και στη συνέχεια έπιασε και το κρίσιμο πέναλτι του Φάνη Γκέκα στη σχετική διαδικασία, σβήνοντας το ελληνικό όνειρο. Η Κόστα Ρίκα προκρίθηκε στα προημιτελικά σημειώνοντας τη μεγαλύτερη επιτυχία της ιστορίας της. Κι ο Νάβας έχτισε πάνω στις αποκρούσεις του στα σουτ των ελλήνων ποδοσφαιριστών μια λαμπρή καριέρα.

Εκείνο το καλοκαίρι του 2014 πήρε μεταγραφή από την άσημη Λεβάντε στη Ρεάλ Μαδρίτης και τα επόμενα χρόνια εξελίχθηκε σε έναν από τους καλύτερους τερματοφύλακες του κόσμου. Εγινε ο βασικός υπερασπιστής της εστίας της «Βασίλισσας» και μαζί της κέρδισε τρία συνεχόμενα τρόπαια Τσάμπιονς Λιγκ και συνολικά 12 τίτλους πριν φύγει το καλοκαίρι του 2019 για την Παρί Σεν Ζερμέν.

Στην Εθνική ο Νάβας είχε καθιερωθεί πολύ νωρίτερα. Εκανε το επίσημο ντεμπούτο του σε ηλικία 22 ετών, τον Οκτώβριο του 2008, σε έναν αγώνα με το Σουρινάμ για τα προκριματικά του Παγκοσμίου Κυπέλλου και έκτοτε καθιερώθηκε σε βασικό τερματοφύλακά της, συνδέοντας το όνομά του με μια χρυσή περίοδο για το ποδόσφαιρο της Κόστα Ρίκα, στη διάρκεια της οποίας έχει να επιδείξει τρεις συνεχόμενες παρουσίες σε Μουντιάλ (2014, 2018, 2022) και φυσικά στο έπος του 2014 με την πρόκριση στα προημιτελικά. Σε εκείνο το τουρνουά ο Νάβας ήταν ο μόνος γκολκίπερ που κράτησε ανέπαφη την εστία του σε τρεις αγώνες και στο τέλος της χρονιάς διεκδίκησε τον τίτλο του κορυφαίου τερματοφύλακα στον κόσμο, τον οποίον έχασε στις λεπτομέρειες από τον Μάνουελ Νόιερ.

Στα 14 χρόνια που φορά τη φανέλα με το εθνόσημο ο Κέιλορ Νάβας έχει φτάσει τις 107 συμμετοχές και είναι ένατος στη σχετική λίστα. Πρώτος είναι ο Σέλσο Μπόρχες με 154 συμμετοχές και πιο πίσω ακολουθούν τρεις ποδοσφαιριστές που έχουν περάσει από τα ελληνικά γήπεδα. Ο Βάλτερ Σεντένο (τρίτος με 137) έχει παίξει στην ΑΕΚ, ο Τζόελ Κάμπελ (πέμπτος με 119) έχει παίξει στον Ολυμπιακό και ο Μαουρίτσιο Σολίς (όγδοος με 110) έχει παίξει στον ΟΦΗ.

ΚΟΣΤΑ ΡΙΚΑ

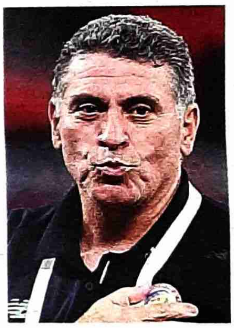

Ο ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ

ΛΟΥΙΣ ΦΕΡΝΑΝΤΟ ΣΟΥΑΡΕΖ

Σε έναν πάγκο, όπως αυτός της Κόστα Ρίκα που γενικά δεν ευνοεί τη... μακροημέρευση προπονητών, ο Κολομβιανός Λουίς Φερνάντο Σουάρεζ προσδοκά να κάνει τη διαφορά πετυχαίνοντας ό,τι και στο Εκουαδόρ στα μέσα της δεκαετίας του 2000. Ανέλαβε την ομάδα το 2005 και την οδήγησε στο Μουντιάλ του 2006, όπου για πρώτη φορά στην ιστορία της έφτασε ώς τους 16. Εκεί αποκλείστηκε από την Αγγλία με ένα γκολ του Μπέκαμ, αλλά στο Εκουαδόρ η συνολική παρουσία κρίθηκε απόλυτα επιτυχημένη και πανηγυρίστηκε δεόντως. Αυτό και ένα πρωτάθλημα Κολομβίας με τη Νασιονάλ Μεντεγίν το 1999 είναι ό,τι καλύτερο έχει να επιδείξει στην προπονητική του καριέρα ο Σουάρεζ, ο οποίος ανέλαβε πέρυσι την Κόστα Ρίκα.

ΟΜΑΔΑ 30

6ος ΟΜΙΛΟΣ

ΜΟΥΝΤΙΑΛ 2022

Το Βέλγιο είναι η αρχαιότερη εθνική ομάδα της Ευρώπης και αυτή θα είναι η 14η συμμετοχή της σε Μουντιάλ.

REUTERS

Κέβιν Ντε Μπρόινε

Με μεγάλες προσδοκίες

Η τελευταία ίσως ευκαιρία για τη «χρυσή» φουρνιά του Βελγίου να πετύχει κάτι πολύ μεγάλο σε Μουντιάλ

ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΧΑΤΖΑΤΟΓΛΟΥ

Σε κάθε μεγάλη διοργάνωση τα τελευταία χρόνια το Βέλγιο θεωρείται ως ένα από τα φαβορί για την κατάκτηση του τροπαίου. Είτε πρόκειται για Euro είτε για Μουντιάλ, η ομάδα του Ρομπέρτο Μαρτίνεθ καλείται να πρωταγωνιστήσει και να φτάσει μέχρι το τέλος δικαιώνοντας τις μεγάλες προσδοκίες που υπάρχουν γι' αυτή.

Η τρίτη θέση στο Μουντιάλ της Ρωσίας είναι το κορυφαίο επίτευγμα για τη «χρυσή» φουρνιά του Βελγίου που βλέπει μπροστά της την τελευταία ίσως ευκαιρία για μία ακόμη μεγαλύτερη διάκριση. Ποια μπορεί να είναι αυτή; Ακόμα και η κατάκτηση του τροπαίου! Στο ρόστερ της εξάλλου διαθέτει ποδοσφαιριστές που όχι απλά αγωνίζονται στο κορυφαίο επίπεδο, αλλά κάνουν και τη διαφορά για τις ομάδες τους.

Παίκτες όπως ο Τιμπό Κουρτουά που κατέκτησε ακόμη ένα Champions League με τη Ρεάλ πέρσι, όπως ο Εντέν Αζάρ, όπως ο Ρομέλου Λουκάκου, όπως ο Κέβιν Ντε Μπρόινε. Για τον τελευταίο δε, μπορούν να γραφτούν τόμοι ολόκληροι αφού κατά πολλούς είναι ό,τι καλύτερο υπάρχει αυτή τη στιγμή στη θέση που αγωνίζεται. Και όχι άδικα. Είναι το μυαλό της Μάντσεστερ Σίτι, ένα κομπιούτερ στα χέρια του Πεπ Γκουαρντιόλα, ο ηγέτης των Πολιτών αλλά και της εθνικής του ομάδας.

Ο άσος της Σίτι είναι ένας από τους βασικούς λόγους που οι Βέλγοι πιστεύουν πως μπορούν να φτάσουν ακόμη και μέχρι το τέλος της διαδρομής σε αυτή τη διοργάνωση. Ο Ντε Μπρόινε απέχει μόλις επτά συμμετοχές από το να γράψει 100άρα με το εθνόσημο στο στήθος και θέλει όσο τίποτα να κατακτήσει ένα τρόπαιο με το Βέλγιο.

Για την αξία του και τα όσα προσφέρει με την παρουσία του στον τρόπο παιχνιδιού της ομάδας, δεν υπήρχε καταλληλότερος άνθρωπος να μιλήσει, από τον προπονητή του Βελγίου. «Είναι ο πιο ταλαντούχος πλέι μέικερ στο διεθνές ποδόσφαιρο. Ο τρόπος που διαβάζει το παιχνίδι και ερμηνεύει τον χρόνο και τον χώρο αλλά και η εκτέλεσή του μπροστά στο τέρμα είναι εκπληκτικοί», έχει πει ο Μαρτίνεθ και ποιος αλήθεια μπορεί να διαφωνήσει;

Το Βέλγιο κάνει πρεμιέρα απέναντι στον Καναδά στις 23/11 και με Κροατία και Μαρόκο να είναι οι άλλες δύο ομάδες του γκρουπ, φαντάζει το φαβορί όχι απλά για την πρόκριση αλλά και για την πρώτη θέση. Στο Μουντιάλ έφτασε με άνεση αφού τερμάτισε πρώτο στον όμιλο και χωρίς ήττα στα οκτώ ματς των προκριματικών.

ΒΕΛΓΙΟ

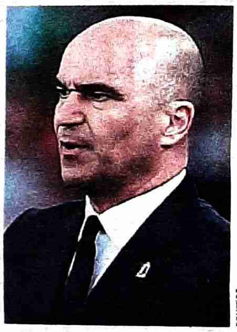
REUTERS

Ο ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ

ΡΟΜΠΕΡΤΟ ΜΑΡΤΙΝΕΘ

Από το 2016 στο τιμόνι της Εθνικής Βελγίου ο Ρομπέρτο Μαρτίνεθ έχει συμβάλει και αυτός τα μέγιστα στη γιγάντωση αυτού του συνόλου. Ο 49χρονος τεχνικός μπορεί να θεωρηθεί τυχερός καθώς έχει να διαχειριστεί μια ομάδα γεμάτη από παίκτες του κορυφαίου επιπέδου, όμως αυτό δεν σημαίνει πως είναι και εύκολη η δουλειά του.

Λάτρης του 3-4-3 και του επιθετικού ποδοσφαίρου ο Ισπανός, που ως ποδοσφαιριστής αγωνιζόταν ως αμυντικός μέσος, έχει δημιουργήσει μια άκρως ελκυστική ομάδα, ικανή να νικήσει κάθε αντίπαλο. Στα υπέρ του το γεγονός πως, παρότι έχει να κάνει με τόσα αστέρια, όλοι οι παίκτες... στάζουν μέλι για εκείνον ως προπονητή και ως προσωπικότητα. Κάνουν λόγο για έναν άνθρωπο οργανωτικό, δίκαιο, που ξέρει να κερδίζει άπαντες εντός και εκτός του γηπέδου.

Οι κλήσεις του Χέρμαν έχουν και ελληνικό ενδιαφέρον, αφού περιλαμβάνουν τον κεντρικό αμυντικό του Παναιτωλικού, Ντέρεκ Κορνέλιους, και τον ομογενή τερματοφύλακα του Μόντρεαλ, Τζέιμς Παντέμη, που είναι γεννημένος στον Καναδά από έλληνες γονείς.

CANADA

Αλφόνσο Ντέιβις

Εξαιρετική τεχνική κατάρτιση

Στα 21 του χρόνια είναι ήδη ο ηγέτης της εθνικής της χώρας του και η μεγάλη ελπίδα της στο Μουντιάλ για να προχωρήσει πέρα από τη φάση των ομίλων

ΤΟΥ **ΣΤΑΥΡΟΥ ΧΑΤΖΑΤΟΓΛΟΥ**

Σε όμιλο με Βέλγιο, Κροατία και Μαρόκο, ο Καναδάς μοιάζει να είναι το απόλυτο αουτσάιντερ και η πιο αδύναμη ομάδα του γκρουπ. Στο Κατάρ θα κάνει μόλις τη δεύτερη εμφάνισή του σε Μουντιάλ, 36 χρόνια μετά την πρώτη στο τουρνουά του Μεξικού, όπου ολοκλήρωσε την πορεία του με τρεις ήττες σε ισάριθμα ματς όντας ουραγός του ομίλου.

Ενα έργο που στον Καναδά δεν θέλουν να δουν να επαναλαμβάνεται κι αν έχουν έναν καλό λόγο να ελπίζουν, αυτός ακούει στο όνομα Αλφόνσο Ντέιβις. Ο ποδοσφαιριστής που τον Ιούνιο του 2017, πριν ακόμη κλείσει τα 17 του χρόνια, έγινε ο νεότερος παίκτης που εμφανίστηκε στην Εθνική Ανδρών Καναδά. Ο ποδοσφαιριστής που σημειώνοντας δύο γκολ σε έναν αγώνα εναντίον της Γαλλικής Γουιάνας, έγινε ο νεότερος παίκτης που σκόραρε για την Εθνική Καναδά, ενώ είναι παράλληλα ο πρώτος παίκτης που γεννήθηκε στη δεκαετία του 2000 και σκόραρε σε διεθνή διοργάνωση κορυφαίας κατηγορίας (Γκολντ Καπ).

Ο άσος της Μπάγερν Μονάχου είναι το πρόσωπο της Εθνικής Καναδά, αν και μόλις 21 ετών, με τα κατορθώματά του να μιλούν από μόνα τους. Ο «Road Runner» όπως είναι το παρατσούκλι του, αγωνίζεται ως αριστερός μπακ στους Βαυαρούς, αλλά στην εθνική του ομάδα χρησιμοποιείται κυρίως πιο μπροστά λόγω της τεχνικής του κατάρτισης και των σωματικών του προσόντων. Τόσο ως αριστερό εξτρέμ, όσο και ως μπακ-χαφ έχοντας όλη την πλευρά.

Ο Καναδάς προκρίθηκε στο Μουντιάλ ως πρώτος από όμιλο με ΗΠΑ και Μεξικό, οι οποίες ήταν τα μεγάλα φαβορί, και στο 4-0 επί της Τζαμάικα όπου σφραγίστηκε μαθηματικά η πρόκριση, «κάηκε» το Τορόντο με τον κόσμο να πανηγυρίζει έξαλλα στους δρόμους. Το γεγονός ήταν για μέρες πρώτο θέμα παντού, κι όλα αυτά σε μία χώρα όπου πρώτο σπορ είναι το χόκεϊ επί πάγου.

Μεγάλος άτυχος όλης αυτής της ιστορίας ήταν ο Ντέιβις που λόγω φλεγμονής στην καρδιά, η οποία προκλήθηκε αφού νόσησε με Covid, έμεινε για μεγάλο χρονικό διάστημα εκτός αγωνιστικής δράσης. Ο νεαρός άσος παρακολούθησε το ματς με την Τζαμάικα από το σπίτι του και δεν έκρυψε τη συγκίνησή του για την πρόκριση της ομάδας στο Μουντιάλ. Μάλιστα, ο ίδιος δήλωσε αργότερα πως όποια έσοδα αποκομίσει από τη συμμετοχή του στο Παγκόσμιο Κύπελλο θα τα δωρίσει σε φιλανθρωπικά ιδρύματα. Δείχνοντας πως εκτός από σπουδαίος ποδοσφαιριστής, είναι πάνω από όλα και σπουδαίος άνθρωπος.

Ο «ROAD RUNNER» ΟΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΑΡΑΤΣΟΥΚΛΙ ΤΟΥ, ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ ΩΣ ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ ΜΠΑΚ ΣΤΟΥΣ ΒΑΥΑΡΟΥΣ, ΑΛΛΑ ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΤΟΥ ΟΜΑΔΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΚΥΡΙΩΣ ΠΙΟ ΜΠΡΟΣΤΑ

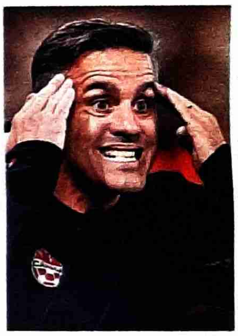

REUTERS

Ο ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ

ΤΖΟΝ ΧΕΡΜΑΝ

Ο 47χρονος τεχνικός του Καναδά είναι ιδιαίτερα αγαπητός στη χώρα και μετά την πρόκριση της ομάδας στο Μουντιάλ θεωρείται και κάτι σαν ήρωας. Αυτό που έχει κερδίσει βέβαια τον κόσμο είναι πάνω από όλα η δουλειά του που βγαίνει και στο γήπεδο. Ο Χέρμαν βασίζεται κυρίως σε ένα σύστημα 3-4-1-2, το οποίο όμως δεν διστάζει να τροποποιεί ανάλογα με τις ανάγκες κάθε αγώνα αλλά και με τη δυναμική του αντιπάλου. Συνήθως προτιμά να έχει δύο αμυντικά χαφ να δουλεύουν ακούραστα στη μεσαία γραμμή για να προστατεύσουν την άμυνα και να δώσουν τη δυνατότητα στους ακραίους να βγουν μπροστά και να συμμετέχουν στην επιθετική ανάπτυξη. Αντεπιθέσεις και ελευθερία κινήσεων στους ποδοσφαιριστές του, είναι δύο από τα βασικά χαρακτηριστικά του παιχνιδιού του.

ΚΑΝΑΔΑΣ

Ο Ελ Κααμπί με πέντε γκολ ήταν ο πρώτος σκόρερ της ομάδας στα προκριματικά και ένα από τα δυνατά «χαρτιά» για το Μαρόκο στο Κατάρ.

REUTERS

Ασράφ Χακίμι

Αγχώνει τα φαβορί

Ο άσος της Παρί Σεν Ζερμέν βρίσκεται στην καλύτερη φάση της καριέρας του και το Μουντιάλ του Κατάρ φαίνεται να έρχεται την κατάλληλη στιγμή

ΤΟΥ **ΣΤΑΥΡΟΥ ΧΑΤΖΑΤΟΓΛΟΥ**

Ο έκτος όμιλος του Μουντιάλ φαντάζει να έχει δύο μεγάλα φαβορί, που είναι το Βέλγιο και η Κροατία, αλλά και δύο αουτσάιντερ που δεν είναι άλλα από τον Καναδά και το Μαρόκο. Αν κάποια από τις δύο τελευταίες δείχνει ικανή να φέρει τα πάνω κάτω και να μπει ανάμεσα στα μεγαθήρια του γκρουπ, αυτή είναι η παρέα του Ασράφ Χακίμι.

Του άσου της Παρί Σεν Ζερμέν που είναι το μεγάλο αστέρι του Μαρόκου και ετοιμάζεται για το δεύτερο Μουντιάλ της καριέρας του, στα 24 του χρόνια. Σε σχέση με το 2018 βέβαια, ο Χακίμι είναι πλέον όχι απλά ένας ολοκληρωμένος ποδοσφαιριστής, αλλά είναι παίκτης που ανήκει στην ελίτ. Για πολλούς μάλιστα θεωρείται ήδη το καλύτερο δεξί μπακ στον κόσμο ή τέλος πάντων ένας από τους τρεις κορυφαίους στη θέση του. Δεν έδωσε τυχαία άλλωστε 60 εκατ. ευρώ (+11 σε μπόνους) η Παρί το καλοκαίρι του 2021 για να τον κάνει δικό της από την Ιντερ η οποία είχε δώσει προηγουμένως άλλα 40 εκατ. ευρώ για να τον αποκτήσει από τη Ρεάλ.

Στο Μαρόκο βέβαια ο Χακίμι δεν αποτελεί μέλος μίας ομάδας με γαλαξία αστέρων, όπως συμβαίνει στην Παρί, ωστόσο το σύνολο του Ουαλίντ Ρεγραγκί δεν στερείται ποιότητας και ταλέντου (βλέπε Ζίγιες, Εν Νεσίρι). Κάτι που έδειξε και στα προκριματικά για το Μουντιάλ όπου έκανε το 6/6 στη δεύτερη φάση, έχοντας δεχτεί μάλιστα μόλις ένα γκολ. Το Μαρόκο πήρε την πρόκριση για το Κατάρ σε διπλό μπαράζ με το Κονγκό το οποίο απέκλεισε με συνολικό σκορ 5-1.

Η πρεμιέρα του Μαρόκου θα είναι δύσκολη αφού στις 23/11 θα παίξει με την Κροατία, στην έκτη του συμμετοχή στο κορυφαίο ποδοσφαιρικό ραντεβού. Αξιομνημόνευτη για τη χώρα ήταν η παρουσία της στο Μουντιάλ του Μεξικού το 1986 όταν είχε τερματίσει πρώτη σε όμιλο με Αγγλία, Πορτογαλία και Πολωνία. Κάτι τέτοιο φαντάζει από δύσκολο έως αδύνατο να συμβεί αυτή τη φορά, ωστόσο το σίγουρο είναι πως στα γήπεδα του Κατάρ θα εμφανιστεί μία πολύ ανταγωνιστική ομάδα, με μεγάλη πίστη στις δυνατότητές της. Στα συν για το Μαρόκο είναι επίσης και το γεγονός πως αναμένεται να έχει αρκετή στήριξη από το κοινό λόγω της τοποθεσίας που διεξάγεται η διοργάνωση.

ΜΑΡΟΚΟ

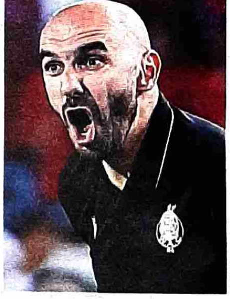

REUTERS

Ο ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ

ΟΥΑΛΙΝΤ ΡΕΓΡΑΓΚΙ

Παρά την πρόκριση της ομάδας στην τελική φάση του Μουντιάλ, ο Βαχίντ Χαλίλχοτζιτς απολύθηκε τον Αύγουστο, πληρώνοντας κυρίως την κακή παρουσία του Μαρόκου στο πρόσφατο Κύπελλο Εθνών Αφρικής, και στη θέση του προσελήφθη ο γαλλικής καταγωγής, Ρεγραγκί. Ο 47χρονος τεχνικός είχε διατελέσει βοηθός προπονητή το 2012-13 στο αντιπροσωπευτικό συγκρότημα και στο διάστημα που έχει αναλάβει δεν πρόλαβε να δείξει κάποιο σοβαρό δείγμα της δουλειάς του. Ουσιαστικά θα μπει κατευθείαν στα βαθιά και θα αποδείξει αν μπορεί να... κολυμπήσει. Το 4-2-3-1 είναι πάντως η διάταξη στην οποία θα βασιστεί εκτός συγκλονιστικού απροόπτου ο Ρεγραγκί που σαν ποδοσφαιριστής αγωνιζόταν ως δεξιός μπακ, με σπουδαιότερους σταθμούς της καριέρας του την Τουλούζ, την Αζαξιό και τη Σανταντέρ.

Οταν ανέλαβε ο Ντάλιτς την Κροατία, δούλεψε για έξι εβδομάδες χωρίς να έχει συμβόλαιο ενώ στο τηλεφώνημα του Σούκερ νόμιζε πως κάποιος του κάνει πλάκα, όπως παραδέχτηκε αργότερα ο ίδιος.

Λούκα Μόντριτς

Εχοντας «χάρτη» το 2018

Για ακόμη μία μεγάλη διοργάνωση ο Λούκα θα ηγηθεί της προσπάθειας της Κροατίας για διάκριση, ίσως στην τελευταία παράστασή του με το εθνόσημο

ΤΟΥ **ΣΤΑΥΡΟΥ ΧΑΤΖΑΤΟΓΛΟΥ**

Μία από τις πιο φορμαρισμένες ομάδες που θα βρεθούν στο Κατάρ, φαίνεται πως είναι η Κροατία. Η φιναλίστ του προηγούμενου Μουντιάλ, βρίσκεται σε πολύ καλό μομέντουμ αφού εκτός από την πρωτιά στον όμιλό της στα προκριματικά, προέρχεται από εξαιρετική παρουσία στο Nations League όπου προκρίθηκε στο Final 4 της διοργάνωσης.

Μαζί με το Βέλγιο οι Κροάτες θεωρούνται τα δύο μεγάλα φαβορί για πρόκριση από τον έκτο όμιλο, με την ομάδα του Ζλάτκο Ντάλιτς να έχει μεγάλες βλέψεις σε ακόμη ένα τουρνουά. Στο τελευταίο μεγάλο τουρνουά για τον ηγέτη αυτής της ομάδας, Λούκα Μόντριτς, ο οποίος σε πρόσφατη συνέντευξή του στη FIFA αποκάλυψε πως στο Κατάρ θα ρίξει αυλαία με το εθνόσημο. Τον χρόνο δεν κατάφερε να τον νικήσει κανείς και στα 37 του χρόνια, σίγουρα ο Μόντριτς έχει κάνει το καθήκον του με την εθνική και με το παραπάνω.

Ο άσος της Ρεάλ ήταν από τους μεγάλους πρωταγωνιστές στην εκπληκτική πορεία της Κροατίας στο προηγούμενο Μουντιάλ και μόνο τυχαία δεν πήρε το βραβείο του καλύτερου παίκτη της διοργάνωσης. Σε μία χρονιά ονειρική για εκείνον αφού κατέκτησε και τη Χρυσή Μπάλα, μπαίνοντας ανάμεσα στο δίπολο των Μέσι και Ρονάλντο. Στο Κατάρ βέβαια ο Μόντριτς δεν θα είναι μόνος του αφού στο ρόστερ της Κροατίας υπάρχουν ποδοσφαιριστές που αγωνίζονται στο κορυφαίο επίπεδο και αποτελούν εγγύηση όλα αυτά τα χρόνια.

Ο Πέρισιτς, ο Κόβασιτς και ο Λόβρεν είναι τρεις παίκτες που μαζί με τον Μόντριτς θεωρούνται οι κολώνες αυτής της ομάδας. Ανάμεσά τους και ο «δικός μας» Ντομαγκόι Βίντα. Ο στόπερ της ΑΕΚ θα είναι στο Κατάρ και δεν αποκλείεται μάλιστα να γράψει ιστορία καθώς θέλει μόλις μία συμμετοχή για να γίνει 100άρης με το εθνόσημο. Εκτός από τις παλιοσειρές υπάρχει και το νέο αίμα. Πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτό του Γκβάρντιολ που από το 2021 ανήκει στη Λειψία. Ο 20χρονος στόπερ ξεχωρίζει για την εξαιρετική του τεχνική, αν και κεντρικός αμυντικός, και στη χώρα του κάνουν λόγο για ένα πολύ μεγάλο και ανερχόμενο ταλέντο.

Η Κροατία κάνει πρεμιέρα με το Μαρόκο στις 23/11 και εκτός από την εξαιρετική της πορεία στα γήπεδα της Ρωσίας, έχει να επιδείξει και την τρίτη θέση στην πρώτη της παρουσία σε Μουντιάλ, το 1998, με ηγέτη τον Ντάβορ Σούκερ. Καθόλου τυχαία, άλλωστε, η Κροατία θεωρείται η πιο επιτυχημένη εθνική ομάδα από όλες όσες προέκυψαν μετά τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας.

ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟ ΒΕΛΓΙΟ ΟΙ ΚΡΟΑΤΕΣ ΘΕΩΡΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΔΥΟ ΦΑΒΟΡΙ ΓΙΑ ΠΡΟΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΤΟΝ 6ο ΟΜΙΛΟ, ΜΕ ΤΗΝ ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ ΖΛΑΤΚΟ ΝΤΑΛΙΤΣ ΝΑ ΕΧΕΙ ΜΕΓΑΛΕΣ ΒΛΕΨΕΙΣ

REUTERS

ΚΡΟΑΤΙΑ

REUTERS

Ο ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ

ΖΛΑΤΚΟ ΝΤΑΛΙΤΣ

Η περίπτωση του Ντάλιτς είναι σίγουρα από τις πιο ενδιαφέρουσες των 32 προπονητών που θα βρεθούν σε αυτό το Μουντιάλ. Και αυτό γιατί ήρθε κάπως... ουρανοκατέβατος τον Οκτώβριο του 2017 στον πάγκο της Κροατίας, αρχικά σαν προσωρινός, για να αποδείξει εμπράκτως πως ουδέν μονιμότερον του προσωρινού. Η Κροατία έπαιζε την πρόκρισή της στο Μουντιάλ της Ρωσίας όταν απολύθηκε ο προκάτοχός του Αντε Τσάτσιτς και 48 ώρες πριν από το κρίσιμο παιχνίδι με την Ουκρανία ο Ντάβορ Σούκερ τηλεφώνησε στον Ντάλιτς για να αναλάβει την τεχνική ηγεσία. Ο 56χρονος τεχνικός δεν είχε στο βιογραφικό του μέχρι τότε κάποια ιδιαίτερη επιτυχία. Κι όμως κατάφερε να βγάλει δεύτερη στον όμιλο την Κροατία και να αποκλείσει την Ελλάδα στο μπαράζ, κλείνοντας εισιτήριο για Ρωσία.

Η Βραζιλία, η μοναδική χώρα που δεν έχει λείψει ποτέ από τελική φάση Παγκοσμίου Κυπέλλου ήταν η πρώτη εθνική ομάδα που κατέκτησε το Παγκόσμιο Κύπελλο σε άλλη ήπειρο από τη δική της (1958 στη Σουηδία) και παραμένει η μόνη χώρα που το έχει κάνει δύο φορές (και το 2002 στην Ιαπωνία).

Νεϊμάρ

Ο ήρωας της Σελεσάο

Γεμάτη έμπειρους παίκτες και με το βλέμμα καρφωμένο στο τρόπαιο, βλέπει στον άσο της Παρί αυτόν που θα την πάρει από το χέρι και θα την πάει στη Γη της Επαγγελίας

ΤΟΥ **ΓΙΑΝΝΗ ΛΑΜΠΙΡΗ**

REUTERS

Το άκρως αντιαθλητικό (και κάτι παραπάνω) χτύπημα του Κολομβιανού Καμίλο Ζούνιγκα με το γόνατο πάνω στην πλάτη του Νεϊμάρ, στον προημιτελικό Βραζιλίας - Κολομβίας του Μουντιάλ 2014, «πόνεσε» ένα ολόκληρο έθνος.

Η – έτσι και αλλιώς όχι αντάξια της διοργάνωσης που φιλοξενούσε – Βραζιλία έχανε τον ηγέτη της και γινόταν έρμαιο στις διαθέσεις των Γερμανών στα ημιτελικά (7-1) με μια χώρα να βυθίζεται στη θλίψη. Την ίδια ώρα ο Νεϊμάρ ζούσε το δικό του δράμα, καθώς υπήρχε ορατός ο κίνδυνος να μείνει ακόμα και ανάπηρος από το χτύπημα που είχε δεχθεί στην οσφυϊκή μοίρα της σπονδυλικής του στήλης. Δύο χρόνια αργότερα, στο Μαρακανά του Ρίο, γινόταν ο ήρωας (και πάλι) των Βραζιλιάνων χαρίζοντάς τους το πρώτο χρυσό ολυμπιακό μετάλλιο στην ιστορία τους ευστοχώντας στο κρίσιμο τελευταίο πέναλτι της διαδικασίας με αντίπαλο – πώς τα φέρνει καμιά φορά η μοίρα – τη Γερμανία! Ομως κακά τα ψέματα, οι συμπατριώτες του θέλουν να δουν τον βιρτουόζο άσο της Παρί Σεν Ζερμέν να τους οδηγεί στη γη της επαγγελίας στο Κατάρ, δηλαδή στην κατάκτηση του 6ου Παγκοσμίου Κυπέλλου της ιστορίας τους, καθώς ήδη έχει συμπληρωθεί μια 20ετία από τον τελευταίο θρίαμβο στη γήπεδα της Νότιας Κορέας και της Ιαπωνίας (2002). Η Βραζιλία από τότε πέφτει πάντα θύμα μιας παραδοσιακής ευρωπαϊκής ομάδας (Γαλλία 2006, Ολλανδία 2010, Γερμανία 2014, Βέλγιο 2018) και θέλει να σπάσει αυτή την... κατάρα στα γήπεδα του Κατάρ και να πάρει για μια ακόμα φορά (που αν τα καταφέρει θα είναι η 3η) το Μουντιάλ μακριά από την ήπειρό της. Μια ομάδα που έχει παίκτες με μεγάλη εμπειρία (Αλισον, Μαρκίνιος, Ντάνι Αλβες, Νεϊμάρ, Τιάγκο Σίλβα, Κασεμίρο, Φαμπίνιο, Φρεντ) αλλά ψάχνει αυτόν που θα την πάρει από το χέρι για να περάσει σε πρώτη φάση τον μεγάλο σκόπελο του προημιτελικού που τη «στοιχειώνει» μετά το 2002 και όποτε αγωνίζεται μακριά από την πατρίδα. Δεν είναι τυχαίο πως ο νυν τεχνικός της, ο Τίτε, ζητά με κάθε ευκαιρία από την ομοσπονδία φιλικά με ευρωπαϊκές χώρες, καθώς γνωρίζει το πόσο σημαντικό είναι να έχουν οι παίκτες του τέτοιες εμπειρίες. Δυστυχώς για αυτόν με την έλευση του κορωνοϊού και το κλείσιμο των συνόρων στις περισσότερες χώρες κάτι τέτοιο δεν έγινε εφικτό και είναι κάτι που η Βραζιλία το υπολογίζει ιδιαίτερα. Μπορεί να είναι πρώτη στην παγκόσμια κατάταξη, μπορεί η λάμψη της να θαμπώνει τα πλήθη, αλλά πρώτα θα πρέπει να αποδείξει στο χορτάρι τον τίτλο του φαβορί.

ΜΙΑ ΟΜΑΔΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΠΑΙΚΤΕΣ ΜΕ ΜΕΓΑΛΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΨΑΧΝΕΙ ΑΥΤΟΝ ΠΟΥ ΘΑ ΤΗΝ ΠΑΡΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΧΕΡΙ...

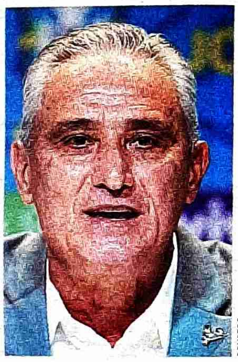

REUTERS

Ο ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ

ΤΙΤΕ

Είναι από τις σπάνιες περιπτώσεις που ενώ επί θητείας του η Βραζιλία έχασε την ευκαιρία να διεκδικήσει ένα Μουντιάλ μέχρι το φινάλε, πριν από 4 χρόνια στα γήπεδα της Ρωσίας, η ομοσπονδία τον κράτησε στη θέση του καθώς είχε δει κάτι καλό και μάλιστα τον στήριξε και μετά την ήττα στον τελικό του Κόπα Αμέρικα από την αιώνια αντίπαλο Αργεντινή. «Αρχίζω να την... κλωτσάω τη γυναίκα μου τα ξημερώματα, η αδρεναλίνη ανεβαίνει και είναι αυτή που μου λέει να ηρεμήσω. Ξύπνησα στις τέσσερις το πρωί κοιτάζοντας το ξυπνητήρι. Για μένα υπάρχει ο αθλητής αλλά πρώτα είναι ο άντρας, ο γιος, ο πατέρας και ο άνθρωπος που πρέπει να γίνονται σεβαστοί» τόνισε σε συνέντευξή του πριν απ' την επιλογή της 26άδας για το Μουντιάλ του Κατάρ δείχνοντας και πόσο πιεσμένος είναι και ο ίδιος.

ΒΡΑΖΙΛΙΑ

Η Σερβία επιστρέφει σε Μουντιάλ μετά το 2010 στη Νότια Αφρική. Σε 11 συμμετοχές η καλύτερη θέση της είναι η 4η (1930 και 1962) ως Γιουγκοσλαβία ενώ άλλες τρεις φορές έφτασε μέχρι τα προημιτελικά (1954, 1958, 1990).

ΜΟΥΝΤΙΑΛ 2022

ΟΜΑΔΑ 35

7ος ΟΜΙΛΟΣ

REUTERS

Ντούσαν Τάντιτς

Ο δικός της maestro

Ενορχηστρωτής, εμψυχωτής, ηγέτης. Εχει όλα τα φόντα να οδηγήσει μια ομάδα μονίμως υπό πίεση στην επόμενη φάση

ΤΟΥ **ΓΙΑΝΝΗ ΛΑΜΠΙΡΗ**

«Ανσου αρέσει το ποδόσφαιρο, έρχεσαι στο γήπεδο για να δεις παίκτες σαν τον Ντούσαν. Αντιμετωπίζει κάθε αγώνα, σαν να είναι τελικός και οι κινήσεις του είναι αυτές που ξεσηκώνουν το κοινό». Ετσι είχε περιγράψει τον Ντούσαν Τάντιτς, ο μεγάλος Ρόναλντ Κούμαν, όταν τον είχε το 2014 στη Σαουθάμπτον.

Από τότε ο 33χρονος – πλέον – επιθετικός του Αγιαξ όχι απλά έχει ωριμάσει αλλά οδήγησε την αγαπημένη του Σερβία σε ένα ακόμα Παγκόσμιο Κύπελλο. Σε εκείνο το αξέχαστο παιχνίδι με την Πορτογαλία στο Ντα Λουζ της Λισαβόνας, τον περασμένο Νοέμβριο όταν οι γηπεδούχοι μπήκαν μπροστά στο σκορ από το 2ο κιόλας λεπτό οι περισσότεροι στη Σερβία προετοιμάζονταν για τα μπαράζ καθώς για να έβγαινε πρώτη στον όμιλο (και να έπαιρνε απευθείας πρόκριση) ήθελε νίκη. Ο Τάντιτς ήταν αυτός που ισοφάρισε στο 33' και στα αποδυτήρια στο ημίχρονο «έφτιαξε» τους συμπαίκτες του.

«Εδώ είναι η ευκαιρία μας, αρκεί να το πιστέψουμε» τους είπε και μπήκαν με το μαχαίρι στα δόντια. Το ματς έγινε ροντέο και λίγο πριν από το τελευταίο τριπλό σφύριγμα του ρέφερι ο Τάντιτς βρήκε τον Μίτροβιτς ο οποίος ολοκλήρωσε μια επική ανατροπή (2-1) και έστειλε τη Σερβία απευθείας στο Μουντιάλ.

Το προσωνύμιό της ιδιαίτερα από την εποχή που ήταν ακόμα ενιαία Γιουγκοσλαβία ήταν «Η Βραζιλία της Ευρώπης» αλλά αυτό δεν το εξαργύρωσε με τίποτε παραπάνω από έναν χαμένο τελικό (και μάλιστα και με επαναληπτικό) Euro το 1968 και δύο φορές από μια 4η θέση σε Μουντιάλ στο μακρινό 1930 στην Ουρουγουάη και το 1962 στη Χιλή.

Οταν ο Τάντιτς είχε αποκλείσει σχεδόν μόνος του τη Ρεάλ Μαδρίτης (με δύο ασίστ και ένα γκολ σε εκείνο το 4-1 του Αγιαξ) στο καλύτερο παιχνίδι της καριέρας του, τα ξένα μέσα τον ρώτησαν το μυστικό του:

«Απλά θέλεις να νιώθεις ελεύθερος. Κάθε παίκτης μπορεί να κάνει τα καλύτερα, όταν είναι ελεύθερος» είχε απαντήσει και ουσιαστικά συμπλήρωνε μια παλαιότερη τοποθέτησή του για το ποδόσφαιρο στην πατρίδα του.

«Στη Σερβία, η πίεση είναι απίστευτη. Οταν χάνουμε ένα ματς, είναι σαν να έχει πεθάνει κάποιος. Μας βάζουν σε ξενοδοχείο μετά το παιχνίδι. Ερχονται οι φίλαθλοι και κλωτσούν τους παίκτες. Και η ομάδα δεν δίνει τον μισθό στην ώρα του» είχε πει και ο νοών νοείτω.

Με πρότυπο τον Γιόχαν Κρόιφ και μετά τον Ζινεντίν Ζιντάν, ο Τάντιτς είχε ξεσπάσει σε λυγμούς το 1998 όταν 9 ετών είδε τους παιχταράδες της Γιουγκοσλαβίας να μένουν εκτός από την Ολλανδία και τώρα θέλει να τους οδηγήσει τουλάχιστον στα νοκάουτ.

ΣΕΡΒΙΑ

REUTERS

ΟΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ

ΝΤΡΑΓΚΑΝ ΣΤΟΪΚΟΒΙΤΣ

Βιρτουόζος της μπάλας από τους λίγους, είναι ένας εκ των κορυφαίων μπαλαδόρων που έβγαλε ποτέ το ποδόσφαιρο των Πλάβι. Πλέον στον ρόλο του προπονητή (από τον Μάρτιο του 2021) της Σερβίας, λες και η μοίρα τον έχει φέρει σε αυτή η θέση για να πάρει τη ρεβάνς. Στη μεγάλη Γιουγκοσλαβία του Ιβιτσα Οσιμ, στο Μουντιάλ της Ιταλίας το 1990, απέκλεισε σχεδόν μόνος του την Ισπανία στους «16» με δύο γκολάρες και κόντρα στην Αργεντινή στα προημιτελικά αν και με 10 παίκτες (λόγω αποβολής του Σαμπανάτζοβιτς) ο «Πίξι» ήταν μια ομάδα μόνος του. Στη διαδικασία των πέναλτι ήταν ο μόνος που έστειλε στην άλλη γωνία τον μετρ των αποκρούσεων Γκοϊκοετσέα, αλλά η μπάλα σταμάτησε στο οριζόντιο δοκάρι. Ο Αργεντίνος σταμάτησε δύο συμπαίκτες του Στοϊκοβιτς μετά και όλα τελείωσαν.

Η διοργανώτρια του Παγκοσμίου Κυπέλλου του 1954, θα συμμετάσχει για 12η φορά στο κορυφαίο ποδοσφαιρικό ραντεβού όπου τρεις φορές έχει φτάσει μέχρι τα προημιτελικά (1934, 1938, 1954).

Χάρις Σεφέροβιτς

Στόχος το κάτι παραπάνω

Με σταθερή παρουσία στα Μουντιάλ εδώ και 16 χρόνια, ο στόχος είναι να περάσουν από τους ομίλους και να ξορκίσουν τον δαίμονα του αποκλεισμού στη φάση των 16

ΤΟΥ **ΓΙΑΝΝΗ ΛΑΜΠΙΡΗ**

Τέτοιες μέρες, στις 15 Νοεμβρίου του 2009, ο Χάρις Σεφέροβιτς ζούσε το όνειρο της ζωής του. Το δικό του γκολ στον τελικό του Παγκοσμίου Πρωταθλήματος Κ17 στη Νιγηρία χάριζε τον τίτλο στην Ελβετία (1-0) απέναντι στη γηπεδούχο και μεγάλο φαβορί Νιγηρία (πολυνίκης της διοργάνωσης). Ο βοσνιακής καταγωγής επιθετικός δεν είχε κλείσει ακόμα τα 17 και πλέον ονειρευόταν να οδηγήσει ψηλά και την ομάδα των ανδρών της χώρας που αποτέλεσε το καταφύγιο των γονιών του, Μουσταφά και Σεφίκα, οι οποίοι εγκατέλειψαν λόγω πολέμου τη Βοσνία και Ερζεγοβίνη και πήγαν στην Ελβετία, εκεί όπου έφεραν και στον κόσμο τον κανακάρη τους, στο Ζούρζι του Καντονίου της Λουκέρνης, στο βόρειο άκρο της λίμνης Σεμπάχ. Η Ελβετία συμπληρώνει πλέον μια 16ετία σταθερής παρουσίας στο παγκόσμιο στερέωμα, καθώς δίνει ανελλιπώς το «παρών» σε Μουντιάλ από το 2006 και ο στόχος είναι να πιάσει – κάποια στιγμή – το υψηλότερο ρεκόρ της που παραπέμπει στο μακρινό 1954 όταν διοργάνωσε το Παγκόσμιο Κύπελλο και έφτασε μέχρι τα προημιτελικά.

Εκεί που προηγήθηκε 3-0 μέσα σε τέσσερα λεπτά, ισοφαρίστηκε σε 3-3 μέσα σε τρία λεπτά και αποκλείστηκε τελικά από την Αυστρία με 7-5 στον πιο παραγωγικό αγώνα Μουντιάλ στην ιστορία (12 γκολ). Η σταθερότητα αυτής της ομάδας είναι αξιοζήλευτη και μάλιστα αυτή τη φορά άφησε δεύτερη στον προκριματικό όμιλο την πρωταθλήτρια Ευρώπης Ιταλία, η οποία στη συνέχεια έπαθε το κάζο του αποκλεισμού από τη Βόρεια Μακεδονία. Πριν από 4 χρόνια στα γήπεδα της Ρωσίας, σε έναν πανομοιότυπο όμιλο με τον τωρινό, με Βραζιλία και Σερβία πάλι παρέα (με το Καμερούν φέτος να παίρνει τη θέση της Κόστα Ρίκα τότε), οι Ελβετοί πέρασαν αήττητοι στα νοκάουτ όπου έχασαν όμως από τη Σουηδία (1-0) στις «16».

Με το ίδιο σκορ, αλλά με πολύ πιο δραματικό τρόπο (με το γκολ του Ντι Μαρία στο 118') είχαν αποκλειστεί στην παράταση από την Αργεντινή στο Σάο Πάολο το 2014 και πάλι στις «16», όπου φτάνουν στα 3 από τα 4 τελευταία Μουντιάλ (μόνο το 2010 είχαν αποκλειστεί στους ομίλους).

Δεδομένου ότι η εθνική ομάδα αποτελείται από ένα μωσαϊκό παικτών πολλών εθνικοτήτων και με αφορμή τον προκλητικό πανηγυρισμό με το σήμα του αετού από τους Γκράνιτ Τσάκα και Τζέρνταν Σακίρι το 2018 στην ανατροπή του αγώνα με τη Σερβία, η ομοσπονδία έχει απαγορέψει ρητώς σε παίκτες με αλβανικές ρίζες να πανηγυρίζουν σχηματίζοντας τον δικέφαλο αετό.

Η ΕΛΒΕΤΙΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΕΙ ΠΛΕΟΝ ΜΙΑ 16ΕΤΙΑ ΣΤΑΘΕΡΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΣΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΣΤΕΡΕΩΜΑ, ΚΑΘΩΣ ΔΙΝΕΙ ΑΝΕΛΛΙΠΩΣ ΤΟ «ΠΑΡΩΝ» ΣΕ ΜΟΥΝΤΙΑΛ ΑΠΟ ΤΟ 2006

ΕΛΒΕΤΙΑ

REUTERS

Ο ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ

ΜΟΥΡΑΤ ΓΙΑΚΙΝ

Η Ελβετία τα τελευταία επτά χρόνια ήταν συνώνυμο με τον Βλάντιμιρ Πέτκοβιτς, τον προπονητή που την είχε οδηγήσει στα τελευταία δύο Μουντιάλ (2014 και 2018) και μέχρι τα προημιτελικά του Euro 2020, αλλά αποχώρησε για να αναλάβει την Μπορντό. Η σκυτάλη δόθηκε σε ένα παλιό κεντρικό αμυντικό της Εθνικής (με 49 συμμετοχές), τον Μουράτ Γιακίν, ο οποίος μάλιστα έκανε ντεμπούτο στο φιλικό με την Ελλάδα πριν από 13 μήνες. Η συμπαγής άμυνα που αποτελούσε πάντα τα τελευταία χρόνια το μεγάλο της όπλο, ο Γιακίν (ως βετεράνος αμυντικός) θέλει να το διατηρήσει και γιατί όχι να το τελειοποιήσει. Τα πρώτα δείγματα δεν ήταν ενθαρρυντικά καθώς στο Nations League είχε τρεις ήττες από Τσεχία, Πορτογαλία και Ισπανία. Όμως έβγαλε αντίδραση, στα τρία τελευταία ματς και με ισάριθμες νίκες επί των ίδιων αντιπάλων απέφυγε τον υποβιβασμό από την Α' κατηγορία.

8η συμμετοχή του Καμερούν σε Μουντιάλ (1982, 1990, 1994, 1998, 2002, 2010 και 2014 οι προηγούμενες) και το γεγονός ότι ήταν η πρώτη ομάδα από την Αφρική που προκρίθηκε ποτέ σε νοκ-άουτ φάση (προημιτελικά το 1990) είναι ο τίτλος τιμής

Ερικ Μαξίμ Τσούπο-Μότινγκ

Θέλουν να ξορκίσουν το 2014

Μετά τη χιτσκοκική πρόκριση της Εθνικής του στην τελική φάση του Μουντιάλ, ο άσος της Μπάγερν Μονάχου θέλει να εξαντλήσει κάθε πιθανότητα να συνεχίσει στην επόμενη φάση

ΤΟΥ **ΓΙΑΝΝΗ ΛΑΜΠΙΡΗ**

Στα 33 του χρόνια, ο Ερικ Μαξίμ Τσούπο-Μότινγκ στο τελευταίο του πιθανότατα Παγκόσμιο Κύπελλο θέλει να ξορκίσει το... φάντασμα της τελευταίας του συμμετοχής στο μακρινό 2014 στα γήπεδα της Βραζιλίας. Τότε που το Καμερούν πέρασε και δεν ακούμπησε με τρεις ήττες (1-0 από Μεξικό, 4-1 από Βραζιλία και 4-0 από Κροατία) και μία από τις χειρότερες εμφανίσεις στην ιστορία της χώρας.

Ο άσος της Μπάγερν Μονάχου που απάντησε στο γήπεδο στους επικριτές του ότι έχει μόνο... καλό μάνατζερ (με μεταγραφές στη Στόουκ, την Παρί Σεν Ζερμέν και την τελευταία διετία στην Μπάγερν) είναι ο άνθρωπος πάνω στον οποίο θέλει το Καμερούν να στηριχθεί στο Μουντιάλ του Κατάρ.

Οντας σε έναν πολύ δύσκολο όμιλο με αντιπάλους τη Βραζιλία (όπου ο Τσούπο-Μότινγκ θα τα ξαναπεί με τον καλό του φίλο – από την Παρί – Νεϊμάρ), την Ελβετία και τη Σερβία η αφρικανική ομάδα έχει πολύ μικρές πιθανότητες διάκρισης,αλλά θέλει να τις εξαντλήσει.

Ο διεθνής επιθετικός, που είχε παίξει με τις εθνικές ομάδες νέων της Γερμανίας αλλά διάλεξε τη μητέρα πατρίδα όταν ήρθε η ώρα στα πρώτα του βήματα στο Μόναχο, είχε δημιουργήσει πολύ περισσότερο ντόρο όχι με το ποδοσφαιρικό του ταλέντο, αλλά με το γεγονός ότι ήταν στο γκρουπ των ανεμβολίαστων – για τον κορωνοϊό – παικτών μαζί με τους Κίμιχ, Κουζάνς, Γκνάμπρι και Μουσιάλα.

Πρόσφατα η ομοσπονδία διέκοψε μονομερώς την ιστορική συνεργασία της με τη Le Coq Sportif και συμφώνησε σε νέο συμβόλαιο για τη φανέλα με την One All Sports, κάτι που προκάλεσε έκπληξη, αλλά αποτελεί – με βάση τα λεγόμενα των ανθρώπων της ομοσπονδίας – την πιο προσοδοφόρα συμφωνία που έχει συνάψει ποτέ το Καμερούν και εκτός από τα ρούχα για όλες τις ομάδες το deal περιλαμβάνει και ένα πούλμαν VIP για την ανδρική ομάδα.

Μονόδρομος η πρόκριση

Το Καμερούν χάνοντας από την Αίγυπτο στα πέναλτι την πρόκριση για τον τελικό του Κυπέλλου Εθνών Αφρικής, την τελική φάση του οποίου φιλοξένησε, είχε μονόδρομο την πρόκριση στο Μουντιάλ που την πήρε με χιτσκοκικό τρόπο. Αν και ηττήθηκε στην έδρα του από την Αλγερία (1-0) απάντησε με το ίδιο νόμισμα με γκολ του Τσούπο-Μότινγκ (1-0) εκτός έδρας. Στο 117' της παράτασης οι Αλγερινοί ισοφάρισαν με τον Τουμπά και αγκάλιασαν την πρόκριση, η οποία όμως πήγε τελικά στο Καμερούν με το απίθανο γκολ του Εκαμπί στο 4ο λεπτό των καθυστερήσεων της παράτασης (2-1 και πρόκριση με τα εκτός έδρας γκολ).

ΚΑΜΕΡΟΥΝ

Ο ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ

ΡΙΓΚΟΜΠΕΡΤ ΣΟΝΓΚ

Στα νιάτα του ο Ριγκομπέρτ Σονγκ ήταν ένας εξαιρετικός αμυντικός κάνοντας καριέρα τόσο στην Πρέμιερ Λιγκ (Λίβερπουλ και Γουέστ Χαμ) όσο και αργότερα στο τουρκικό πρωτάθλημα (Τράμπζονσπορ και Γαλατάσαραϊ) ενώ ήταν από τους κορυφαίους παίκτες της εθνικής του. Ως τεχνικός, ανέλαβε την εθνική ομάδα της χώρας του τον περασμένο Μάρτιο, όλοι ελπίζουν ότι θα εμπνεύσει τους παίκτες ώστε η εθνική να κάνει μια ανάλογη εμφάνιση με τις δοξασμένες μέρες της δεκαετίας του 1990 (πρόκριση στα προημιτελικά για την παρέα του Μιλά στα γήπεδα της Ιταλίας). Αλλωστε και ο ίδιος ήταν μέλος της εθνικής στα Μουντιάλ 1994, 1998, 2002 και 2010, ο νεότερος που έπαιξε ποτέ για το Καμερούν (17 ετών το 1994) και ο πρώτος που αποβλήθηκε σε δύο συνεχόμενες διοργανώσεις (1994 με Βραζιλία και 1998 με Χιλή).

7 συνεχόμενες παρουσίες σε Παγκόσμιο Κύπελλο για την Πορτογαλία. Είχε αγωνιστεί το 1966 και το 1986, επανεμφανίστηκε το 2002 και δεν έχει λείψει ποτέ την τελευταία εικοσαετία.

Κριστιάνο Ρονάλντο

Το απόλυτο σημείο αναφοράς

Ο πρώτος σκόρερ όλων των εποχών στην ιστορία των εθνικών ομάδων θέλει να οδηγήσει τη χώρα του σε μία ακόμα μεγάλη επιτυχία

ΤΟΥ **ΒΑΣΙΛΗ ΜΟΙΡΩΤΣΟΥ**

Η κάτοχος του Euro 2016 και του πρώτου Nations League στην ιστορία, αυτού του 2019, αποτελεί πλέον μία από τις παραδοσιακές δυνάμεις σε επίπεδο εθνικών ομάδων. Με συνέπεια στη συμμετοχή της στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις και με τον ίδιο προπονητή εδώ και μία οκταετία. Ο Φερνάντο Σάντος βρίσκεται στο τιμόνι από τον Σεπτέμβριο του 2014. Και με τον Κριστιάνο Ρονάλντο εδώ και περίπου μία 15ετία να ηγείται των προσπαθειών για ομάδα με πλούσιο ταλέντο κατά καιρούς στο ρόστερ της. Στις τελευταίες δύο μεγάλες διοργανώσεις που συμμετείχε, κατάφερε να φτάσει μέχρι τη νοκάουτ φάση, γνωρίζοντας τον αποκλεισμό στον γύρο των 16 και στις δύο περιπτώσεις. Στο προηγούμενο Μουντιάλ (το 2018, στη Ρωσία), είχε χάσει από την Ουρουγουάη με 2-1, ενώ στο Euro 2020 ηττήθηκε από το Βέλγιο με 1-0.

Με 117 γκολ σε 191 συμμετοχές ο Κριστιάνο Ρονάλντο δεν ηγείται απλά των προσπαθειών της Εθνικής Πορτογαλίας, αλλά είναι το απόλυτο σημείο αναφοράς. Και στα 38 του χρόνια έτοιμος για την τελευταία παράσταση της καριέρας του σε παγκόσμιο επίπεδο. Ο Πορτογάλος είναι ο νούμερο ένα σκόρερ όλων των εποχών στις εθνικές ομάδες έχοντας ξεπεράσει από τον Σεπτέμβριο του 2021 τον Ιρανό Αλί Νταεΐ που είχε τελειώσει την καριέρα του με 109 γκολ. Τότε, σε ένα ματς για τα προκριματικά του Παγκοσμίου Κυπέλλου απέναντι στην Ιρλανδία ο Κριστιάνο είχε σημειώσει το 110ο γκολ του με το εθνόσημο, πλέον έχει τον μυθικό αριθμό των 117, έχοντας σκοράρει εναντίον 45 χωρών στην απίστευτη καριέρα του. Ενας αληθινός ποδοσφαιρικός μύθος. Η φετινή του παρουσία στη Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ πάντως και η προβληματική σχέση που έχει αναπτύξει με τον προπονητή της ομάδας Τεν Χάαγκ είχαν φέρει έναν προβληματισμό στις τάξεις της Εθνικής Πορτογαλίας, αλλά ο Φερνάντο Σάντος προστάτεψε δημόσια τον ποδοσφαιριστή του, λέγοντας πως παραμένει ο απόλυτος ηγέτης της εθνικής ομάδας.

Ο Κριστιάνο δεν θα είναι μόνος, καθώς το φετινό ρόστερ της Πορτογαλίας είναι καλύτερο και από εκείνο του 2016 που ανέβηκε στην κορυφή της Ευρώπης. Παίκτες όπως ο Ζοάο Φέλιξ της Μπενφίκα, ο Λεάο της Μίλαν, ο Μπερνάρντο Σίλβα και ο Κανσέλο της Μάντσεστερ Σίτι, ο Ζοάο Μάριο της Μπενφίκα, ο Μπρούνο Φερνάντες της Γιουνάιτεντ, οι Νταλότ, Ντίας, Καράλιο, Νέβες, Αντρέ Σίλβα. Ενα ρόστερ γεμάτο με αστέρια, με παίκτες από το υψηλότερο επίπεδο του ευρωπαϊκού ποδοσφαίρου, είναι ικανό να κάνει το έθνος να ονειρεύεται ξανά. Κάτι παραπάνω από την πρόκριση στους 16 που πέτυχε στο προηγούμενο Παγκόσμιο Κύπελλο.

Ο ΚΡΙΣΤΙΑΝΟ ΔΕΝ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΣ, ΚΑΘΩΣ ΤΟ ΦΕΤΙΝΟ ΡΟΣΤΕΡ ΤΗΣ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΚΑΙ ΑΠΟ ΕΚΕΙΝΟ ΤΟΥ 2016

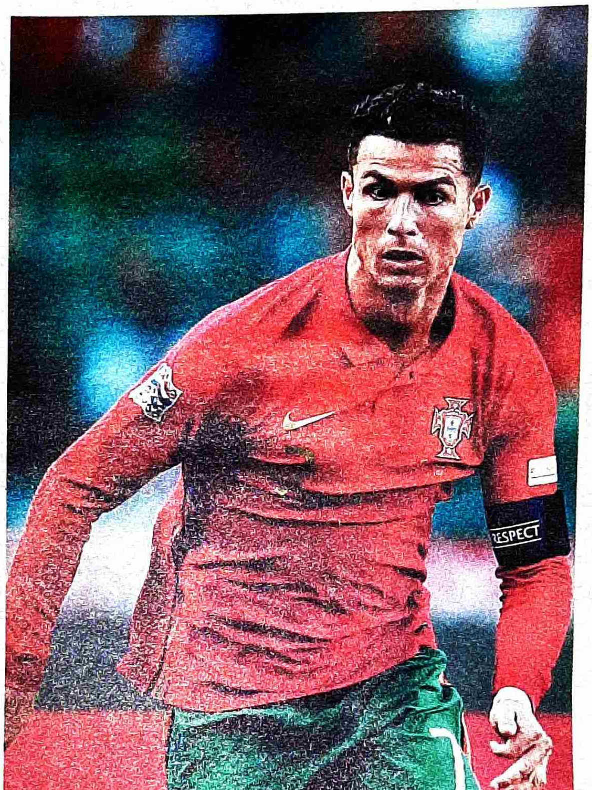

REUTERS

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

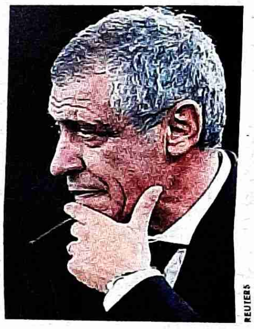

REUTERS

Ο ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ

ΦΕΡΝΑΝΤΟ ΣΑΝΤΟΣ

Από τις 23 Σεπτεμβρίου 2014, μετά τη θητεία του στον πάγκο της εθνικής Ελλάδος, ο Φερνάντο Σάντος έκανε το όνειρό του πραγματικότητα. Ανέλαβε τον πάγκο της Πορτογαλίας και 8 χρόνια αργότερα θεωρείται ίσως ο κορυφαίος ομοσπονδιακός προπονητής στην ιστορία. Ο 68χρονος πλέον προπονητής οδήγησε την Πορτογαλία στην κατάκτηση του EURO 2016 και του Nations League (2019), ενώ έχει και μία τρίτη θέση στο Confederations Cup (2017). Μετράει 64 νίκες, 21 ισοπαλίες και 18 ισοπαλίες με την Πορτογαλία και αποτελεί έναν από τους πιο έμπειρους τεχνικούς που θα βρεθούν στο Κατάρ. Σε συλλογικό επίπεδο, έχει κατακτήσει ένα πρωτάθλημα Πορτογαλίας (1999 με την Πόρτο), δύο Κύπελλα Πορτογαλίας (2000 και 2001 με την Πόρτο) και δύο Σούπερ Καπ Πορτογαλίας (1998 και 1999 με την Πόρτο), αλλά και ένα Κύπελλο Ελλάδας με την ΑΕΚ (2002).

4η συμμετοχή σε Παγκόσμιο Κύπελλο για τους Γκανέζους, οι οποίοι έχουν κατακτήσει τέσσερις φορές το Κύπελλο Εθνών Αφρικής. Το 1963, το 1965, το 1978 και το 1982.

Τόμας Παρτέι

Το ισχυρό αουτσάιντερ του ομίλου

Με 3-4 μονάδες που έχουν μεγάλη εμπειρία σε υψηλό επίπεδο, αλλά με προπονητή άπειρο σε αυτές τις καταστάσεις, η Εθνική Γκάνας πηγαίνει στο Κατάρ για την έκπληξη

ΤΟΥ **ΒΑΣΙΛΗ ΜΟΙΡΩΤΣΟΥ**

Εμφανίστηκε στο παγκόσμιο ποδοσφαιρικό στερέωμα το 2006. Τότε ήταν που η Γκάνα για πρώτη φορά, στα γήπεδα της Γερμανίας, αγωνίστηκε σε Παγκόσμιο Κύπελλο. Το έκανε άλλες δύο φορές συνεχόμενες. Το 2010, όπου πέτυχε μια σπουδαία επιτυχία φτάνοντας μέχρι τα προημιτελικά της διοργάνωσης και το 2014. Δεν ήταν στη Ρωσία πριν από τέσσερα χρόνια, κυρίως λόγω των εσωτερικών προβλημάτων που ταλαιπώρησαν το αντιπροσωπευτικό συγκρότημα, επιστρέφει για να αγωνιστεί στα γήπεδα του Κατάρ έπειτα από μια πρόκριση... θρίλερ.

Ο δρόμος της προς το Κατάρ και τα τελικά του Μουντιάλ 2022 είχε δύο φάσεις. Στην πρώτη πρώτευσε σε όμιλο τεσσάρων ομάδων, στις λεπτομέρειες. Συγκέντρωσε 13 βαθμούς, όσους και η Νότια Αφρική (την κέρδισε εντός με 1-0 την τελευταία αγωνιστική), με την οποία είχε και την ίδια διαφορά τερμάτων (+4), όμως σημείωσε ένα γκολ παραπάνω (7 έναντι 6) κι αυτό της έδωσε το εισιτήριο για τον 2ο γύρο. Εκεί αντιμετώπισε σε διπλά ματς τη Νιγηρία. Εφερε 0-0 στο πρώτο εντός έδρας ματς, απέσπασε 1-1 στη ρεβάνς και πέρασε χάρη στο εκτός έδρας γκολ. Με λίγα λόγια; Οι Γκανέζοι είναι στο Μουντιάλ εξαιτίας δύο γκολ. Ενα παραπάνω από τη Ν. Αφρική και ένα εκτός έδρας απέναντι στη Νιγηρία.

Ο Τόμας Παρτέι, που αγωνίζεται στην Premier League με τη φανέλα της πρωτοπόρου Αρσεναλ, είναι εκείνος που έχει τον ηγετικό ρόλο μέσα στο γήπεδο. Το 2018 και το 2019 κατέκτησε το βραβείο του καλύτερου γκανέζου ποδοσφαιριστή, έκανε το ντεμπούτο του με τη φανέλα της εθνικής του ομάδας το 2016 και έκτοτε μετράει 40 συμμετοχές και 13 γκολ. Με μεγάλη εμπειρία στο υψηλότερο επίπεδο, μέλος της Ατλέτικο Μαδρίτης από το 2015 έως το 2020 όταν η Αρσεναλ κινήθηκε και τον έκανε δικό της. Δεν είναι μόνος του. Το ρόστερ της Γκάνας διαθέτει ποδοσφαιριστές υψηλού επιπέδου, που αγωνίζονται σε μεγάλα πρωταθλήματα και κάνουν τη διαφορά στις ομάδες τους. Οπως ο Ινιάκι Ουίλιαμς της Αθλέτικ Μπιλμπάο, ο Τζόρνταν Αγιού της Κρίσταλ Πάλας, ο Μοχάμεντ Κούντους του Αγιαξ, αλλά και ο Αντρέ Αγιού που βγάζει το... ψωμί του στην Αλ Σαντ. Ο έμπειρος μεσοεπιθετικός έχει ήδη 107 συμμετοχές με τη φανέλα του αντιπροσωπευτικού συγκροτήματος της χώρας και είναι έτοιμος να γράψει ιστορία. Να περάσει το ρεκόρ των 109 συμμετοχών του Γκίαν Ασαμόα και να πάρει την πρωτοκαθεδρία στις συμμετοχές στην ιστορία της εθνικής ομάδας.

ΤΟ ΡΟΣΤΕΡ ΤΗΣ ΓΚΑΝΑΣ ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΤΕΣ ΥΨΗΛΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ, ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΣΕ ΜΕΓΑΛΑ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΑΝΟΥΝ ΤΗ ΔΙΑΦΟΡΑ ΣΤΙΣ ΟΜΑΔΕΣ ΤΟΥΣ

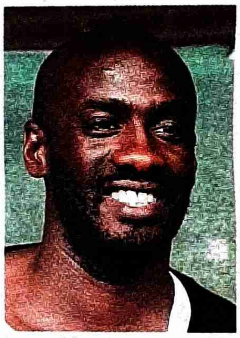

Ο ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ

ΟΤΟ ΑΝΤΟ

Μέσα σε δύο χρόνια η Γκάνα έχει αλλάξει όσους προπονητές δεν είχε αλλάξει σε μια δεκαετία. Από το 2020 η ομοσπονδία της χώρας έχει προχωρήσει σε τέσσερις αλλαγές στον πάγκο της ομάδας. Τα ηνία πλέον έχει ο Οτο Αντο (ανέλαβε επίσημα στις 29 Μαρτίου), γεννημένος στη Γερμανία, όπου έκανε καριέρα ως παίκτης, ενώ ήταν βοηθός προπονητή στο αντιπροσωπευτικό συγκρότημα. Πρώτη φορά αναλαμβάνει τόσο απαιτητικό πόστο, ήταν είτε σκάουτερ είτε βοηθός στο παρελθόν, με την Ντόρτμουντ να είναι ο πιο σημαντικός σταθμός του. Θα έχει καλούς συμβουλάτορες, στο τιμ του βρίσκονται ο Κρις Χιούτον (πρώην Νότιγχαμ Φόρεστ, Μπράιτον, μεταξύ άλλων) και ο Τζορτζ Μπόατενγκ, που πέρασε για ένα φεγγάρι από την Ξάνθη (2010-11). Η μοναδική φορά που ο Οντο ανέλαβε πρώτος προπονητής σε ομάδα ήταν το 2010 στην Κ19 του Αμβούργου.

ΓΚΑΝΑ

2 φορές παγκόσμια πρωταθλήτρια έχει αναδειχτεί η Ουρουγουάη. Το 1930 στην πρώτη διοργάνωση που έγινε στη χώρα της και το 1950 μέσα στη Βραζιλία απέναντι στη Βραζιλία!

REUTERS

Λουίς Σουάρες

Ονομα βαρύ σαν ιστορία

Οι παλιοί, οι νέοι και ένα μείγμα... εκρηκτικό που μπορεί να οδηγήσει ψηλά την Ουρουγουάη σ' αυτό το Μουντιάλ

ΤΟΥ **ΒΑΣΙΛΗ ΜΟΙΡΩΤΣΟΥ**

Εχουν πάντα τον τρόπο τους οι Ουρουγουανοί να ξεχωρίζουν σε ό,τι αφορά το ποδόσφαιρο και την εθνική ομάδα της χώρας. Ξεχώρισαν και στην ανακοίνωση της αποστολής που θα ταξιδέψει στο Κατάρ για το Παγκόσμιο Κύπελλο του Κατάρ. Το έκαναν μέσω ενός συγκλονιστικού βίντεο, στο οποίο ο προπονητής ανοίγει έναν χάρτη της χώρας και δείχνει με το δάχτυλο διάφορες πόλεις. Η κάμερα πηγαίνει σε κάθε πόλη που δείχνει ο προπονητής και εκεί διάφοροι άνθρωποι με σημαίες και κασκόλ της εθνικής ομάδας εμφανίζονται με φανέλα του κάθε ποδοσφαιριστή. Μια ιστορική ομάδα, εκείνη που έχει κατακτήσει το πρώτο Παγκόσμιο Κύπελλο ως διοργανώτρια το 1930 και 20 χρόνια αργότερα το έκανε ξανά μέσα στη Βραζιλία. Βυθίζοντας στο πένθος ένα ολόκληρο έθνος στο περίφημο «Μαρακανάσο». Στο Μουντιάλ 2022 θα πραγματοποιήσει τη 14η συμμετοχή της σε τελική φάση, αξιοπρόσεκτη επίδοση, για μια χώρα 3,5 εκατομμυρίων κατοίκων. Αλλες 3 φορές έχει τερματίσει 4η, με πιο πρόσφατη το 2010, στα γήπεδα της Νοτίου Αφρικής. Με πολύ «βαριά» φανέλα, μετρά 14 κατακτήσεις του Κόπα Αμέρικα (τελευταία το 2011) και έχει αναδείξει σπουδαίους παίκτες του παγκοσμίου ποδοσφαίρου, όπως ο Φραντσέσκολι, ο Ρεκόμπα, ο Φορλάν, ο Καβάνι, ο Λουίς Σουάρες, ο Γκοδίν.

Παρελθον και μέλλον

Οι τρεις τελευταίοι είναι εκείνοι που συνδέουν πλέον το παρελθόν με το μέλλον και θα βρίσκονται στο Κατάρ στο τελευταίο Παγκόσμιο Κύπελλο της καριέρας τους. Σουάρες και Καβάνι βρήκαν συλλόγους (Νασιονάλ και Βαλένθια) μόνο και μόνο για να διατηρήσουν το επίπεδό τους και να κληθούν για την τελευταία... παράστασή τους, με τον προπονητή Ντιέγκο Αλόνσο να τους συμπεριλαμβάνει φυσικά στην αποστολή για το Κατάρ. Το ρόστερ τους δεν έχει μόνο τις... παλιοσειρές και τη δική τους αστερόσκονη, αλλά είναι πιθανότατα ένα από τα καλύτερα σε όλο το Παγκόσμιο Κύπελλο. Ο αρχηγός Γκοδίν, ο υπέροχος Βαλβέρδε της Ρεάλ Μαδρίτης, ο Ντάργουιν Νούνιες της Λίβερπουλ, η... παλιοσειρά Φερνάντο Μουσλέρα της Γαλατασαράι, ο Ρόναλντ Αραούχο της Μπαρτσελόνα, ο Κοάτες της Σπόρτινγκ Λισαβόνας, ο Μπετανκούρ της Τότεναμ.

Η Ουρουγουάη πηγαίνει στο Κατάρ όχι για να έχει μια τυπική παρουσία και να γυρίσει στη χώρα. Κουβαλά μαζί της τα όνειρα 3,5 εκατομμυρίων ανθρώπων που ζουν και αναπνέουν για το ποδόσφαιρο και έχουν ως ήρωες τους ποδοσφαιριστές που φορούν τη φανέλα της εθνικής ομάδας της χώρας. Στην Ουρουγουάη λατρεύουν την εθνική ομάδα και πολλές φορές η παρουσία τους και ο τρόπος που συμπεριφέρονται όταν την παρακολουθούν έχει γίνει viral σε όλο τον πλανήτη.

Ο ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ

ΝΤΙΕΓΚΟ ΑΛΟΝΣΟ

Η ήττα με 3-0 από τη Βολιβία έφερε τη Σελέστε με την πλάτη στον τοίχο στα προκριματικά και «ανάγκασε» την ομοσπονδία να αλλάξει τον Ταμπάρες με τον Ντιέγκο Αλόνσο. Εκείνος σαν να είχε μαγικό ραβδάκι, έκανε τέσσερις νίκες σε ισάριθμους αγώνες, η Ουρουγουάη ανέβηκε στην τρίτη θέση του ομίλου και πήρε πανηγυρικά την πρόκριση. Η συνολική του επίδοση είναι 7-1-1 και με παθητικό μόλις ένα γκολ στα 7 τελευταία. Ο 47χρονος Ουρουγουανός αναλαμβάνει πρώτη φορά εθνική, σε συλλογικό επίπεδο έχει θητεύσει κατά βάση στο Μεξικό, όπου μετρά δύο κατακτήσεις του CONCACAF Champions League (2017 Πατσούκα, 2019 Μοντερέι) και την 3η θέση στο Παγκόσμιο Κύπελλο συλλόγων το 2017 (Πατσούκα). Το 2019-21 ήταν στην Ιντερ Μαϊάμι, ενώ από τον Ιανουάριο ανέλαβε τη Σελέστε.

ΟΥΡΟΥΓΟΥΑΗ

11 συμμετοχές συμπληρώνει σε τελική φάση Παγκοσμίου Κυπέλλου η Νότια Κορέα, αυτή θα είναι η δέκατη συνεχόμενη. Εφτασε στα ημιτελικά το 2002 όταν το συνδιοργάνωσε με την Ιαπωνία.

Χέουνγκ-Μιν Σον

Οι «Ελληνες» και το βαρόμετρο

Με τους δύο Χουάνγκ του Ολυμπιακού να βρίσκονται στην αποστολή και τον Σον της Τότεναμ να αποτελεί την ελπίδα, θέλει να κάνει την υπέρβαση στα γήπεδα του Κατάρ

ΤΟΥ **ΒΑΣΙΛΗ ΜΟΙΡΩΤΣΟΥ**

Με διπλή... ελληνική εκπροσώπηση στο Παγκόσμιο Κύπελλο του Κατάρ η Νότια Κορέα. Οι δύο παίκτες του Ολυμπιακού, Ινμπόμ Χουάνγκ και Ουί-Τζο Χουάνγκ συμπεριλήφθηκαν στην αποστολή του Πάουλο Μπέντο, προπονητής που επίσης έχει περάσει από τη χώρα μας έχοντας καθίσει στον πάγκο του Ολυμπιακού. Αυτή θα είναι η πρώτη φορά που οι δύο Νοτιοκορεάτες θα πάρουν μέρος στα τελικά του Παγκοσμίου Κυπέλλου, έχοντας φυσικά δίπλα τους το μεγάλο αστέρι και ίνδαλμα για μια ολόκληρη χώρα. Τον Χέουνγκ-Μιν Σον της Τότεναμ, ο οποίος θα λάβει μέρος σε τρίτο διαδοχικό Μουντιάλ. Οι «τίγρεις της Ασίας» θεωρούνται παραδοσιακά από τις μεγάλες δυνάμεις του ασιατικού ποδοσφαίρου και αυτή θα είναι η δέκατη διαδοχική και ενδέκατη συνολικά συμμετοχή τους σε τελικά Παγκοσμίου Κυπέλλου.

Δεν αντιμετώπισε ιδιαίτερες δυσκολίες για να περάσει τον δεύτερο προκριματικό γύρο, καθώς φιλοξένησε τον όμιλο της επειδή ξέσπασε η πανδημία. Στο τελικό στάδιο ξεκίνησε στραβά παραχωρώντας ισοπαλία 0-0 στο Ιράκ, όμως πήρε εύκολα το εισιτήριο για τα γήπεδα του Κατάρ. Μοναδική ήττα που έκανε ήταν την τελευταία αγωνιστική από τα ΗΑΕ και έχασε την πρωτιά του ομίλου της. Στη χώρα πάντως υπάρχουν μεγαλύτερες απαιτήσεις για καλύτερο ποδόσφαιρο και για πρόκριση από τη φάση των ομίλων, με τον κόσμο να στηρίζεται στην παρουσία του Σον στην ομάδα. Ο τελευταίος έχει δεχτεί κριτική για τις εμφανίσεις του με τη φανέλα της εθνικής ομάδας, οι οποίες δεν έχουν σχέση με αυτές στην Τότεναμ. Είναι πρώτος σε συμμετοχές σε όλο το ρόστερ της Νοτίου Κορέας με 102 και πρώτος σκόρερ της με 33 γκολ, ενώ τον ακολουθεί ο σέντερ φορ του Ολυμπιακού, Ουί-Τζο Χουάνγκ που έχει σημειώσει 16.

Η Νότια Κορέα, πάντως, έχει μείνει στην ιστορία για εκείνη τη... σκανδαλώδη πορεία της μέχρι τα ημιτελικά του Παγκοσμίου Κυπέλλου του 2002, το οποίο συνδιοργάνωσε μαζί με τη Ιαπωνία. «Η Ιταλία αποκλείστηκε από ένα βρώμικο Παγκόσμιο Κύπελλο, όπου διαιτητές και επόπτες έπαιξαν τον ρόλο εκτελεστών», έγραψε ο πασίγνωστος δημοσιογράφος, Τζόρτζιο Τοσάτι μετά τον αποκλεισμό των Ιταλών στη φάση των «16», ενώ ο Τζοβάνι Τραπατόνι, τεχνικός της ομάδας υποστήριξε πως ήταν μια «οργανωμένη συνωμοσία εναντίον της χώρας». Ο διαιτητής εκείνου του αγώνα, Μπάιρον Μορένο, μελλοντικά κατηγορήθηκε για στημένα ματς στην Κολομβία και συνελήφθη για εμπόριο ναρκωτικών. Στα προημιτελικά η Νότια Κορέα άφησε εκτός την Ισπανία με μια ανάλογη διαιτησία και τη «Marca» να κυκλοφορεί την επόμενη μέρα με τον τίτλο «αηδιαστικό».

Η ΝΟΤΙΑ ΚΟΡΕΑ ΕΧΕΙ ΜΕΙΝΕΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΓΙΑ ΕΚΕΙΝΗ ΤΗ... ΣΚΑΝΔΑΛΩΔΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΣΤΟ ΜΟΥΝΤΙΑΛ ΤΟΥ 2002

KOREA

ΟΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ

ΠΑΟΥΛΟ ΜΠΕΝΤΟ

Μια τετραετία στον πάγκο της Νοτίου Κορέας βρίσκεται ο Πορτογάλος Πάουλο Μπέντο, ο οποίος... σώθηκε λόγω αυτής της πρόκρισης. Δεν έχει να επιδείξει απολύτως τίποτα άλλο σε αυτήν την τετραετία και πιθανότατα η παρουσία του στο Μουντιάλ θα αποτελέσει και τους τελευταίους του αγώνες στη Νότια Κορέα. Στο Κύπελλο Ασίας αποκλείστηκε στα προημιτελικά από το Κατάρ, με τα media να ζητούν την αντικατάστασή του από τότε. Ο Πορτογάλος πάντως έχει ήδη γράψει ιστορία ως ο μακροβιότερος στον πάγκο μιας εθνικής ομάδας που από το Μουντιάλ του 2010 έως αυτό του 2018 είχε αλλάξει συνολικά έξι προπονητές. Σε εθνικό επίπεδο έχει καθίσει και στον πάγκο της Πορτογαλίας. Από συλλόγους, πέρα από Ολυμπιακό, έχει κοουτσάρει τις Κρουζέιρο, Σπόρτινγκ Λισαβόνας και Νταγκντάι (Κίνα).

ΝΟΤΙΑ ΚΟΡΕΑ

ΜΟΥΝΤΙΑΛ 2022

ΤΟΥ **ΓΙΩΡΓΟΥ ΝΑΣΜΗ**

ΤΟ ΚΟΥΙΖ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΚΥΠΕΛΛΟΥ

Πόσο καλά γνωρίζετε το Παγκόσμιο Κύπελλο; Η μεγαλύτερη ποδοσφαιρική γιορτή δεν είναι μόνο ο Πελέ, ο Μαραντόνα και ο Μέσι. Υπάρχουν ακόμα πολλοί ποδοσφαιρικοί ήρωες, ρεκόρ και περίεργα γεγονότα που μετέτρεψαν το Μουντιάλ σε ένα ξεχωριστό γεγονός. Ας τα θυμηθούμε μέσα από το κουίζ που ετοίμασαν «ΤΑ ΝΕΑ».

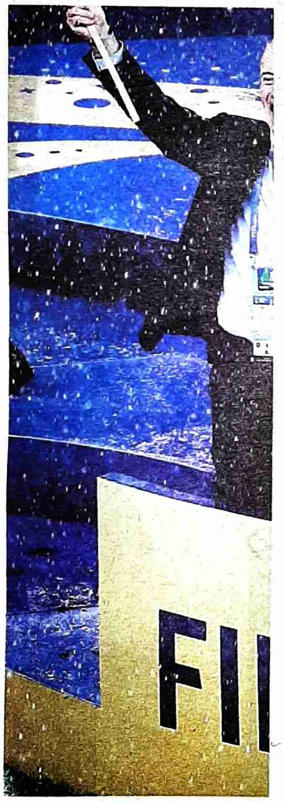

1. Πόσες χώρες έχουν εξασφαλίσει τη συμμετοχή τους σε τελική φάση Παγκοσμίου Κυπέλλου (συμπεριλαμβάνεται και το 2022);

Α. 80
Β. 79
Γ. 78

2. Ποια χώρα που δεν έχει κατακτήσει το Παγκόσμιο Κύπελλο έχει συμμετάσχει τις περισσότερες φορές;

Α. Κολομβία
Β. Αίγυπτος
Γ. Μεξικό

3. Ποια είναι η χώρα που έχει συμμετάσχει στους περισσότερους τελικούς (8), ημιτελικούς (13) και προημιτελικούς (16);

Α. Γερμανία
Β. Βραζιλία
Γ. Ιταλία

4. Ποια ομάδα αποκλείστηκε αήττητη από τη φάση των ομίλων της διοργάνωσης του 2010;

Α. Νότια Αφρική
Β. Ελβετία
Γ. Νέα Ζηλανδία

5. Στο Μουντιάλ του 1950 από τις 16 φιναλίστ τρεις αποσύρθηκαν την τελευταία στιγμή. Ανάμεσά τους ήταν και η Ινδία. Ποιος ήταν ο λόγος που δεν αγωνίστηκε στο Παγκόσμιο Κύπελλο;

Α. Οικονομικός
Β. Πολιτικός
Γ. Γιατί απαίτησε η FIFA να φορέσουν παπούτσια οι παίκτες.

6. Κατά μία διάσημη δήλωση, στο Μαρακανά επέβαλαν σιωπή μόνο τρεις άνθρωποι: ο Πάπας Ιωάννης Παύλος Β', ο Φρανκ Σινάτρα και ένας ποδοσφαιριστής. Ποιος ήταν αυτός;

Α. Λιονέλ Μέσι
Β. Γκερντ Μίλερ
Γ. Αλσίδες Γκίτζια

7. Ποια είναι η μοναδική διοργανώτρια χώρα που δεν κατάφερε να προκριθεί στον δεύτερο γύρο της διοργάνωσης;

Α. Μεξικό
Β. Ιαπωνία
Γ. Νότια Αφρική

8. Ο γάλλος επιθετικός Ζιστ Φοντέν αναδείχτηκε πρώτος σκόρερ στη διοργάνωση του 1958, δημιουργώντας ένα ρεκόρ που παραμένει άτρωτο μέχρι σήμερα. Πόσα τέρματα είχε πετύχει;

Α. 8
Β. 13
Γ. 11

9. Ο γάλλος διαιτητής Ζοέλ Κινιού απέβαλε τον Ουρουγουανό Χοσέ Μπατίστα σε χρόνο ρεκόρ στον αγώνα με τη Σκωτία το 1986. Πόσα δευτερόλεπτα παρέμεινε στον αγώνα ο ποδοσφαιριστής;

8

Α. 56 δευτερόλεπτα
Β. 108 δευτερόλεπτα
Γ. 73 δευτερόλεπτα

10. Πόσα λεπτά αγωνίστηκε ο Αργεντινός Μαρσέλο Τρομπιάνι και στέφθηκε παγκόσμιος πρωταθλητής το 1986;

Α. 34
Β. 1
Γ. 13

11. Στον ημιτελικό Ιταλία - Βραζιλία του 1938, ο Τζουζέπε Μεάτσα ετοιμαζόταν να εκτελέσει πέναλτι, όταν κάτι του έπεσε. Τι ήταν αυτό;

Α. Το σορτσάκι
Β. Οι κάλτσες
Γ. Το περιβραχιόνιο του αρχηγού

12. Η περίφημη κουτουλιά του Ζινεντίν Ζιντάν στον Μάρκο Ματεράτσι στον τελικό του 2006 που του κόστισε την αποβολή έγινε τραγούδι και άγαλμα. Σε τι ή ποιον αναφέρθηκε ο Ιταλός και τον προκάλεσε;

Α. Στην αλγερινή καταγωγή του

Β. Στη μάνα του
Γ. Στην αδελφή του

13. Ο διάσημος ρώσος τερματοφύλακας Λεβ Γιασίν, γνωστός και ως «Μαύρη Αράχνη» αγωνίστηκε σε τρία Μουντιάλ – 1958, 1962, 1966. Τι έκανε πριν από κάθε αγώνα για να προετοιμαστεί καλύτερα;

Α. Δυνατή προθέρμανση
Β. Έτρεχε στο γήπεδο
Γ. Κάπνιζε και έπινε ένα δυνατό ποτό

14. Τρεις άνθρωποι έχουν κατακτήσει το Παγκόσμιο Κύπελλο ως ποδοσφαιριστές και ως προπονητές. Οι δύο είναι ο Μάριο Ζαγκάλο και ο Φραντς Μπεκενμπάουερ. Ποιος είναι ο τρίτος;

Α. Μαρσέλο Λίπι
Β. Ντιντιέ Ντεσάν
Γ. Γιόαχιμ Λεβ

15. Ποιο ήταν το πρώτο Παγκόσμιο Κύπελλο που μεταδόθηκε «ζωντανά» από την τηλεόραση;

Α. Του 1954
Β. Του 1966
Γ. Του 1970

16. Στην αναμέτρηση Ρουμανία - Περού, στις 14 Ιουλίου 1930, στο Μοντεβιδέο, σημειώθηκε αρνητικό ρεκόρ προσέλευσης φιλάθλων. Πόσοι την παρακολούθησαν;
Α. 580
Β. 300
Γ. 150

17. Στον ημιτελικό Ιταλία - Αργεντινή, το 1990, ο Μισέλ Βοτρό ξέχασε να σφυρίξει τη λήξη του πρώτου ημιχρόνου στην παράταση. Πόσα λεπτά κράτησε επιπλέον;

Α. 8
Β. 10
Γ. 7

18. Στον τελικό του 1930, ανάμεσα στην Ουρουγουάη και την Αργεντινή, στο Μοντεβιδέο είχαν ληφθεί δρακόντεια μέτρα ασφαλείας. Οι αστυνομικοί εντόπισαν πολλούς φιλάθλους να φέρουν όπλα τα οποία κατάσχεσαν. Σε πόσα υπολογίζονται;

Α. 100 με 200
Β. 400 με 1.000
Γ. 1.500 με 5.000

19. Ο τερματοφύλακας της Αργεντινής Σέρχιο Γκοϊκοετσέα είχε μία συνήθεια πριν από εκτελέσεις πέναλτι που πίστευε πως του έφερνε γούρι. Ποια ήταν αυτή;

Α. Κλωτσούσε το δοκάρι
Β. Κουνούσε τα δίχτυα
Γ. Ουρούσε στον αγωνιστικό χώρο

20. Ο επίσημος αριθμός των φιλάθλων που παρακολούθησαν τον αγώνα Βραζιλία - Ουρουγουάη στο Μαρακανά, στον οποίον κρίθηκε ο τίτλος, είναι 173.850. Ανεπίσημα ο αριθμός ήταν υψηλότερος. Πόσοι βρέθηκαν εκείνο το απόγευμα στο μυθικό στάδιο;

Α. 199.854
Β. 200.150
Γ. 220.133

21. Ο πρώτος σκόρερ του Μουντιάλ έχει πετύχει 16 γκολ. Ποιος είναι;

Α. Πελέ
Β. Κριστιάνο Ρονάλντο
Γ. Μίροσλαβ Κλόζε

22. Πόσοι τηλεθεατές παρακολούθησαν τους αγώνες του Παγκοσμίου Κυπέλλου της Ρωσίας, το 2018;

Α. 2 δισ.
Β. 3 δισ.
Γ. 3,5 δισ.

23. Απ' όλες τις χώρες που έχουν συμμετάσχει σε Παγκόσμιο Κύπελλο, μία έχει δώσει τα λιγότερα παιχνίδια, μόλις ένα, το 1938. Ποια είναι;

Α. Κούβα

Β. Ελ Σαλβαδόρ
Γ. Ινδονησία

24. Ποιο κλαμπ έχει το ρεκόρ εκπροσώπησης σε Μουντιάλ με 128 ποδοσφαιριστές;

Α. Ρεάλ Μαδρίτης
Β. Γιουβέντους
Γ. Ντιναμό Κιέβου

25. Ποια αγγλική ομάδα εκπροσωπήθηκε με 16 παίκτες στο Μουντιάλ του 2018;

Α. Λίβερπουλ
Β. Μάντσεστερ Σίτι
Γ. Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ

26. Ποια είναι η μοναδική χώρα από τη Λατινική Αμερική που δεν έχει αγωνιστεί ποτέ σε Μουντιάλ;

Α. Βενεζουέλα
Β. Ισημερινός
Γ. Βολιβία

27. Ποια κάτοχος του τίτλου δεν συμμετείχε στην επόμενη διοργάνωση;

Α. Γερμανία
Β. Ιταλία
Γ. Ουρουγουάη

28. Ποιος είναι ο νεότερος παίκτης που έχει συμπεριληφθεί ποτέ σε ρόστερ;

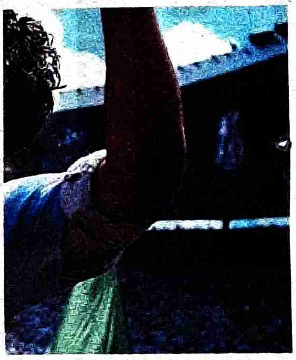

Α. Πελέ
Β. Γουάιτσαϊντ
Γ. Έντου

29. Ποια ομάδα έχει συμμετάσχει τις περισσότερες φορές στη διαδικασία των πέναλτι;

Α. Αργεντινή
Β. Γερμανία
Γ. Αγγλία

1-10 σωστές απαντήσεις
τα καλοκαίρια προτιμούσατε τις βουτιές και τα μπαράκια από τον Ζιζού και τον Ντιεγκίτο.

11-20 σωστές απαντήσεις
είστε φαν της διοργάνωσης.

21-29 σωστές απαντήσεις
βρήκαμε τους εξπέρ του Μουντιάλ.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ
1Α, 2Γ, 3Α, 4Γ, 5Γ, 6Γ, 7Γ, 8Β, 9Α, 10Β, 11 Α, 12Γ, 13Γ, 14Β, 15Α, 16Β, 17 Α, 18Γ, 19Γ, 20Α, 21Γ, 22Γ, 23Γ, 24Β, 25Β, 26Α, 27Γ, 28Γ, 29Α

ΜΟΥΝΤΙΑΛ 2022

Αυτό το τρόπαιο ποιος θα το

Οι 11+1 ψήφοι των μελών «Ομάδας» στην κάλπη των φαβορί για την κατάκτηση του Παγκοσμίου Κυπέλλου που αρχίζει

REUTERS

EPA

REUTERS

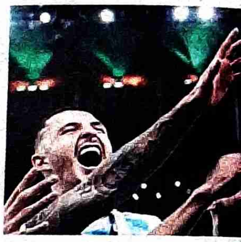
REUTERS

ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΦΙΝΑΣ

Τρία Λιοντάρια

Κάνεις βόλτες και ακούς «να το πάρει επιτέλους ο Μέσι». Ή αυτό που μοιάζει με ικεσία «επιτέλους στον θρόνο του ο Ρονάλντο»! Γιατί όχι; Ο μεν αργεντινός αστέρας που βαδίζει στα 36 του να κάνει ό,τι δεν κατάφερε στα ντουζένια του, ο δε CR7 θέλει να κάνει το μπαμ έχοντας κλείσει εδώ και μήνες τα 37 του χρόνια. Γίνονται αυτά; Ισως μόνο με το θιβετιανό ελιξίριο νεότητας και μακροζωίας. Εκτός αν κάποιος πιστεύει τους κατόχους του τροπαίου Γάλλους – αυτοί δεν τα έκαναν μαντάρα στην Απω Ανατολή και αποκλείστηκαν από τους ομίλους (!) κι ας είχαν πανηγυρίσει τέσσερα χρόνια νωρίτερα, το 1998; Ας κρατήσουμε, όμως, μικρό καλάθι.

Τι βλέπω εγώ στη σφαίρα του μέλλοντος; Θα είναι γοητευτικό οι Ισπανοί να τοποθετήσουν και το Παγκόσμιο Κύπελλο μετά το Ευρωμπάσκετ στην τροπαιοθήκη τους, στην υπερομάδα του Βελγίου κάτι χρωστά η μοίρα, αλλά το βλέμμα πάει στην Αγγλία. Ο Μάουντ απέκτησε εμπειρίες, ο Κέιν στη μέρα του είναι «μυδράλιο», οι Φόντεν και Γκρίλις ανέβηκαν πολύ υπό τις οδηγίες του Γκουαρντιόλα στη Σίτι. Πριν από ένα καλοκαίρι ήταν άπειροι και αγχωμένοι στο Γουέμπλεϊ (Euro 2020), μήπως όμως ήρθε πλέον η στιγμή τους;

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΔΕΛΛΗΣ

Υπέρβαση ή back to back;

Σε έναν τέλειο κόσμο ο καλός Θεός της μπάλας θα θελήσει να δώσει τον επίλογο που αξίζει στον Λιονέλ Μέσι, και αυτομάτως να αναβαθμίσει τη θέση του αργεντινού σούπερ σταρ στην αιώνια κουβέντα των διαχρονικά κορυφαίων. Αλλωστε η – δίχως ήττα από τον Ιούλη του 2019 – Αργεντινή του Λιονέλ Σκαλόνι λογίζεται δικαιωματικά ως ένα από τα φαβορί. Δεν θα είναι έκπληξη να πάει τη διαδρομή ως το φινάλε, ακόμη και αν δεν έχει στη διάθεσή της τον «κομβικό» Τζιοβάνι Λο Σέλσο. Απλά αν ρίξει κάποιος μια προσεκτική ματιά στα «χιαστί» και ακολουθήσει τις πιθανότητες θα διαπιστώσει ότι οι Γκαούτσος για να πιουν νερό θα πρέπει να χρειαστούν διαδοχικές υπερβάσεις: Να περάσουν πιθανότατα από την Ολλανδία στους «8» και έπειτα στους «4» από κάποια ανάμεσα σε Βραζιλία, Γερμανία και Ισπανία. Το λες και... βουνό! Αντίθετα το άλλο μονοπάτι, εκείνο που λογικά θα αφορά σε Βέλγιο, Αγγλία, Πορτογαλία και Γαλλία δίνει μια πολύ πιο βολική κατάσταση για τη... Μάγχη. Αλήθεια συμπληρώθηκαν εξήντα ολόκληρα χρόνια από την τελευταία φορά που η ίδια Εθνική ομάδα έφτασε back to back στην κατάκτηση του τίτλου. Το έκανε η Βραζιλία το 1958 και το 1962. Βρε πώς να το λένε αυτό στα... γαλλικά;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΙΑΤΡΑΚΗΣ

Οι Μπλε και οι άλλοι

Κακά τα ψέματα, το Παγκόσμιο Κύπελλο έχει αποδείξει ιστορικά ότι επιβραβεύει αυτόν που είναι συνεπής και κυνικός. Με ελάχιστες ίσως εξαιρέσεις: την Αργεντινή του 1986 ή τη Βραζιλία του 1958. Και όσο το ποδόσφαιρο «βιομηχανοποιείται» αγωνιστικά τόσο λιγότερες εξαιρέσεις θα βλέπουμε, αν όχι καμία πια. Με αυτή την οπτική αρκεί να ρίξει κανείς μια ματιά στους 32 που θα αγωνιστούν στο Κατάρ: Η Γαλλία είναι μακράν η πιο ικανή, η πιο ολοκληρωμένη, η πιο έμπειρη, η πιο κυνική. Σε ποδοσφαιρικό επίπεδο σαν να μην πέρασε μία μέρα από το Μουντιάλ της Ρωσίας. Τι θα μπορούσε να μας δώσει τη χαρά να δούμε μία έκπληξη; Το γεγονός ότι ίσως οι Γάλλοι υπερεκτιμήσουν τις δυνατότητές τους και πέσουν στην παγίδα της δόξας τους. Ποιοι μπορούν να την τιμωρήσουν; Κατά τη γνώμη μου, μόνο η Αργεντινή του 35χρονου αλλά γεμάτου κίνητρο Μέσι στο τελευταίο του «ταγκό» και η Βραζιλία που ψάχνει τη μεγάλη επιστροφή.

Οι – σε μεταβατικό στάδιο – Γερμανία και Ισπανία, η Ολλανδία και το Βέλγιο που είναι εξαιρετικές αλλά χωρίς προσωπικότητα και η Αγγλία επειδή... είναι Αγγλία, θα φτάσουν μέχρι εκεί που μπορούν. Αλλά όχι στην κορυφή.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΡΥΣΑΝΘΗΣ

Φαβορί η Βραζιλία

Τις προάλλες ο Γιούργκεν Κλοπ είπε ότι ο αποκλεισμός του Φαμπίνιο από την ομάδα που θα εκπροσωπήσει τη Βραζιλία στο Μουντιάλ δείχνει πόσο πλήρης και ποιοτική είναι η Σελεσάο, οπότε τα υπόλοιπα περιττεύουν. Οι Βραζιλιάνοι είναι το φαβορί για τον τίτλο στο Κατάρ. Ο Νεϊμάρ είναι φέτος αναγεννημένος κι αυτό ενισχύει τις προοπτικές της Βραζιλίας, καθώς μάλιστα πλαισιώνεται από έναν κορμό σπουδαίων ποδοσφαιριστών, που παίζουν καλά στις ομάδες τους από το ξεκίνημα της σεζόν. Το μόνο που δείχνει ικανό να στερήσει τον τίτλο από τη Σελεσάο είναι η διασταύρωσή της στον ημιτελικό με την Αργεντινή, που είναι πολύ πιθανή εφόσον οι δύο ομάδες προκριθούν ως πρώτες από τους ομίλους τους, όπως αναμένεται. Σε ένα τέτοιο ντέρμπι «αιωνίων» δεν υπάρχουν φαβορί και όλα τα αποτελέσματα είναι ανοικτά.

Οπότε μπορούν να επωφεληθούν ευρωπαϊκές ομάδες, όπως η Πορτογαλία, η Αγγλία, η Γαλλία και το Βέλγιο, που αν τερματίσουν πρώτες στους ομίλους τους, αποφεύγουν τη Βραζιλία (ή την Αργεντινή) ως τον τελικό. Αρα δικαιούνται να ελπίζουν βάσιμα ότι μπορούν να κατακτήσουν το τρόπαιο. Από όλες αυτές, περισσότερες πιθανότητες έχουν η Γαλλία και η Πορτογαλία.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΟΙΡΩΤΣΟΣ

Η πίτα μοιράζεται

Είκοσι χρόνια μακριά από την κορυφή του κόσμου είναι πολλά για τη Βραζιλία. Η πορεία της στα προκριματικά, ο τρόπος με τον οποίο αγωνίστηκε και το ρόστερ της, φέρνει τη Σελεσάο ως πρώτη στα προγνωστικά για την κατάκτηση του Παγκοσμίου Κυπέλλου. Είναι μόνη; Οχι φυσικά. Η Αργεντινή, κάτοχος του τελευταίου Κόπα Αμέρικα και μάλιστα μέσα στο Μαρακανά απέναντι στους Βραζιλιάνους, στην τελευταία παράσταση του Μέσι σε τέτοιο επίπεδο πηγαίνει με όνειρο μονάχα να το κατακτήσει. Οι Γάλλοι δεν είναι αμελητέα ποσότητα, από τη στιγμή που πηγαίνουν στο Κατάρ ως πρωταθλητές κόσμου. Βάσει προγνωστικών την πρώτη τετράδα κλείνει η Αγγλία, αλλά είναι πολύ δύσκολο να κοιτάξει στα μάτια τους υπόλοιπους. Εξαιρετικό υλικό διαθέτουν οι Πορτογάλοι και οι Ουρουγουανοί και μπορούν να φτάσουν ψηλά. Το ίδιο και οι Ολλανδοί. Κανείς απ' αυτούς δεν μπορεί να διεκδικήσει το Παγκόσμιο Κύπελλο απέναντι στην... αγία τριάδα. Αν θέλουμε να μιλήσουμε με ποσοστά; Μάλλον θα μοιράσουμε την πίτα στα τρία. Βραζιλία, Αργεντινή έχουν τη δίψα, οι Γάλλοι έχουν ξανά ένα φανταχτερό ρόστερ και το know how από το τελευταίο Παγκόσμιο Κύπελλο που το έκαναν δικό τους.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΑΡΠΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Επιλογή με συναίσθημα

Το ποιος θα κερδίσει το παγκόσμιο κύπελλο δεν με απασχολούσε μέχρι τα 15 μου χρόνια: μέχρι τότε ήθελα να δω το Μουντιάλ χωρίς να βασανίζω το μυαλό μου με τέτοιες απορίες. Σε φάση 15χρονου είμαι και τώρα: ας το πάρει όποιος είναι καλύτερος, όπως όλα τα τελευταία. Οι μπουκ που έχουν τις προβλέψεις επάγγελμα δίνουν φαβορί τη Βραζιλία και την Αργεντινή – αλλά με αποδόσεις τεράστιες, πράγμα που σημαίνει πως δεν τις πολυπιστεύουν. Ούτε εγώ. Για να με πείσουν πρέπει να αποκλείσουν μια σοβαρή ευρωπαϊκή ομάδα: τους συμβαίνει σπάνια. Το 2018 τους Βραζιλιάνους τούς απέκλεισαν οι Βέλγοι και τους Αργεντίνους οι Γάλλοι. Για πλάκα.

Δεν θα κάνω προγνωστικό: θα κάνω μια συναισθηματική επιλογή. Θα ήθελα να το πάρει ο Μέσι. Για πολλούς και διάφορους λόγους είναι πολύ δύσκολο. Για να τα καταφέρει πρέπει οι συμπαίκτες του να τον βοηθήσουν πολύ – να είναι π.χ. αυτοί κι όχι αυτός πρωταγωνιστές στα ματς του ομίλου. Ωστε μετά ο Μέσι να κάνει τέσσερα καταπληκτικά και να κερδίσει το τρόπαιο. Τέσσερα μπορεί να κάνει. Επτά είναι δύσκολο.

σηκώσει;

αύριο στο Κατάρ

REUTERS

ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΙΡΗΣ

Η ώρα του Μέσι

Το γεγονός ότι ο Πούσκας και ο Κρόιφ δεν κατέκτησαν ποτέ στην καριέρα τους Παγκόσμιο Κύπελλο δεν τους μειώνει στο ελάχιστο την ποδοσφαιρική τους ιδιοφυΐα, που ήταν κατά πολύ ανώτερη σχεδόν από το σύνολο των αντιπάλων τους των Δυτικογερμανών (το 1954 για την Ουγγαρία και το 1974 για την Ολλανδία) που τους νίκησαν στους αντίστοιχους τελικούς. Ομως όπως και να το δει κανείς, είναι κρίμα παίκτες που άφησαν ξεχωριστές πινελιές στον παγκόσμιο καμβά του ποδοσφαίρου, να μην έχουν σηκώσει ποτέ το «Αγιο δισκοπότηρο» του παγκοσμίου ποδοσφαίρου, το τρόπαιο του Παγκοσμίου Κυπέλλου είτε ήταν το Ζιλ Ριμέ είτε το πιο σύγχρονο της FIFA. Ο Λιονέλ Μέσι, που ώρες ώρες θυμίζει Πούσκας και Κρόιφ μαζί, βρήκε και αυτός εμπόδιο (έστω στην παράταση) τη Γερμανία όταν πλησίασε το τρόπαιο στον τελικό του 2014 στη Βραζιλία. Στο τελευταίο Μουντιάλ της καριέρας του, ίσως ο θεός του ποδοσφαίρου (που του... μοιάζει) έχει αποφασίσει ότι ήρθε η ώρα ο μαέστρος του ποδοσφαιρικού ταγκό να περάσει στο πάνθεον δίπλα στον μεγάλο Ντιέγκο Μαραντόνα αλλά και τον Μάριο Κέμπες. Η Αργεντινή δεν είναι μόνο ο Μέσι, αλλά μια σκληροτράχηλη και συμπαγής ομάδα που μπορεί να φτάσει ως το τέλος.

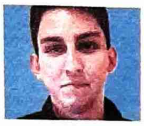

ΣΤΑΥΡΟΣ ΧΑΤΖΑΤΟΓΛΟΥ

Vamos Argentina!

Για να είμαι ειλικρινής δεν έχω ξεχωρίσει καμία ομάδα σαν φαβορί σε αυτό το Μουντιάλ. Η παγκόσμια πρωταθλήτρια Γαλλία, η Βραζιλία, η Ισπανία και η Αργεντινή ίσως είναι οι τέσσερις ομάδες που ξεχωρίζουν λίγο παραπάνω και θα μπορούσαμε να πούμε πως «βράζουν» στο ίδιο καζάνι. Αυτό που ξέρω πολύ καλά όμως, είναι ότι αυτή η διοργάνωση είναι η τελευταία ευκαιρία για τον Μέσι να κατακτήσει το σπουδαιότερο τρόπαιο στην ιστορία του ποδοσφαίρου. Θα είναι κρίμα και άδικο για τον κορυφαίο ποδοσφαιριστή της εποχής μας να τελειώσει την καριέρα του χωρίς να έχει κατακτήσει το Μουντιάλ. Οχι ότι αν δεν το καταφέρει θα αλλάξει η άποψή μου γι' αυτόν. Αλλά θα είναι η απόλυτη επιβεβαίωση και η Αργεντινή δείχνει αυτή τη φορά πιο έτοιμη από ποτέ για να τα καταφέρει. 40 μήνες και 35 ματς αήττητη μετράει η ομάδα του Σκαλόνι που πέρσι κατέκτησε το Κόπα Αμέρικα μετά από 28 χρόνια, αποτινάσσοντας έτσι και το βάρος των συνεχόμενων χαμένων τελικών. Οι συνθήκες μοιάζουν ιδανικές. Ο Μέσι – όπως και όλος ο λαός της Αργεντινής – ζει και αναπνέει εδώ και πολύ καιρό γι' αυτό το Μουντιάλ, οπότε... Vamos Argentina!

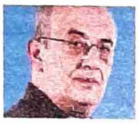

ΝΙΚΟΣ ΣΑΡΙΔΗΣ

Αναγκαστικά Αργεντινή

Στο μοναδικό Ρίο που έχω πάει είναι αυτό έξω απ' την Πάτρα, με το πορθμείο και τη γέφυρα. Εντούτοις είμαι Βραζιλία. Εξ απαλών ονύχων, που λένε. Με όλες τις χαρμολύπες, βεβαίως, που – αταβιστικά –ανακυκλώνονται: Πελέ, Τοστάο και Ζαΐρζίνιο οι μπαμπάδες μας; Ροναλντίνιο, Καφού, Λούσιο, Ρομπέρτο Κάρλος, Ρονάλντο και λοιπές (δημοκρατικές ου μην αλλά και μπολσοναρικές) δυνάμεις το δικό μας joga bonito, ενώ ακόμη και στα άτιτλα 80ς η Σελεσάο μάς χάρισε πολλή «καλλιγραφία». «Maracanazo» οι πρόγονοι; «Mineirazo» η γενιά μας.

Για να είμαι ειλικρινής, όμως, την τωρινή Βραζιλία δεν τη «βλέπω». Σόρι, κόουτς Τίτε, αλλά για να κατακτήσει μία εθνική ομάδα το Παγκόσμιο Κύπελλο χρειάζεται κάποιον παικταρά να την πάρει από το χέρι. Ποιος θα το κάνει αυτό; Ο Νεϊμάρ. Ας το σταματήσω εδώ... Αντίθετα, η Αργεντινή έχει τον Λιονέλ Μέσι. Κορυφαίος ποδοσφαιριστής του αιώνα, σε φόρμα, «διψασμένος».

Η Αργεντινή μού προκύπτει και διά της εις άτοπον απαγωγής. Ποια άλλη; Η Γαλλία; Διαδοχική κατάκτηση; Χλομό. Η Γερμανία; Δεν (με) πείθει. Η Αγγλία; Δεν την έχω δει να σηκώνει ούτε... παγουρίνο. Αργεντινή, λοιπόν.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΖΙΑΣ

Τελευταία ευκαιρία

Περίεργη διοργάνωση. Πρώτη φορά σε τέτοιες συνθήκες. Τέτοια εποχή βλέπαμε Τσάμπιονς Λιγκ. Πιο πολύ σαν υποχρέωση παρά σαν γιορτή μοιάζει όλη η διοργάνωση. Το θέμα είναι ποιοι θα το δουν πιο σοβαρά. Πιθανότατα οι Λατινοαμερικάνοι να κατέβουν στο Κατάρ πιο έτοιμοι. Η Αργεντινή του Μέσι έχει μεγάλη ευκαιρία να τους πιάσει στον ύπνο. Είναι η τελευταία μεγάλη διοργάνωση για τον άσο της Παρί Σεν Ζερμέν. Τελευταία φορά που θα προσπαθήσει να πάρει το μοναδικό μεγάλο τρόπαιο που του λείπει. Από Ευρώπη; Κλασικά... Γερμανία. Καλή ομάδα έχει η Αγγλία. Παραδοσιακή δύναμη που πάντα «κολλάει» στο κρίσιμο σημείο. Αφήσαμε έξω τη Βραζιλία; Οχι, δα. Είναι πάντα εδώ. Απλά, δεν έχει τη λάμψη του παρελθόντος. Δεν εμπνέει, δεν τρομάζει κανέναν. Βασικά κανείς δεν φοβάται κανέναν. Οποιος καταλάβει γρήγορα ότι δεν είναι... φιλικό τουρνουά θα φτάσει ψηλά. Εκπληξη; Η ομάδα των ΗΠΑ. Οχι για να το... κατακτήσει, αλλά ζημιές μπορεί να κάνει. (Και οι Γάλλοι, βεβαίως, βεβαίως είναι σοβαρή ομάδα, αλλά το θέμα είναι τι κέφια θα έχει ο Εμπαπέ και πόσο θα τον ανεχθούν οι υπόλοιποι).

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ

Με μισή καρδιά

Μουντιάλ λίγο πριν από τα Χριστούγεννα; Ας το καταπιώ. Αλλά στην Ντόχα; Ακραία πολλές οι ενστάσεις... Στο προκείμενο τώρα. Κοιτάζω και ξανακοιτάζω τις ομάδες που συμμετέχουν στο φετινό Μουντιάλ. Πολύ θα ήθελα κάποιο αουτσάιντερ να τρομάξει κάθε λογής «σίγουρους», είτε αυτοί είναι μπουκς είτε φανατικοί εθνικών, ακόμη και τις ίδιες τις ομάδες. Αλλά βλέποντας τους μόνιμους «θαμώνες», το κόβω λίγο δύσκολο να συμβεί κάτι τέτοιο.

Βλέπω τη Γαλλία, με Μπενζεμά μαινόμενο και τη δίψα της για το back to back. Βλέπω Αργεντινή και Βραζιλία που θέλουν έναν εντυπωσιακό τελευταίο χορό με τους Μέσι και Νεϊμάρ αντίστοιχα ώστε να έχουν ένα ιδανικό τέλος εποχής, η καθεμιά για τους δικούς της λόγους. Παραδίπλα, την Κροατία, με έναν Μόντριτς στην τελευταία του παράσταση, με τη φανέλα της Εθνικής να παραμονεύει. Τη Γερμανία, σταθερά επικίνδυνο «κομπιουτεράκι». Την Αγγλία που όλο θέλει κι όλο δεν μπορεί. Και κάπου στο βάθος τους Ουρουγουανούς με το μάτι τους να γυαλίζει και απλά θέλω να ελπίζω ότι θα κατασπαράξουν τους πάντες προς την κορυφή. Ευσεβείς πόθοι; Μπορεί. Ρεαλιστικά, πάντως, οι διεκδικητές είναι αρκετοί. Ψήφο στην Αργεντινή, με κάποια λογική αλλά με μισή καρδιά.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΑΣΜΗΣ

Λόγω Μέσι και Μαραντόνα

Κίνητρο, τύχη, κούραση, τραυματισμοί, κλιματικές συνθήκες είναι οι πέντε παράγοντες που θα κρίνουν ποια ομάδα θα κατακτήσει το 22ο Παγκόσμιο Κύπελλο. Τα φαβορί είναι θεωρητικά η Αργεντινή του Μέσι, η Βραζιλία του Νεϊμάρ και η Γαλλία του Εμπαπέ. Στην πιο καλή κατάσταση δείχνει η Μπιανκοσελέστε που θέλει πολύ να αφιερώσει το Μουντιάλ στη μνήμη του Μαραντόνα και να αποχαιρετίσει ταυτόχρονα τον διάδοχό του Λιονέλ Μέσι με το σημαντικότερο τρόπαιο, και ακολούθως η Σελεσάο, ενώ οι Μπλε είναι αποδεκατισμένοι από τους πολλούς τραυματισμούς παικτών της μεσαίας γραμμής και η απειρία των αντικαταστατών τους θα παίξει τον ρόλο της. Δεν πρέπει να υποτιμηθούν οι δυνατότητες της Γερμανίας που η σπονδυλική της στήλη προέρχεται από την Μπάγερν, η νεανική Ισπανία, η έμπειρη πια σε πρωταγωνιστικούς ρόλους Αγγλία αλλά και η ταλαντούχα Πορτογαλία. Οι τραυματισμοί θα αποτελέσουν κομβικό σημείο όπως και το βάθος των ρόστερ που μεγάλωσαν κατά τρεις παίκτες φτάνοντας τους 26. Μια προσεκτική ματιά στις διασταυρώσεις των νοκάουτ αποκαλύπτει επίσης τον τεράστιο κίνδυνο να τεθούν ακόμα και τα τρία φαβορί εκτός διοργάνωσης από τον γύρο των «16».

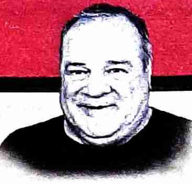

ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΜΑΖΑΡΑΚΗ

Μουντιάλ 1938: η αποθέωση του ολοκληρωτισμού

Πώς ο φασισμός διαστρέβλωσε την παγκόσμια γιορτή του ποδοσφαίρου

Μουντιάλ του 1938, με τη μυρωδιά της παγκόσμιας σύρραξης να λαγοκοιμάται... Με μια Ευρώπη να κολυμπά στους ολοκληρωτισμούς και στις εμφύλιες συρράξεις... Πέραν και πάνω απ' όλα αυτά η μεγάλη εορτή του ποδοσφαίρου. Τρίτο Παγκόσμιο Κύπελλο. Κι αυτό σε ευρωπαϊκό έδαφος, με τη Λατινική Αμερική να διαμαρτύρεται, γιατί την παραβλέψανε. Αποτέλεσμα: Ουρουγουάη, Αργεντινή, Βολιβία, Μεξικό, ΗΠΑ να δηλώνουν αποχή. Μόνον η Βραζιλία και η Κούβα πέρασαν τον Ατλαντικό...

Οσο για την Αγγλία, επιμένοντας φλεγματικά για μια ακόμη φορά, είπε όχι! Την ίδια στιγμή, από την απέναντι όχθη της Μάγχης, συγκλονιστικά γεγονότα πληγώνουν την αξιοπιστία του λαοφιλέστατου σπορ. Η βουλιμία των δικτατόρων, που ποτέ δεν σεβάστηκαν την αλήθεια του αθλούμαι. Τα πάντα στον βωμό του ψυχισμού τους. Και στο ποδόσφαιρο διάβασαν τη λέξη δώρο, όχι άθλημα. Ενας μπογαμάς στρογγυλός και δερμάτινος. Και το αποτέλεσμα το μόνο επιδιωκόμενο. Γιατί πίσω από το κλωτσοσκούφι διαβάζουν τη λατρεία των λαών, και ιδιαίτερα στις αναμετρήσεις εθνικών ομάδων. Εκεί όλα τα ζητούμενα βγαίνουν στα μπαλκόνια. Σημαίες, εθνικοί ύμνοι, υπερηφάνεια, μύχιοι εθνικοί πόθοι και διαφορές. Στα λιβάδια των 12 στρεμμάτων συναντιόντουσαν οι ταυτότητες και οι ιστορίες των λαών. Και μαζί με τον έρωτα για μπάλα, έσκαγαν μύτη εθνικοί πόθοι δικαίωσης, αποκατάστασης, μα πάνω απ' όλα ταυτότητας!

Και αυτά, ο Αδόλφος και ο Μπενίτο τα γνώριζαν άριστα. Λίγους μήνες πριν, ο Αδόλφος μπήκε θριαμβευτής στη Βιέννη, ενώνοντας την πατρίδα του με τη Γερμανία... «Ενα Βασίλειο (Ράιχ), ένας Λαός (Φολκ)» το σύνθημα. Κι όταν δύο λαοί γίνονται ένας, τότε όλα γίνονται ένα: στρατός, αστυνομία, Κοινοβούλιο, δικαστήρια, δημόσιες υπηρεσίες, σχολεία και, βεβαίως - βεβαίως, εθνικές ομάδες.

Και ο Αδόλφος την Εθνική Αυστρίας την ονειρεύονταν χρόνια ολόκληρα. Χορεύοντας βιενέζικο βαλς, οι αυστριακοί βιρτουόζοι ισοπέδωναν τους Γερμανούς, όπου τους έβρισκαν. Και στο Παγκόσμιο του 1938, η Αυστρία κατέβαινε ως φαβορί για τον τίτλο. Είχε μεγάλα προηγούμενα με τους Ιταλούς από το 1934. Τώρα, όπως έλεγε ο μαγικός προπονητής της, Ούγκο Μάισλ, «παίζουμε στο Παρίσι και το χέρι του Μουσολίνι δεν φτάνει μέχρι εδώ!». Και είναι γεγονός, με τον ναζισμό και τον φασισμό επηρεάστηκαν τέχνη, πολιτισμός, και βεβαίως ο αθλητισμός.

Το αυστριακό ποδόσφαιρο όχι! Το Danubian Whirl (η Δίνη του Δούναβη) έπνιγε μέσα στο γήπεδο κάθε αντίσταση. Συνεχής κίνηση και εναλλαγές, κυρίως μεταξύ των πέντε επιθετικών, με συνεχείς πάσες με τη μια, και ταχύτητα στην ανάπτυξη, αρκούσαν για να διαλύσουν κάθε άμυνα. Και όλο το μπαλέτο να κινείται γύρω από τον χάρτινο Ματίας Ζίντελαρ, τον πληρέστερο ποδοσφαιριστή του πλανήτη. Αυτό το ποδοσφαιρικό θαύμα είχε γνωρίσει μια ανελέητη σφαγή στο Μουντιάλ του 1934. Τέσσερα χρόνια ζούσαν ο Ζίντελαρ και η παρέα του περιμένοντας το Μουντιάλ των Παρισίων. Ολα όμως αυτά αλλάζουν στις 12 Μαρτίου του 1938.

Ηταν η ημέρα που ο Αδόλφος προσήρτησε την Αυστρία και από το μπαλκόνι του Αυτοκρατορικού Ανακτόρου ανήγγειλε το γεγονός στη Βιέννη. Σε λίγες μέρες η ποδοσφαιρική ομοσπονδία διέλυσε τα γραφεία της και δύο εβδομάδες μετά απορροφήθηκε από τη γερμανική ομοσπονδία. Το αυστριακό ποδόσφαιρο που σε αρκετούς συλλόγους το εβραϊκό στοιχείο είχε επιρροές, κυριολεκτικά εκκαθαρίστηκε. Ετσι αποσύρθηκε από το Παγκόσμιο Κύπελλο, και η Σουηδία, που ήταν να παίξουν, πέρασε άνευ αγώνα...

Χρόνια ολόκληρα ο Αδόλφος ονειρεύονταν την Ομάδα Θαύμα (Wunderteam). Και μετά το φιάσκο του 1936 στους Ολυμπιακούς Αγώνες, ήθελε με κάθε τρόπο τον έλεγχο αυτής της μοναδικής αθλητικής μηχανής... Το όνειρο της ανωτερότητας της Αριας Φυλής γινόταν πραγματικότητα, με την ένταξη του λαοφιλέστερου αθλήματος κάτω από τον αγκυλωτό σταυρό.

Ομως αυτό το βίαιο πάντρεμα Γερμανών και Αυστριακών δεν λειτούργησε. Πρώτα απ' όλα, ο δημιουργός της Wunderteam, Ούγκο Μάισλ, παραιτήθηκε. Τέσσερις μεγάλοι παίκτες, με πρώτον τον αρχηγό Ματίας Ζίντελαρ, και μαζί του ο Μπίντερ,

Ο τελικός του Μουντιάλ στη Γαλλία το 1938, μεταξύ Ουγγαρίας και Ιταλίας (4-2 οι Μαγιάροι) έχει μια σκληρή ιστορία από πίσω του

ο Μπίκαν και ο Γερούσαλεμ, αρνήθηκαν να παίξουν με τη σβάστικα στο στήθος. Εναν χρόνο μετά βρήκαν τον Ζίντελαρ πνιγμένο μαζί με την εβραία σύζυγό του στο σπίτι τους. Οι Αδόλφοι τιμώρησαν... Οσο για την κοινή ομάδα, η Αρία Φυλή γνώρισε την ταπείνωση και τον αποκλεισμό από τη μέτρια Ελβετία, που είχε κάνει επιστήμη την άμυνα, με το σύστημα Βερού. Στο πρώτο κιόλας παιχνίδι 1-1 και την επομένη ημέρα ταπεινωτική ήττα με 4-2 και αποκλεισμός.

Στο Μουντιάλ του 1938 συμμετείχαν 37 ομάδες. Απ' αυτές προκρίθηκαν οι 16. Ενας νεωτερισμός για πρώτη φορά να προκρίνονται άνευ αγώνων, η διοργανώτρια Γαλλία και η τροπαιούχος του 1934 Ιταλία. Οι αγώνες νοκάουτ. Και στους προκριματικούς η Ελλάδα είχε 2 νίκες: με την Παλαιστίνη 3-1 και 1-0, και μια πανωλεθρία από την Ουγγαρία 11-1. Ρεβάνς δεν χρειάστηκε να δώσουμε. Την ισοδυναμία των αντιπάλων του 1938 τη διάβαζες από το γεγονός ότι από τα 7 ματς της πρώτης φάσης, τα 5 χρειάστηκε να πάνε στην παράταση. Ενα παραλίγο θύμα, η πρωταθλήτρια Ιταλίας που τα βρήκε μπαστούνια με τους Νορβηγούς. Τη γλίτωσαν γιατί ακυρώθηκε κανονικό γκολ των Σκανδιναβών στις καθυστερήσεις ως οφσάιντ.

Οσο για την Ιταλία, ήταν απώλεια η αποχώρηση των 4 αργεντίνων άσων που έπαιξαν στο Μουντιάλ της Ρώμης το 1934. Είχαν αυτομολήσει στη Γαλλία, μακριά από το καθεστώς των Μελανοχιτώνων. Οι εκπλήξεις, χαρακτηριστικό των Μουντιάλ, το 1938 η μία μετά την άλλη. Η νεοφώτιστη Κούβα απέκλεισε τη Ρουμανία, αλλά και η Ελβετία την ενωμένη Γερμανία/Αυστρία. Ο πιο εντυπωσιακός αγώνας ήταν Βραζιλία - Πολωνία. Με τον Λεονίντας και τον Πολωνό Βιλιμόφσκι να σημειώνουν χατ-φορ. Από τέσσερα γκολ ο καθένας. Μορφή των αγώνων ο Βραζιλιάνος Λεονίντας. Τον είπαν «Μαύρο διαμάντι», «άνθρωπο λάστιχο». Ηταν ο πατέρας του ανάποδου ψαλιδιού. Ηταν κυριολεκτικά ο πρώτος βραζιλιάνος σταρ, πρώτος σκόρερ στο Μουντιάλ με 8 τέρματα.

Ενα περιστατικό που φωτογραφίζει απόλυτα το πάθος του ήταν ο αγώνας με την Πολωνία. Βάζει 4 γκολ. Στην παράταση έβρεχε ασταμάτητα. Ξεκόλλησε στη λάσπη η σόλα του. Αντί να ζητήσει άλλο παπούτσι συνέχισε ξυπόλητος. Ο διαιτητής το κατάλαβε ένα δεκάλεπτο αργότερα, όταν ο Λεονίντας Ντα Σίλβα σκόραρε ξανά, με το γυμνό πόδι. Την άλλη μέρα έγραφαν για αυτόν: είτε στο έδαφος, είτε στον αέρα, έχει το διαβολικό χάρισμα να μιλάει με την μπάλα και αυτή να τον ακούει και να εξαπολύει κεραυνούς με κάθε τρόπο. Ο Λεονίντας υπήρξε θρύλος για τους Βραζιλιάνους και είναι πολλοί αυτοί που τον θεωρούν τον μεγαλύτερο μπαλαδόρο όλων των εποχών.

Πίσω στο Μουντιάλ, όπου η διοργανώτρια Γαλλία των αριστερών κυβερνήσεων, απογοήτευσε τους 50.000 φιλάθλους της, ηττημένη από τους φασίστες Ιταλούς που ο Ντούτσε τους επέβαλλε να αγωνίζονται με μαύρη στολή. Ασε που χαιρετούσαν φασιστικά και οι Γερμανοί ναζιστικά, προκαλώντας τα γιούχα και τις αποδοκιμασίες από τους Γάλλους στα γήπεδα. Στον ένα ημιτελικό η Ουγγαρία συνέτριψε τη Σουηδία 4-2. Στον δεύτερο ημιτελικό η Βραζιλία αντιμετώπισε την Ιταλία. Εκεί ο Ντούτσε έκανε και πάλι το θαύμα του: ο βραζιλιάνος προπονητής άφησε εκτός ομάδος τον Λεονίντας, τον παίκτη θαύμα, τον πρώτο σκόρερ της διοργάνωσης. Κάτι ανάλογο είχε συμβεί και στο Μουντιάλ της Ρώμης το 1934, όταν στα ημιτελικά, η σπουδαία Ισπανία παρετάχθη χωρίς τον Ζαμόρα, τον τερματοφύλακα θρύλο. Και τότε ειπώθηκαν πολλά, και ο αρχηγός της αποστολής, Μιγκέλ Τζέντο, αποκάλυψε τις τεράστιες πιέσεις του Ντούτσε στην εξαρτώμενη από την Ιταλία, Ισπανία.

Ιδιο σκηνικό 4 χρόνια αργότερα. Ο Λεονίντας ισχυρίστηκε τραυματισμό. Ο γιατρός σιωπηλά συμφώνησε. Μετά το πέρας του παιχνιδιού, ο συμπαίκτης του, σπουδαίος παίκτης και αρχηγός της ομάδας, ο Νιζίνιο, αργότερα προπονητής της Εθνικής Βραζιλίας, τον κατηγόρησε ότι δωροδοκήθηκε από τους Ιταλούς. Αλλεπάλληλες μηνύσεις του Λεονίντας, και το δικαστήριο στο Ρίο, πέντε χρόνια μετά, δικαίωσε τον Λεονίντας, για να προστατευτεί – όπως είπε ο πρόεδρος του δικαστηρίου – η τιμή της χώρας. Οπως και να έχει, η Βραζιλία πλήρωσε ακριβά τη βρώμικη ιστορία: έχασε με 2-1. Ο τελικός, στις 19 Ιουνίου στο στάδιο Κολόμπ. Απέναντι στην Ιταλία η σπουδαία Ουγγαρία. Χιλιάδες φίλαθλοι παρακολούθησαν έναν αγώνα με εναλλασσόμενο ενδιαφέρον. Νικήτρια η Ιταλία με 4-2. Ενα μήνυμα του Μουσολίνι προς την ιταλική ομάδα, που έντεχνα διέρρευσε, βάρυνε την ατμόσφαιρα. Και η υποψία καρφώθηκε στο μυαλό όλων των αγωνιζομένων. Λίγο πριν από τον τελικό, ο Ντούτσε έστειλε τηλεγράφημα στους παίκτες: Νικήστε ή πεθάνετε. Ο Αντάλ Σάμπο, τερματοφύλακας των Ούγγρων δήλωσε μετά την ήττα: Μπορεί να έφαγα 4 γκολ, αλλά τουλάχιστον έσωσα τη ζωή τους. Για αυτήν τη δήλωση έλεγε χρόνια μετά ο Μάρτον Μπούκοβι, βοηθός προπονητή στην Εθνική Ουγγαρίας: Αυτή η δήλωση μας έβαλε σε μεγάλες υποψίες. Εξάλλου και άλλοι ούγγροι παίκτες εισέπρατταν τις αιτιάσεις των ιταλών συμπαικτών τους για αγωνιστική επιείκεια. Και μπορεί το αποτέλεσμα να έγραψε Ουγγαρία - Ιταλία 4-2. Ωστόσο η ιστορία του Μουντιάλ κατέγραψε γεγονότα, που αποκωδικοποίησαν τις σχέσεις ποδοσφαίρου και ολοκληρωτισμών.

MAGIC ΚΑΡΠΕΤ

ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ ΚΑΡΠΕΤΟΠΟΥΛΟΥ
akarpetopoulos@tanea.gr

Κανένα φαβορί, πολλά ερωτηματικά

Με βάση μια παλιά θεωρία που έχω κάθε άντρας αρχίζει λίγο να ωριμάζει όταν πριν αρχίσει το Παγκόσμιο Κύπελλο βλέπει τις αδυναμίες των ομάδων που θεωρούνται φαβορί: όταν είναι μικρός περιμένοντας να αρχίσει η γιορτή πείθεται μόνος του ότι θα δει καταπληκτικά και σπουδαία παιχνίδια γιατί τα φαβορί είναι ομάδες πανίσχυρες. Δεν είναι έτσι και τα πέντε τελευταία Μουντιάλ είναι η απόδειξη: από αυτό της Γερμανίας (που έγινε το 2006) μέχρι το τελευταίο (που έγινε το 2018 στη Ρωσία) όλα τα προγνωστικά πήγαν στράφι. Ετσι φέτος όλοι λένε ότι το Μουντιάλ του Κατάρ είναι ένα Μουντιάλ χωρίς μεγάλο φαβορί. Και πώς να έχει φαβορί, όταν είναι γεμάτο από ομάδες με αδυναμίες;

Μπέλο Οριζόντε

Το 2018 κάποιοι είχαν ανακηρύξει τους Βραζιλιάνους πρωταθλητές του κόσμου, πριν αρχίσει η διοργάνωση. Το έκαναν οι μπουκμέικερς όλου του πλανήτη, που θέλουν να φάνε τα χρήματα του κόσμου: το κάνουν και τώρα. Και μόνο ότι τους προμοτάρουν οι μπουκ τους Βραζιλιάνους (έστω κι αν η απόδοση για την τελική τους επικράτηση είναι μεγάλη) καταλαβαίνεις γιατί είναι δύσκολο να κερδίσουν. Ηταν φαβορί και στην έδρα τους, το 2014, τους δίνανε τότε ένα πέναλτι σε κάθε ματς, φτάσανε με το ζόρι στον ημιτελικό και εκεί στα υψώματα του Μπέλο Οριζόντε δέχτηκαν επτά γκολ από τους Γερμανούς. Το 2018, πριν αρχίσει η διοργάνωση, ο ίδιος ο Πελέ έλεγε ότι «η Βραζιλία ακόμα δεν είναι ομάδα», ενώ ο Ριβάλντο έκανε διάγγελμα ζητώντας από τον κόσμο να μην πιέζει άλλο τον Νεϊμάρ «γιατί αυτός είναι όλη η Βραζιλία και άλλος σαν αυτόν δεν υπάρχει». Τώρα ανάλογα πεσιμιστικά προγνωστικά δεν έχουν γίνει, αλλά και πάλι η Βραζιλία μοιάζει να εξαρτάται από τον Νεϊμάρ. Τον Νεϊμάρ που κατάφερε να χάσει με τη Βραζιλία το Κόπα Αμέρικα στο Μαρακανά...

Χειρότερα

Υπάρχουν και πιο παράξενα, π.χ. η περίπτωση του Λιονέλ Μέσι. Από το 2006 που εμφανίστηκε στο Μουντιάλ της Γερμανίας όλος ο πλανήτης περιμένει να κερδίσει το Παγκόσμιο Κύπελλο με τη φανέλα της Αργεντινής, κι αυτός απλά μας προσφέρει τη δυνατότητα να συζητάμε γιατί δεν τα κατάφερε. Φέτος λέει ότι είναι στο τελευταίο Μουντιάλ της καριέρας του και ότι έχει την τελευταία ευκαιρία για να σηκώσει το τρόπαιο και πολλοί πιστεύουν (πιστεύουμε...) πάλι ότι θα γίνει κάτι σαν τον Ζινεντίν Ζιντάν που πήγε τη Γαλλία στον τελικό το 2006 και μας είπε αντίο, αφού κουτούλησε τον Ματεράτσι. Αλλά πολύ φοβάμαι πως ο Μέσι δεν είναι Ζιζού. Και δεν υπάρχει σίγουρα και Ματεράτσι για να τον κουτουλήσει.

REUTERS

> Ολοι το θέλουν, ένας θα το κερδίσει. Δύσκολο να δεις ποιος

Κριστιάνο

Τουλάχιστον ο Κριστιάνο Ρονάλντο μπορεί να ισχυρίζεται ότι φέτος θα είναι σαν να παίζει στο Παγκόσμιο Κύπελλο για πρώτη φορά: στα 38 του για πρώτη φορά πρέπει να διακριθεί σε αυτό για να κλείσει στόματα. Το 2006 ήταν πιτσιρικάς, έβαλε ένα γκολ (κι αυτό με πέναλτι) – αλλά όλοι λέγαμε πως το άστρο του ανατέλλει – βοήθησε και ότι η Πορτογαλία πήγε μέχρι τα ημιτελικά. Στα επόμενα συμμετείχε στα Μουντιάλ για τυπικούς λόγους. Το 2010 έβαλε ένα γκολ για να συμμετέχει στη γιορτή: σημείωσε το 7ο γκολ των Πορτογάλων στη νίκη τους επί της Βορείου Κορέας με 7-0. Η Πορτογαλία του αποκλείστηκε στη φάση των «16» κι ο ίδιος είχε κλάψει από υποχρέωση. Το 2014 πήγε στη Βραζιλία για τουρισμό. Πέτυχε πάλι ένα γκολ (για να μη λένε...) και γύρισε νωρίς στην Ευρώπη για να πάει διακοπές με τη μαμά του. Το 2018 έκανε ένα καταπληκτικό ξεκίνημα και τέλος. Φέτος θέλει να δείξει σε όλο τον κόσμο ότι δεν τελείωσε. Αλλά αν βάλει το τεράστιο εγώ του πιο πάνω από την ομάδα δεν τον βλέπω καλά τον Σάντος.

Γιούγκι

Θα το πάρουν πάλι οι Γάλλοι; Ναι, αλλά μόνο αν ο Θεός του ποδοσφαίρου έχει χιούμορ. Δεν κατάφεραν να πάρουν δύο συνεχόμενα ομαδάρες: από το 1994 και μετά η κάτοχος αποκλείεται σε χρόνο ρεκόρ. Εντάξει η ομάδα του Ντεσάμπ είναι πιο δυνατή από τις τρεις πρωταθλήτριες κόσμου που προηγήθηκαν αυτής – και από την Ιταλία του Λίπι, που ήταν ομάδα μιας χρήσης και από την Ισπανία του Ντελ Μπόσκε που ήταν μια μεικτή Ρεαλμπαρτσελόνα και από τη Γερμανία του Λεβ που στη Βραζιλία τρύπησε το ταβάνι της. Αλλά από το 2018 και μετά οι Γάλλοι τέσσερα καλά ματς στη σειρά δεν έχουν κάνει. Στο Euro 2020 αποκλείστηκαν από τους Ελβετούς και σε όλα τα προκριματικά που πήραν μέρος δεν έλαμψαν. Και πολλοί θα ήθελαν ήδη τον Ζιντάν με κουστούμι στον πάγκο.

Μεθύστακες

Εγω βλέπω παντού αουτσάιντερ, αλλά όχι σπουδαία. Οι Γερμανοί δεν έχουν πάλι σέντερ φορ και δεν με πείθει και η άμυνά τους. Οι Ισπανοί είναι σοβαρότεροι από όσο ήταν τέσσερα χρόνια πριν που προτού μπουν στο αεροπλάνο έδιωξαν τον προπονητή τους γιατί τον ήθελε η Ρεάλ: ο Λοπετέγκουι πήγε στη Βασίλισσα και δεν στέριωσε αλλά το σημαντικό ήταν ότι οι καυγάδες κατέστρεψαν τους Φούριας Ρόχας. Τώρα τέτοια δεν υπάρχουν, αλλά η Ισπανία είναι μια ομάδα που κάνει διαρκώς ανανέωση – πώς να της έχεις εμπιστοσύνη. Οι Αγγλοι έχουν χάσει ένα τελικό Ευρωπαϊκού στην έδρα τους από τους Ιταλούς που λείπουν από το Κατάρ: πώς να πιστέψεις πως θα κερδίσουν το τρόπαιο ειδικά όταν κουμάντο στην άμυνα κάνει ο Μαγκουάιρ; Κανείς δεν μπορεί να πιστέψει σοβαρά ότι το Μουντιάλ θα το πάρουν οι Ολλανδοί, παρόλο που έχουν ξανά τον Φαν Γκάαλ στον πάγκο τους: έχουν χάσει τόσα κρίσιμα ματς (ημιτελικούς και τελικούς) που δεν το πιστεύουν πια. Περισσότερο πιθανό βλέπω να κάνουν τη σούπερ έκπληξη και να αναστατώνουν τη διοργάνωση ομάδες όπως η Σερβία, η Δανία, η Σενεγάλη παρά οι φιναλίστ το 2018 Κροάτες. Κι όπως πάντα σημειώνω πριν ξεκινήσει μια τέτοια διοργάνωση αν περιμένουμε σοβαρά να κερδίσει το Μουντιάλ το Βέλγιο, τότε κακώς λέγονται στην Ευρώπη αστεία για τους Βέλγους: για μας πρέπει να τα λένε.

Ντελίριο

Παραδέχομαι ότι υποφέρω από τον ιό της νοσταλγίας: όσο μεγαλώνω, όταν φτάνει η μεγάλη γιορτή βλέπω το μέλλον από το παρελθόν – δηλαδή δεν το βλέπω. Οσο για το σήμερα μου μοιάζει πάντα φτωχό. Στην πραγματικότητα το εφετινό Παγκόσμιο Κύπελλο δεν έχει φαβορί γιατί όλες οι ομάδες έχουν σημαντικότατες δυνατότητες. Και για αυτό μπορεί να είναι σπουδαίο.